

FATF

МЕТОДОЛОГІЯ
З ОЦІНКИ ТЕХНІЧНОЇ
ВІДПОВІДНОСТІ
РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА
ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ПРОТИДІЇ
ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРОТЬБИ З
ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ

Оновлено у жовтні 2021 року

*Неофіційний переклад здійснено
Державною службою
фінансового моніторингу
України*

МЕТОДОЛОГІЯ

З ОЦІНКИ ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРОТЬБИ З ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ

ПРИЙНЯТО В ЛЮТОМУ 2013 РОКУ

Оновлено у жовтні 2021 року

Зміст

<u>ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ</u>	4
<u>ВСТУП</u>	6
<u>ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ</u>	14
<u>ЕФЕКТИВНІСТЬ</u>	16
<u>ОЦІНКА ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ</u>	24
<u>ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ</u>	90
<u>ДОДАТОК I СУПРАНАЦІОНАЛЬНА ОЦІНКА</u>	119
<u>ДОДАТОК II ШАБЛОН ЗВІТУ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ</u>	120
<u>ДОДАТОК III КЕРІВНІ ДОКУМЕНТИ FATF</u>	121
<u>ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, ВНУП ТА VASPS</u>	124
<u>ГЛОСАРІЙ</u>	126
<u>ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ЗМІН, ВНЕСЕНИХ ДО МЕТОДОЛОГІЇ FATF</u>	142

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ

БР (IO)	Безпосередній Результат
Віденська Конвенція (Vienna Convention)	Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин (1988)
ВК (ML)	Відмивання коштів
ВНУП (DNFBP)	Визначені нефінансові установи та професії
НПК (CDD)	Належна перевірка клієнта
Конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (Terrorist Financing Convention)	Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999)
НПО (NPO)	Неприбуткова організація
ООН (UN)	Організація Об'єднаних Націй
Палермська Конвенція (Palermo Convention)	Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності (2000)
ПЕП (PEP)	Публічний діяч
ПЗ (IN)	Пояснювальна записка
ПВК/ФТ (AML/CFT)	Протидія відмиванню коштів/фінансуванню тероризму (також застосовується для <i>Боротьби з фінансуванням тероризму</i>)
ППО (STR)	Повідомлення про підозрілу операцію
ПФР (FIU)	Підрозділ фінансової розвідки
Резолюція РБ ООН (UNSCR)	Резолюція Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй
Р. (R.)	Рекомендація
РОП (RBA)	Ризико-орієнтований підхід
СР (SR.)	Спеціальна Рекомендація

СРО (SRB)	Саморегулівні організації
ФАТФ (FATF)	Група з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей
ФТ (TF)	Фінансування тероризму
MOU	Меморандум про взаєморозуміння
VASP	Постачальник послуг віртуальних активів

ВСТУП

1. Цей документ надає основу для проведення оцінок технічної відповідності переглянутим Рекомендаціям FATF, прийнятим у лютому 2012 року, та перегляду рівня ефективності національної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ). Він складається з трьох розділів. Перший розділ – це вступ, що містить огляд Методології з оцінки¹, її попередньої історії, а також способів її застосування у процесі здійснення оцінок. Другий розділ визначає критерії оцінювання технічної відповідності кожній із Рекомендацій FATF. Третій розділ містить результати, індикатори, дані та інші фактори, що використовуються для оцінки ефективності впровадження Рекомендацій FATF. Процеси та процедури здійснення взаємних оцінок викладені в окремому документі.

2. Для 4-го раунду взаємних оцінок, FATF прийняла додаткові підходи щодо оцінювання технічної відповідності Рекомендаціям FATF, а також для визначення, наскільки система ПВК/ФТ є ефективною. Таким чином, Методологія складається з двох компонентів:

- Оцінка технічної відповідності стосується розгляду конкретних вимог Рекомендацій FATF, в основному тих, що стосуються відповідної правової та інституційної систем країни, а також повноважень та процедур компетентних органів. Усе це є фундаментальною основою для розбудови системи ПВК/ФТ.
- Оцінка ефективності значно відрізняється від оцінки технічної відповідності. Вона спрямована на оцінювання адекватності впровадження Рекомендацій FATF, та визначає ступінь досягнення країною визначеного переліку результатів, які є основоположними для дієвої системи ПВК/ФТ. Оцінка ефективності передусім зосереджена на тому, наскільки правова та інституційна системи дають очікувані результати.

3. Разом, оцінки як технічної відповідності, так і ефективності становлять інтегрований аналіз ступеню відповідності країни Стандартам FATF та її успішності у підтримці потужностей системи ПВК/ФТ, як цього вимагають Рекомендації FATF.

4. Ця Методологія розроблена з метою допомоги експертам з оцінки при здійсненні оцінки відповідності країни міжнародним стандартам у сфері ПВК/ФТ. Вона відображає вимоги, викладені у Рекомендаціях FATF та Пояснювальних записках, які є міжнародними стандартами з протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення, але не змінює чи відміняє їх. Вона допоможе експертам з оцінки у визначенні систем та механізмів, розроблених країнами з різними правовими, регуляторними та фінансовими системами, з метою провадження ефективних систем у сфері ПВК/ФТ. Вона, також, корисна для країн, які переглядають свої власні системи, включаючи потреби щодо технічної допомоги. Ця Методологія базується на досвіді FATF, регіональних органів за типом FATF, МВФ та Світового банку у проведенні оцінок відповідності попереднім редакціям Рекомендацій FATF.

¹ Термін «оцінка» та його похідні використовуються у всьому документі і стосуються взаємних оцінок, що здійснюються FATF та регіональними органами за типом FATF, а також оцінок, що здійснюються третіми сторонами (наприклад, МВФ та Світовим банком).

РИЗИК ТА КОНТЕКСТ

5. Відправною точкою для кожної оцінки є початкове розуміння експертами з оцінки ризиків та особливостей країни, у широкому сенсі, та елементів, які їх формують. Це включає:

- характер та ступінь ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму;
- особливості країни, які впливають на *суттєвість* різних рекомендацій (наприклад, структура її економіки та фінансового сектору);
- *структурні елементи*, які складають основу системи ПВК/ФТ; та
- *інші контекстуальні фактори*, які можуть вплинути на спосіб впровадження заходів у сфері ПВК/ФТ та рівень їх ефективності.

6. *Ризики* ВК/ФТ є особливо важливими для оцінки технічної відповідності Рекомендації 1 та ризико-орієнтованими елементами інших Рекомендацій, а також для оцінки ефективності. На початку та в процесі здійснення оцінки експерти з оцінки повинні враховувати характер та ступінь ризиків ВК/ФТ країни. Відповідні фактори можуть включати рівень та вид злочинів, що генерують доходи в країні; терористичні групи, що діють або збирають кошти на території країни; проходження через країну транскордонних потоків кримінальних або незаконних активів.

7. Експерти з оцінки повинні використовувати власну (ні) оцінку(и) країни стосовно своїх ризиків як початкову базу для розуміння її ризиків, але не повинні беззаперечно сприймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну, та не мають враховувати усі її висновки. Експерти з оцінки також повинні взяти до уваги інструкції у пункті 16 щодо того, як здійснювати аналіз оцінки ризиків в контексті Рекомендації 1 та Безпосереднього Результату 1. Можуть виникати випадки, коли експерти з оцінки не можуть дійти висновку, що оцінка, здійснена країною є обґрунтованою, або коли оцінка є недостатньою або взагалі відсутньою. В таких ситуаціях, вони повинні тісно консультиватися з національними органами, щоб досягти спільного розуміння стосовно того, що є основними ризиками в межах цієї юрисдикції. Якщо згоди не досягнуто або вони не можуть дійти висновку, що оцінка ризиків країною є обґрунтованою, тоді експерти з оцінки повинні чітко пояснити будь-які відмінності у розумінні та їх обґрунтування щодо цього у Звіті про взаємну оцінку; та повинні використовувати своє розуміння ризиків як основу для оцінки інших елементів, пов'язаних з ризиками (наприклад, ризико-орієнтований нагляд).

8. Експерти з оцінки також повинні розглянути питання *суттєвості*, включаючи, наприклад, відносну важливість різних частин фінансового сектору та різних визначених нефінансових установ та професій (ВНУП); розмір, цілісність та структуру фінансового сектору; відносну важливість різних видів фінансових продуктів або установ; обсяг національного та транскордонного підприємництва; наскільки економіка базується на готівці; а також показники обсягу неофіційного сектору та/або тіньової економіки. Експерти з оцінки також повинні знати чисельність населення, рівень розвитку країни, географічні фактори, та торгові або культурні зв'язки. Експерти з оцінки повинні розглянути відносну важливість різних секторів та питань при оцінці як технічної відповідності, так і ефективності. Найбільш важливим та актуальним питанням для країни слід надавати більшого значення при визначенні рейтингів для технічної відповідності, та приділяти більшої уваги найбільш

важливим сферам при здійсненні оцінки ефективності, як зазначено нижче.

9. Ефективна система ПБК/ФТ зазвичай вимагає наявності певних *структурних елементів*, наприклад: політична стабільність; зобов'язання на високому рівні усунути недоліки у сфері ПБК/ФТ; стабільність установ, що відзначаються підзвітністю, цілісністю та прозорістю; верховенство права; а також спроможна, незалежна та ефективна судова система. Недостатність таких структурних елементів або значні слабкості та недоліки у загальній системі можуть значним чином перешкоджати розбудові ефективної системи ПБК/ФТ, і, якщо експерти виявлять недостатню відповідність або ефективність, відсутні структурні елементи можуть бути причиною такого висновку і, за необхідності, повинні бути зазначені у Звіті про взаємну оцінку.

10. *Інші контекстуальні фактори*, які можуть значним чином вплинути на ефективність заходів у сфері ПБК/ФТ країни, включають довершеність та складність регуляторного та наглядового режиму у країні; рівень корупції та вплив заходів з боротьби з корупцією; або рівень фінансових винятків. Такі фактори можуть вплинути на ризики ПБК/ФТ та збільшити або зменшити ефективність заходів у сфері ПБК/ФТ.

11. Експерти з оцінки повинні розглянути вищезазначені контекстуальні фактори, включаючи ризики, питання суттєвості, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, з метою формування загального розуміння контексту, в якому функціонує система у сфері ПБК/ФТ країни. Ці фактори можуть вплинути на те, які питання експерти вважають суттєвими або високо ризиковими, і, відповідно, допоможуть експертам вирішити, на що зосередити свою увагу в ході здійснення оцінки. Деякі безпосередньо відповідні контекстуальні фактори зазначені у контексті індивідуальних безпосередніх результатів, описаних у розділі Методології про ефективність. Експерти з оцінки повинні бути обережними щодо інформації, яка використовується при розгляді того, як ці фактори ризику та контекстуальні фактори можуть вплинути на оцінку країни, особливо у випадках, коли вони суттєво впливають на висновки. Експерти з оцінки повинні враховувати точку зору представників країни, але повинні її критично проаналізувати, а також звернутися до інших достовірних або надійних джерел інформації (наприклад, з міжнародних установ або значних авторитетних видань), бажано використовуючи різноманітні джерела інформації. Грунтуючись на цих елементах, експерти з оцінки повинні сформулювати власне судження щодо контексту, в якому функціонує система ПБК/ФТ країни, і викласти свій аналіз чітко та зрозуміло у Звіті про взаємну оцінку.

12. Фактори ризику, суттєвості, а також структурні або контекстуальні фактори можуть в деяких випадках пояснити, чому країна відповідає або не відповідає вимогам, або чому рівень ефективності країни вищий або нижчий від очікуваного, на основі рівня технічної відповідності країни. Ці фактори можуть бути важливою складовою пояснення, чому країна функціонує добре або погано, а також важливим елементом рекомендацій експертів щодо підвищення ефективності. Рейтинги як технічної відповідності, так і ефективності визначаються на основі універсальних стандартів, що застосовуються до усіх країн. Неприятливий контекст (наприклад, у випадку недостатності структурних елементів) може підірвати рівень відповідності та ефективності. Однак, фактори ризику, суттєвості, а також структурні або інші контекстуальні фактори не повинні бути виправданням для поганого або нерівномірного впровадження Стандартів FATF. Експерти повинні чітко зазначити у Звіті про взаємну оцінку, які фактори вони врахували; чому і як вони це зробили, а також інформаційні джерела, що використовувалися при їх розгляді.

ЗАГАЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТА КЕРІВНИЦТВО

13. Повний перелік визначень з Рекомендацій FATF включений до Глосарію, який супроводжує Рекомендації. Експерти з оцінки також повинні враховувати наступні інструкції щодо інших питань загального тлумачення, що є необхідним для забезпечення узгодженості підходу.

14. **Фінансові установи** – Експерти з оцінки повинні мати чітке розуміння видів установ, залучених до фінансової діяльності, на яку посилається визначення глосарію «*фінансові установи*». Важливо зазначити, що така діяльність може здійснюватися установами з різними загальними назвами (наприклад, «*банк*») у різних країнах, тому експерти повинні зосереджувати увагу на діяльності, а не на назвах таких установ.

15. **Постачальники послуг з переказу віртуальних активів та віртуальні активи** – Експерти з оцінки повинні також мати глибоке розуміння фінансових установ, ВНУП та постачальників послуг з переказу віртуальних активів, які займаються охопленою діяльністю згідно з визначенням в Глосарії відносно *постачальника послуг з переказу віртуальних активів*. Зокрема, експерти повинні зазначити, що вимоги Стандартів FATF, що стосуються віртуальних активів та пов'язаних з ними постачальників, застосовуються Рекомендацією 15 («Нові технології»). Пояснювальна записка до Р. 15 прямо підтверджує, що визначення FATF термінів *майно, доходи, кошти, кошти чи інші активи чи інша відповідна вартість* у Глосарії включають віртуальні активи. Експерти з оцінки повинні враховувати це при проведенні оцінки будь-яких Рекомендацій (для Технічної відповідності) або пов'язаних Безпосередніх Результатів (для Ефективності) використовуючи ці терміни.² Див. примітку для експертів з оцінки в Р.15 для більш детального керівництва.

16. **Аналіз оцінки ризиків, здійснений країною** – Від експертів з оцінки не вимагається здійснювати незалежну власну оцінку ризиків при оцінюванні Рекомендації 1 та Безпосереднього Результату 1, але, з іншого боку, їм не обов'язково приймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну. При перегляді оцінки ризиків країни, експерти з оцінки повинні розглянути ретельність здійснених процедур та процесів, а також внутрішню узгодженість оцінки (наприклад, чи обґрунтовані надані висновки, враховуючи використану інформацію та здійснений аналіз). Експерти з оцінки повинні зосереджуватися на високо пріоритетних питаннях, а не на деталях, та повинні застосовувати підхід здорового глузду, щоб визначити, чи є результати обґрунтованими. За доцільності та необхідності, експерти з оцінки повинні також розглянути інші достовірні та надійні джерела інформації щодо ризиків країни з метою визначення, чи є будь-які суттєві відмінності, які повинні бути додатково досліджені. Якщо група експертів вважає, що оцінка ризиків, здійснена країною, є обґрунтованою, ризико-орієнтовані елементи Методології можуть розглядатися на її основі.

² Терміни майно, доходи, кошти, кошти чи інші активи та/чи відповідна вартість, використовуються у Р.3 (критерії 3.4 та 3.5), Р.4 (критерії 4.1, 4.2 та 4.4), Р.5 (критерії 5.2, 5.3 та 5.4), Р.6 (критерії 6.5, 6.6 та 6.7), Р.7 (критерії 7.2, 7.4 та 7.5), Р.8 (критерії 8.1 та 8.5), Р.10 (критерій 10.7), Р.12 (критерій 12.1), Р.20 (критерій 20.1), Р.29 (критерій 29.4), Р.30 (критерій 30.2, 30.3 та 30.5), Р. 33 (критерій 33.1), Р.38 (критерії 38.1, 38.3 та 38.4) та Р.40 (критерій 40.17). Слова «віртуальні активи» не повинні з'являтися або бути прямо включені в законодавство, посилаючись чи визначаючи ці терміни за умови, що нічого не протирічить законодавству чи прецедентному праву, яке не дозволить віртуальним активам підпадати від визначення цих термінів.

17. При оцінюванні Рекомендації 1, експерти з оцінки повинні зосереджувати свій аналіз на наступних елементах: (1) наявні процеси та механізми для здійснення та координації оцінки(ок) ризиків; (2) обґрунтованість оцінки(ок) ризиків; та (3) відповідність ризико-орієнтованих заходів виявленим ризикам (наприклад, виключення, ситуації з більш високим або більш низьким ризиком).

18. При оцінюванні Безпосереднього Результату 1, експерти з оцінки, ґрунтуючись на своїх розуміннях обґрунтованості оцінки(ок) ризиків, повинні зосередити свою увагу на тому, наскільки добре компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для розвитку політики та діяльності, спрямованих на пом'якшення ризиків.

19. **Ризико-орієнтовані вимоги** – Для кожної Рекомендації, за якими від фінансових установ та визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається вживати певні заходи, експерти з оцінки повинні зазвичай оцінювати додержання вимог, ґрунтуючись на тому, що усі фінансові установи та ВНУП повинні додержуватися усіх спеціальних вимог. Однак, важливим аспектом, який лежить в основі Рекомендацій FATF, є рівень ризику відмивання коштів або фінансування тероризму для певних видів установ, видів діяльності та професій, або для певних видів клієнтів, товарів, операцій або країн. Таким чином, країна може враховувати ризик при застосуванні Рекомендацій (наприклад, при застосуванні спрощених заходів), і експерти повинні брати до уваги ризику та гнучкість ризико-орієнтованого підходу, при визначенні, чи існують недоліки у запобіжних заходах країни, а також важливість такого підходу. Якщо Рекомендації FATF визначають деякі види діяльності як такі, що несуть підвищений рівень ризику, для яких вимагається застосовувати посилені або спеціальні заходи належної обачливості, усі такі заходи повинні бути впроваджені, хоча обсяг застосування таких заходів може різнитися залежно від певного рівня ризику.

20. **Виключення для ситуацій з низьким рівнем ризику** – Коли існує низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, країни можуть вирішити не застосовувати деякі із Рекомендацій, що вимагають від фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів. У таких випадках, країни повинні надати експертам докази та аналіз, на основі яких було прийнято рішення не застосовувати Рекомендації.

21. **Вимоги для фінансових установ, ВНУП, постачальників послуг з переказу віртуальних активів та країн** – У Рекомендаціях FATF зазначено, що фінансові установи, ВНУП та постачальники послуг з переказу віртуальних активів *«повинні»* або *«для них повинна бути встановлена вимога»* вживати певних заходів, або країни *«повинні забезпечити»*, що певні заходи вживаються фінансовими установами, ВНУП, постачальниками послуг з переказу віртуальних активів або іншими юридичними чи фізичними особами. Щоб використовувати одну узгоджену фразу, відповідні критерії у цій Методології використовують фразу *«Для фінансових установ (ВНУП та постачальників послуг з переказу віртуальних активів) повинна бути встановлена вимога»*.

22. **Закони або підзаконні зобов'язання** – У примітці до Правової бази вимог до фінансових установ, ВНУП та постачальників послуг з переказу віртуальних активів (в кінці Пояснювальних записок до Рекомендацій FATF) зазначено необхідну правову основу для прийняття відповідних вимог. Експерти з оцінки повинні розглянути питання про те чи механізми, що використовуються для реалізації даної вимоги, кваліфікуються як *підзаконні зобов'язання* на основі інформації, викладеної у цій

примітці. Експерти з оцінки повинні знати, що Рекомендація 10, 11 і 20 містять вимоги, які повинні бути викладені в законі, в той час як інші вимоги можуть бути встановлені або в законі, або в підзаконних зобов'язаннях. Цілком можливо, що типи документів або заходів, які не розглядаються як підзаконні зобов'язання, тим не менш можуть сприяти підвищенню ефективності, і, таким чином, можуть розглядатися в контексті аналізу ефективності, не враховуючи виконання вимог технічної відповідності (*наприклад*, добровільні кодекси поведінки, видані органами приватного сектору, або рекомендоване керівництво, видане наглядовим органом).

23. **Оцінка для ВНУП** – Відповідно до Рекомендацій 22, 23 і 28 (і конкретних елементів Рекомендації 6 і 7), ВНУП і відповідні наглядові (чи саморегульовані) органи зобов'язані вживати певних заходів. Технічна відповідність цим вимогам повинна оцінюватись тільки відповідно до цих конкретних Рекомендацій і не повинна включатися в інші Рекомендації, що стосуються фінансових установ. Тим не менш, оцінка ефективності повинна враховувати як фінансові установи, так і ВНУП при розгляді відповідних результатів.

24. **Фінансування розповсюдження зброї масового знищення** – Вимоги Стандарту FATF щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення обмежені Рекомендацією 7 («Цільові фінансові санкції»), Рекомендацією 15 («Нові технології») та Рекомендацією 2 («Національне співробітництво та координація»). В контексті оцінки ефективності, всі вимоги, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення включені в Результат 11, за винятком національного співробітництва та координації, які входять в Безпосередній Результат 1. Питання, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, повинні розглядатися тільки в тих місцях, а не в інших частинах оцінки.

25. **Національні, наднаціональні і субнаціональні заходи** – У деяких країнах питання ПВК/ФТ вирішуються не тільки на рівні національного уряду, а й на рівні штату/провінції і місцевого уряду. Коли проводиться оцінка, необхідно вжити відповідні кроки для забезпечення того, щоб заходи щодо ПВК/ФТ також адекватно вживалися на рівні штату/провінції. Так само, експерти повинні брати до уваги і звертатись до наднаціональних законів або нормативно-правових актів, які діють в країні. В Додатку I зазначено конкретні рекомендації, які можуть оцінюватись на наднаціональній основі.

26. **Фінансовий нагляд** – Закони і підзаконні зобов'язання, які встановлюють превентивні вимоги у сфері ПВК/ФТ в банківському секторі, секторі страхування та цінних паперів, повинні виконуватись та реалізовуватись шляхом здійснення нагляду. У цих секторах слід також дотримуватись основних принципів нагляду, розроблених Базельським комітетом, Міжнародною асоціацією наглядових органів в секторі страхування (IAIS), і Міжнародною організацією комісій з цінних паперів (IOSCO). Стосовно деяких питань ці принципи нагляду будуть охоплювати або будуть доповнювати вимоги, зазначені в Стандартах FATF. Експерти з оцінки повинні знати і враховувати будь-які оцінки чи висновки, зроблені щодо основних принципів, або інших відповідних принципів або стандартів, виданих наглядовими органами, що встановлюють стандарти. Для інших типів фінансових установ, від країни до країни буде варіюватися чи ці закони і зобов'язання виконуються та посилюються в рамках регуляторної або наглядової бази, або за допомогою інших засобів.

27. **Санкції** – Декілька Рекомендацій вимагають від країн мати «*ефективні, пропорційні та переконливі санкції*» за недотримання вимог у сфері ПВК/ФТ. Різні елементи цих вимог оцінюються в контексті технічної відповідності та ефективності. При оцінці технічної відповідності, експерти з оцінки повинні розглянути чи

законодавча база та підзаконні зобов'язання в країні містять достатній ряд санкцій, які можуть бути *пропорційно* застосовані за значне або незначне недотримання вимог³. При оцінці ефективності, експерти з оцінки повинні розглянути питання чи санкції, що застосовуються на практиці, є *ефективними* у забезпеченні майбутнього дотримання вимог установою, до якої застосовувались санкції, а також чи є санкції *переконливими* за недотримання вимог іншими установами.

28. Міжнародне співробітництво – У цій Методології міжнародне співробітництво оцінюється в конкретних Рекомендаціях і Безпосередніх Результатах (в першу чергу Рекомендації 36-40 і Безпосередній Результат 2). Експерти з оцінки також повинні знати про вплив, який може мати здатність і бажання країни брати участь у міжнародному співробітництві на інші Рекомендації та Безпосередні Результати (*наприклад*, на розслідування злочинів з транскордонним елементом або нагляд міжнародних груп), і чітко зазначити будь-які приклади того, коли міжнародне співробітництво позитивно або негативно вплинуло на відповідність або ефективність.

29. Законопроекти і пропозиції – Експерти з оцінки повинні враховувати тільки відповідні закони, нормативно-правові акти або інші заходи у сфері ПВК/ФТ, які набрали чинності та діють на момент завершення виїзної місії до країни. Коли експертам надаються проекти законів або інші проекти документів щодо внесення змін в систему, вони можуть бути зазначені у звіті, але їх не слід враховувати у висновках оцінки або рейтингах.

30. Керівництво FATF – Експерти з оцінки можуть також розглядати Керівництво FATF як довідкову інформацію про те, як країнам можна реалізувати конкретні вимоги. Повний список Керівництва FATF включається в якості додатку до цього документу. Таке керівництво може допомогти експертам з оцінки зрозуміти практичні аспекти реалізації Рекомендацій FATF, але застосування керівництва не повинно бути частиною оцінки.

³ Приклади видів санкцій включають: письмові попередження; розпорядження/припис виконати конкретні інструкції (можливо, що супроводжується регулярними/щоденними штрафами за недотримання вимогам законодавства); наказ про регулярне звітування про заходи, вжиті установою; штрафи за недотримання; заборона особам займатися діяльністю в певному секторі; заміна або обмеження повноважень керівників, директорів, власників, що контролюють діяльність; введення арбітражного управління чи призупинення або анулювання ліцензії; або кримінальне покарання, де допускається.

ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ

31. Технічна відповідність є компонентом Методології, який відповідає за впровадження конкретних вимог FATF, включаючи законодавчу базу та обов'язкові правозастосовні заходи; існування, повноваження та процедури компетентних органів. Здебільшого, він не включає конкретні вимоги щодо стандартів, які стосуються ефективності. Вони оцінюються окремо, через компонент ефективності Методології.
32. Рекомендації FATF, які є визнаними міжнародними стандартами, застосовуються до всіх країн. Однак, експерти повинні розуміти що законодавча, інституційна та наглядова база для ПВК/ФТ може відрізнятись від країни до країни. За умови, що Рекомендації FATF виконуються, країни мають право впроваджувати Стандарти FATF⁴ у відповідності до своїх національних законодавчих та інституційних систем, навіть якщо методи, за допомогою яких відповідність була досягнута, можуть відрізнитись. У зв'язку з цим, експерти повинні бути інформовані про ризики та структурні або контекстуальні чинники для країни.
33. Технічна відповідність, як компонент Методології, встановлює конкретні вимоги кожної Рекомендації як перелік критеріїв, які представляють ті елементи, які повинні бути присутні для того, щоб продемонструвати повну відповідність обов'язковим елементам Рекомендацій. Оцінювані критерії послідовно пронумеровані для кожної Рекомендації, але послідовність критеріїв не вказує на їх пріоритет чи ступінь важливості. У деяких випадках дається уточнення (зазначається під критерієм) для того, щоб допомогти визначити важливі аспекти оцінки критерію. Для критеріїв з таким уточненням експерт повинен розглянути, чи присутній кожен елемент, для того, щоб визначити, чи є відповідність критерію в цілому.

Рейтинги відповідності

34. Для кожної Рекомендації експерт повинен сформулювати висновок щодо ступеню відповідності (чи невідповідності) країни стандарту. Існує чотири можливі ступені відповідності: відповідає, переважно відповідає, частково відповідає та не відповідає. У виняткових випадках, Рекомендація може бути також оцінена як «Не застосовується». Ці рейтинги базуються тільки на критеріях, зазначених у оцінці технічної відповідності, вони наступні:

Рейтинги технічної відповідності

Відповідає	В	Відсутні недоліки.
Переважно відповідає	ПВ	Є лише незначні недоліки.
Частково відповідає	ЧВ	Існують помірні недоліки.
Не відповідає	НВ	Існують значні недоліки.
Не застосовується		Вимога не застосовується через структурні, правові або інституційні характеристики країни.

При розгляді рівня недоліків для будь-якої Рекомендації, експерти з оцінки повинні розглянути кількість і відносну важливість критеріїв, які виконуються або не виконуються, з урахуванням контексту країни.

⁴ До Стандартів FATF входять Рекомендації FATF та пояснювальні записки до них.

35. Важливо зазначити, що це є обов'язком оцінюваної країни довести, що її система ПВК/ФТ відповідає Рекомендаціям. У визначенні ступеню відповідності кожній Рекомендації, експерт повинен не тільки оцінити, чи закони або підзаконні зобов'язання відповідають Рекомендаціям FATF, але також повинен визначити, чи існує інституційна структура.
36. **Значущість** – Індивідуальні критерії, які використовуються для оцінки кожної Рекомендації, не всі однаково важливі, а кількість критеріїв, яким є відповідність, не завжди вказує на рівень дотримання Рекомендації в цілому. Коли виносяться рішення щодо рейтингу для кожної Рекомендації, експерт з оцінки повинен брати до уваги відносну важливість критерію в контексті країни. Експерти мають враховувати, наскільки значними є будь-які недоліки, беручи до уваги профіль ризику країни та іншу структурну та контекстну інформацію (наприклад, для сфери з більшим рівнем ризику або великою частиною фінансового сектору). У деяких випадках єдиний недолік може бути досить важливим, щоб виправдати рейтинг «не відповідає», навіть якщо є відповідність іншим критеріям. Недолік відносно низького ризику або мало застосовуваних типів фінансової діяльності, навпаки, можуть мати невеликий вплив на загальну оцінку Рекомендації.
37. **Збіги між Рекомендаціями** – У багатьох випадках той же базовий недолік буде мати каскадний ефект на оцінку декількох різних Рекомендацій. Наприклад: недостатня оцінка ризиків може підірвати ризико-орієнтовані заходи, в усій системі ПВК/ФТ; або незастосування норм ПВК/ФТ до певного типу фінансових установ або ВНУП можуть вплинути на оцінку всіх Рекомендацій, які застосовуються до фінансових установ чи ВНУП. В таких випадках при розгляді рейтингів, експерти з оцінки повинні відображати недоліки у факторах, які лежать в основі для кожної застосованої Рекомендації, та, при необхідності, визначати відповідно рейтинг. Вони також повинні чітко вказати у Звіті про взаємну оцінку, що ця ж першопричина стосується усіх релевантних Рекомендацій.
38. **Порівняння з попередніми рейтингами** – У зв'язку з переглядом та консолідацією Рекомендацій FATF та Спеціальних Рекомендацій у 2012 році, а також введенням окремої системи для оцінки технічної відповідності та ефективності, рейтинги, наведені в зазначеній Методології, не можуть бути безпосередньо порівняні з рейтингами, що представлені в Методології 2004 року.

ЕФЕКТИВНІСТЬ

39. Оцінка ефективності системи ПВК/ФТ країни є так само важливою, як і оцінка технічної відповідності стандартам FATF. Оцінка ефективності спрямована на: (a) посилення уваги FATF на результатах; (b) визначення, в якій мірі національна система ПФК/ПФТ досягла цілей Стандартів FATF, та виявлення системних недоліків; та (c) уможливлення країн пріоритезувати заходи з покращення своєї системи. Для цілей цієї Методології, ефективність визначається як *«Ступінь досягнення визначених результатів»*.
40. В контексті ПВК/ФТ ефективність – це міра, в якій фінансові системи та економіки зменшують ризики та загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Це може стосуватися очікуваного результату: (a) політики, закону або підзаконних зобов'язань; (b) програми забезпечення правопорядку, нагляду або розвідувальної діяльності; або (c) впровадження певного набору заходів, спрямованих на зменшення ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, і боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.
41. Ціль оцінки ефективності в тому, щоб дати оцінку системи ПВК/ФТ в цілому в країні та визначити, як добре вона працює. Оцінка ефективності побудована на фундаментально іншому підході, ніж оцінка технічної відповідності Рекомендаціям. Вона не включає перевірку, чи є відповідність конкретним вимогам або чи наявні всі елементи відповідної Рекомендації. Натомість, вона вимагає оцінити, до якої міри певні результати були досягнуті, наприклад, чи ключові цілі системи ПВК/ФТ у відповідності до Стандартів FATF були досягнуті на практиці. Процес оцінки залежить від судження експертів, які консультуються з оцінюваною країною.
42. Важливо відзначити, що це відповідальність оцінюваної країни продемонструвати, що їх система ПВК/ФТ ефективна. Якщо докази не було надано, то експерти можуть зробити висновок, що система не є ефективною.

База для Оцінки Ефективності

43. Для оцінки ефективності, FATF прийняла підхід, орієнтований на ієрархії визначених результатів. На найвищому рівні, мета впровадження заходів ПВК/ФТ полягає в тому, що: *«Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення цілісності фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності»*. Для того щоб надати правильний баланс між загальним розумінням ефективності системи ПВК/ФТ країни та детальною оцінкою того, як добре її компоненти функціонують, FATF оцінює ефективність, переважно базуючись на *одинадцяти «Безпосередніх Результатах»*. Кожен з них представляє одну з ключових цілей, яку ефективна система ПВК/ФТ повинна досягти, та вони, у свою чергу, переходять в три Проміжні Результати, які є головними тематичними цілями системи ПВК/ФТ. Такий підхід не має за мету безпосередньо оцінювати ефективність, з якою країна впроваджує індивідуальні Рекомендації, або ефективність конкретних організацій чи установ. Не очікується, що експерти будуть безпосередньо оцінювати високо пріоритетні цілі або проміжні результати, хоча це може бути актуально при підготовці письмових Звітів про взаємну оцінку і підведення підсумку щодо загальної ефективності країни в цілому.
44. Зв'язок між високо пріоритетними цілями, проміжними результатами та безпосередніми результатами наводиться в таблиці нижче:

Високо пріоритетні цілі:

Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загроз відмивання коштів, фінансування тероризму та розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення цілісності фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності

Проміжні Результати:**Безпосередні Результати:**

Політика, координація та співробітництво зменшують ризики відмивання коштів та фінансування тероризму

Попереджено вхід кримінальних доходів та коштів на підтримку тероризму до фінансового та інших секторів або їх виявлено та повідомлено про них цими секторами

Загрози з відмивання коштів виявлені та усунуті, злочинці покарані та позбавлені незаконних доходів. Загрози фінансування тероризму виявлені та усунуті, терористи позбавлені ресурсів, а ті, хто фінансує терористів, покарані, тим самим зроблено внесок у запобігання терористичним актам.

1. Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму усвідомлюються і, за необхідності, здійснюється координація дій на національному рівні з метою протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдження зброї масового знищення.
2. Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, даними фінансової розвідки та доказами, а також сприяє заходам щодо злочинців та їх активів.
3. Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ, ВНУП та VASPs щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків.
4. Фінансові установи, ВНУП та VASPs належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції.
5. Юридичні особи та правові утворення захищені від використання для відмивання коштів або фінансування тероризму, а компетентні органи мають безперешкодний доступ до інформації про їх бенефіціарну власність.
6. Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація використовується належним чином компетентними органами для проведення фінансових розслідувань відмивання коштів та фінансування тероризму.
7. Проводяться розслідування злочинів та діяльності з відмивання коштів, а правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям.
8. Доходи і засоби скоєння злочину конфіскуються.
9. Проводяться розслідування злочинів та діяльності з фінансування тероризму, а особи, які фінансують тероризм, переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям.
10. Терористи, терористичні організації та ті, хто їх фінансують, позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, а також неправомірно використовувати сектор неприбуткових організацій.
11. Особи та установи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення позбавлені можливості щодо збору, переміщення і використання коштів, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.

СФЕРА ОЦІНЮВАННЯ

45. Експерти з оцінки повинні оцінити всі одинадцять Безпосередніх Результатів. Однак, до проведення виїзної місії експерти з оцінки повинні здійснити заходи з оцінки консультуючись з країною, яка оцінюється, які повинні враховувати ризик та інші фактори, зазначені в пунктах 5-10, наведених вище. Експерти з оцінки повинні, консультуючись з країною, яка оцінюється, визначити високо ризикові питання, які необхідно вивчити більш детально під час проведення оцінки і відобразити у кінцевому звіті. Вони також повинні виявити сфери нижчих/низьких ризиків, які, можливо, не потребують перевірки на тому ж рівні деталей. Під час продовження оцінки країни, експерти з оцінки повинні продовжувати залучення країни та переглядати свої оцінки на основі початкових зібраних даних щодо ефективності для того, щоб зосередити свою увагу на сферах, де існує більше можливостей для вдосконалення ефективності усунення ключових ризиків ВК/ФТ.

ЗВ'ЯЗКИ З ТЕХНІЧНОЮ ВІДПОВІДНІСТЮ

46. Рівень технічної відповідності країни робить внесок в оцінку ефективності. Експерти з оцінки повинні враховувати рівень технічної відповідності в рамках їх оцінки. Оцінка технічної відповідності здійснює огляд того, чи наявні правові та організаційні засади ефективної системи ПВК/ФТ. Малоімовірно, що країна, яка оцінюється як така, що має низький рівень відповідності технічним аспектам Рекомендацій FATF, матиме ефективну систему ПВК/ФТ (хоча не можна брати за аксіому те, що країна, яка технічно відповідає вимогам Рекомендацій FATF, також має ефективну систему). В багатьох випадках основна причина низької ефективності – це суттєві недоліки в імплементації технічних елементів Рекомендацій.
47. У ході оцінки ефективності, експерти з оцінки повинні також враховувати вплив відповідних Рекомендацій на технічну відповідність, пояснюючи, чому країна є (або не є) ефективною, та виробити рекомендації для підвищення ефективності. При виняткових обставинах можуть бути ситуації, в яких експерти роблять висновок, що існує низький рівень технічної відповідності, але, тим не менш, відносно високий рівень ефективності (наприклад, в результаті конкретних обставин країни, включаючи низькі ризики або інші структурні, матеріальні чи контекстуальні чинники; особливості законодавства країни та установ; або, якщо в країні діють компенсаційні заходи ПВК/ФТ, які не вимагаються Рекомендаціями FATF). Експерти з оцінки повинні звернути особливу увагу на такі випадки у Звіті про взаємну оцінку і повинні повною мірою обґрунтувати своє рішення, пояснивши докладно підґрунтя і конкретні підстави для своїх висновків щодо ефективності, незважаючи на більш низькі рівні технічної відповідності.

Використання Методології щодо ефективності

48. Оцінка ефективності повинна розглянути окремо кожен з одинадцяти Безпосередніх Результатів, але не повинна конкретно зосереджуватись на проміжних або високо пріоритетних результатах. Для кожного з Безпосередніх Результатів є два головні питання, на які експерти повинні спробувати відповісти:
- **В якій мірі досягається результат?** Експерти з оцінки повинні оцінити, чи є система країни ефективною відповідно до цього результату (тобто, чи країна досягає результатів, які очікуються від належно функціонуючої системи ПВК/ФТ). Вони повинні ґрунтувати свої висновки головним чином на основних питаннях, які підтримуються прикладами інформації та прикладами конкретних факторів, а також беручи до уваги рівень технічної відповідності, та контекстуальні фактори.

- **Що можна зробити для підвищення ефективності?** Експерти з оцінки повинні розуміти причини, чому країна, можливо, не досягла високого рівня ефективності і, де це можливо, надати рекомендації щодо покращення своїх можливостей для досягнення конкретних результатів. Вони повинні базувати свій аналіз і рекомендації на основі свого розгляду основних питань і на прикладах конкретних факторів, які могли б підтвердити висновки щодо основних питань, зокрема щодо діяльності, процесів, ресурсів та інфраструктури. Вони повинні також враховувати вплив технічних недоліків на ефективність, та релевантність контекстуальних факторів. Якщо експерти з оцінки задоволені тим, що досягнуто високих результатів, то їм не потрібно детально розглядати, які заходи необхідно вжити для підвищення ефективності (однак, може бути цінним визначення кращої практики або потенційне подальше вдосконалення або подальші заходи, необхідні для підтримки високого рівня ефективності).

Характеристика ефективної системи

49. Текст у рамці у верхній частині кожного з Безпосередніх Результатів описує основні ознаки та результати ефективної системи. Це визначає ситуацію, в якій країна є ефективною при досягненні результатів і надає орієнтири для проведення оцінки.

Основні питання, які необхідно розглянути при визначенні, чи було досягнуто результату

50. У другому розділі викладені основи для того, щоб експерти з оцінки могли визначити, чи було досягнуто результату та в якій мірі. *Основні питання* є обов'язковими питаннями, на які експерти з оцінки повинні знайти відповідь для того, щоб отримати уявлення про ефективність країни відносно кожного результату. Висновки експертів з оцінки про те, наскільки є ефективною країна, повинні ґрунтуватися на огляді кожного результату, що базується на оцінці *основних питань*.
51. Експерти з оцінки повинні вивчити усі *основні питання*, перераховані для кожного результату. Проте, вони можуть змінювати ступінь деталізації, з якою вони розглядають кожне питання для того, щоб відобразити ступінь ризику і суттєвість, пов'язану з цим питанням в країні. У виняткових випадках експерти можуть також розглянути додаткові питання, які вони вважають, за конкретних обставин, основними питаннями для ефективного результату (наприклад, альтернативні заходи, які відображають специфіку системи ПВК/ФТ країни, але які не включені в *основні питання* або в якості *додаткової інформації* або *конкретних факторів*). Вони повинні дати чітко зрозуміти, коли і чому були використані будь-які додаткові питання, які вважаються основними.

Приклади інформації, які може підтвердити висновки щодо Основних питань

52. Приклади інформації встановлюють види і джерела інформації, які є найбільш актуальними для розуміння, в якій мірі досягнуто результат, в тому числі конкретні дані, які експерти з оцінки можуть шукати при оцінці основних питань. Допоміжна інформація та інші дані можуть допомогти при перевірці або підтвердженні розуміння експертом основних питань і можуть забезпечити кількісний елемент для завершення формування уявлення експертів з оцінки про те, наскільки добре досягнуто результат.
53. Зазначені допоміжна інформація та дані не є вичерпними та обов'язковими. Дані, статистика та інші доступні матеріали будуть значно варіюватися від країни до країни, і експерти з оцінки повинні використовувати будь-яку інформацію, яку країна може надати для сприяння у формуванні їх експертної оцінки.

54. Оцінка ефективності не є статистичним завданням. Експерти з оцінки повинні використовувати дані і статистику, а також іншу якісну інформацію при формуванні експертної оцінки про те, наскільки було досягнуто результату, але слід інтерпретувати наявні дані критично та в контексті ситуації в країні. Увагу не слід зосереджувати на неперевірених даних (які можна інтерпретувати в найрізноманітніших формах і, навіть, з суперечливими висновками), але слід зосереджувати її на інформації та аналізі, який показує в контексті країни, яка оцінюється, чи досягнута мета. Експерти з оцінки повинні бути особливо обережні при використанні даних, що відносяться до інших країн в якості порівняння при оцінці ефективності, враховуючи істотні відмінності в обставинах в країні, системах ПВК/ФТ і практиках збору даних. Експерти з оцінки повинні також знати, що високий рівень короткострокових результатів не завжди позитивно впливає на досягнення очікуваного результату.

Приклади конкретних факторів, які могли б підтвердити висновки з Основних питань

55. В розділі *фактори* Методології наведено приклади елементів, які зазвичай використовуються при представленні кожного результату. Це не вичерпний перелік можливих чинників, але вони надаються в якості допомоги експертам з оцінки при розгляді причин, чому країна може (або не може) досягти конкретного результату (наприклад, якщо один з факторів порушується). У більшості випадків, експерти з оцінки повинні звернутися до *факторів*, щоб зробити чіткі висновки про ступінь досягнення результату. Слід зазначити, що діяльність і процеси, перераховані в цьому розділі, не передбачають жодної обов'язкової моделі для організації функцій ПВК/ФТ, а представляють лише найчастіше реалізовані адміністративні заходи, і причини чому країна не може бути ефективною, не обмежуються перерахованими факторами. Слід також зазначити, що експерти повинні зосередитися на якісному аспекті цих *факторів*, а не тільки на основних процесах або процедурах.
56. Від експертів з оцінки не вимагається переглядати усі *фактори* у кожному випадку. Якщо країна демонстративно ефективна у сфері, експерти повинні коротко зазначити, чому це саме такий випадок, та висвітлити будь-які сфери особливо гарної практики, але їм не потрібно вивчати кожен індивідуальний фактор у цьому розділі Методології. Також можуть виникнути випадки, коли країна демонстративно не ефективна, і причини для цього *фундаментальні* (наприклад, коли є суттєві технічні недоліки). У таких випадках для експертів з оцінки немає потреби здійснювати подальше детальне дослідження, чому результату не досягнуто.
57. Експерти з оцінки повинні знати про результати, які залежать від послідовності різних кроків або *ланцюжка послідовних дій*, необхідного для досягнення результату (наприклад, Безпосередній Результат 7, який включає розслідування, переслідування та застосування санкцій, все по черзі). У таких випадках можливо, що результату не буде досягнуто через відсутність на одній стадії процесу, навіть якщо інші стадії є ефективними.
58. Експерти з оцінки повинні також розглянути контекстуальні фактори, які можуть вплинути на питання, які експерти вважають суттєвими або такими, що становлять високий ризик, та зосередити на них увагу. Ці фактори можуть бути важливою частиною пояснення, чому країна функціонує добре або погано, та важливим елементом рекомендацій експертів щодо способів підвищення ефективності. Однак, вони не повинні бути виправданням для поганого або непослідовного впровадження стандартів FATF.

ПЕРЕХРЕСНІ ПИТАННЯ

59. Безпосередні Результати не є незалежними один від одного. У багатьох випадках

питання, розглянуто спеціально за одним Безпосереднім Результатом, також впливатиме на досягнення за іншими результатами. Зокрема, фактори, оцінені за Безпосередніми Результатами 1 та 2, які стосуються а) оцінки країною ризиків та впровадження ризико-орієнтованого підходу; та б) її залучення до міжнародного співробітництва, можуть мати далекосяжний вплив на інші результати (наприклад, оцінка ризиків впливає на застосування ризико-орієнтованих заходів за Безпосереднім Результатом 4, застосування ресурсів компетентних органів відносно усіх результатів; міжнародне співробітництво включає співробітництво для підтримки національних розслідувань відмивання коштів та процедури конфіскації за Безпосередніми Результатами 7 та 8). Таким чином, експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки щодо Безпосередніх Результатів 1 та 2 можуть мати позитивний або негативний вплив на рівень ефективності щодо інших Безпосередніх Результатів. Ці перехресні питання відображені у *примітках для експертів з оцінки* у кожному Безпосередньому Результаті.

ВИСНОВКИ ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ

60. Для кожного індивідуального Безпосереднього Результату, експерти з оцінки повинні прийти до висновку щодо ступеня ефективності (або неефективності) країни. У випадках, коли країна не досягла високого рівня ефективності, експерти з оцінки також повинні надати свої висновки щодо причин виникнення такої ситуації, а також рекомендації щодо заходів, які країна повинна вжити для покращення своєї здатності досягти результату.
61. **Ефективність оцінюється фундаментально іншим чином у порівнянні з технічною відповідністю.** Висновки експертів з оцінки щодо ступеня ефективності країни повинні ґрунтуватися на загальному розумінні рівня досягнення країною результату. **Основні питання не повинні розглядатися як контрольний перелік критеріїв**, а як набір питань, які допомагають експертам сформулювати відповідне уявлення про ефективність країни по кожному із Безпосередніх Результатів. Основні питання не є однаково важливими, і їх важливість різниться залежно від конкретної ситуації кожної країни, враховуючи ризики ВК/ФТ та відповідні структурні фактори. Таким чином, експерти з оцінки повинні бути гнучкими та використовувати свої судження та досвід при формуванні висновків.
62. Висновки експертів з оцінки повинні відображати лише те, чи *було досягнуто результату*. Експерти повинні відкласти свої власні переваги щодо кращого шляху досягнення ефективності і не повинні бути упередженими через свій власний національний підхід. Вони також повинні уникати формування своїх висновків на основі кількості виявлених проблем або недоліків, адже країна може мати декілька слабких місць, які за своєю природою не є суттєвими, або вони компенсуються за рахунок ефективності в інших сферах, а тому країна може досягти високого загального рівня ефективності.
63. **Висновки експертів з оцінки щодо рівня ефективності повинні бути передусім описовими.** Експерти з оцінки повинні чітко встановити рівень, при якому, на їх думку, результату буде в загальному досягнуто, зазначивши будь-які варіації, наприклад, певні сфери, в яких ефективність вища або нижча. Вони також повинні чітко пояснити причини свого судження, наприклад проблеми або слабкі місця, які, на їх переконання, відповідальні за брак ефективності; основні питання та інформацію, які, на їх думку, є важливими; спосіб, за допомогою якого вони тлумачать дані або інші індикатори; а також значущість, яку вони надають різним аспектам оцінки. Експерти повинні також ідентифікувати будь-які сфери особливої ефективності або приклади кращої практики.
64. Для забезпечення прийняття чітких та співрозмірних рішень, експерти з оцінки повинні також узагальнити свої висновки у формі рейтингів. Для кожного

Безпосереднього Результату є чотири можливі рейтинги ефективності, що базуються на мірі, в якій розглядаються *основні питання та характеристики: високий рівень ефективності; значний рівень ефективності; середній рівень ефективності; та низький рівень ефективності*. Ці рейтинги повинні визначатися на основі наступного:

Рейтинги ефективності

Високий рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату високий. Необхідно здійснити незначні удосконалення.
Значний рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату значний. Необхідно здійснити помірні удосконалення.
Середній рівень ефективності	Безпосереднього Результату досягнуто лише деякою мірою. Необхідно здійснити значні удосконалення.
Низький рівень ефективності	Безпосереднього Результату не досягнуто або ступінь досягнення є незначним. Необхідно здійснити фундаментальні удосконалення.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ СИСТЕМИ ПБК/ФТ

65. Рекомендації експертів з оцінки є особливо важливою частиною оцінки. На основі своїх висновків, експерти повинні надати рекомендації щодо заходів, яких повинна вжити країна для удосконалення своєї системи ПБК/ФТ, включаючи як рівень ефективності, так і рівень технічної відповідності. Звіт повинен першочергово викласти рекомендації щодо застосування коригуючих заходів із врахуванням особливостей країни та її спроможності, рівня її ефективності, а також будь-яких виявлених слабких місць та проблем. Рекомендації експертів не повинні бути надані просто з метою, щоб усунути кожен з виявлених недоліків чи слабких місць, а повинні допомогти шляхом визначення за пріоритетом особливих заходів, необхідних для ефективного зменшення впливу ризиків, з якими стикається країна. Це може бути здійснено шляхом надання пропозицій щодо найбільш значних та швидких практичних удосконалень, які мають далекосяжний ефект або яких найлегше досягти.
66. Експерти з оцінки повинні уважно розглянути обставини та контекст країни, а також її правову та інституційну системи при наданні рекомендацій, беручи до уваги, що існує декілька різних шляхів розбудови ефективної системи ПБК/ФТ, і, що модель, якій вони віддають перевагу, може не відповідати особливостям оцінюваної країни.
67. З метою сприяння розробки плану дій оцінюваною країною, експерти з оцінки повинні чітко зазначити у своїх рекомендаціях, де необхідно вжити конкретних заходів, а де допустима певна гнучкість щодо способу досягнення поставленої пріоритетної мети. Експерти повинні уникати надання без необхідності суворих рекомендацій (наприклад, строків виконання певних заходів), щоб не перешкоджати країні повністю адаптувати рекомендації до місцевих обставин.
68. Навіть якщо країна має високий рівень ефективності, це не означає, що немає більше сфер для удосконалення. Може бути необхідність у вжитті заходів для підтримки високого рівня ефективності з огляду на потенційні ризики. Якщо експерти можуть визначити подальші дії у сферах, де високий рівень ефективності, вони повинні це також включити до своїх рекомендацій.

КОНСУЛЬТУВАННЯ

69. Якщо експерти з оцінки мають будь-які сумніви щодо застосування цієї Методології або щодо тлумачення Стандартів FATF, вони повинні проконсультуватися із Секретаріатом FATF або Секретаріатом свого Регіонального органу за типом FATF.

ОБОВ'ЯЗКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ КРАЇН

Оцінка ризиків

- 1.1 Країни⁶ повинні визначати та здійснити оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму для країни.
- 1.2 Країни повинні визначити орган або механізм координації заходів з оцінки ризиків.
- 1.3 Країни повинні регулярно здійснювати оцінку ризиків з метою оновлення її результатів.
- 1.4 Країни повинні мати механізми з надання інформації щодо результатів оцінки(нок) ризиків усім відповідним компетентним органам та саморегульним організаціям, фінансовим установам та ВНУП.

Усунення ризиків

- 15 Ґрунтуючись на власному розумінні своїх ризиків, країни повинні застосовувати ризико-орієнтований підхід, при розподілі ресурсів та впровадженні заходів, спрямованих на запобігання чи усунення відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 16 Країни, які приймають рішення не застосовувати деякі Рекомендації FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, повинні продемонструвати, що:
 - (а) доведено низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму; виняток має місце у суворо обмежених та обґрунтованих обставинах; та він стосується певного виду фінансової установи або діяльності, або ВНУП; або
 - (б) фінансова діяльність (окрім переказу коштів або цінностей) здійснюється фізичною або юридичною особою періодично або обмежено (беручи до уваги кількісний та абсолютний критерії), наприклад, коли низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 17 Якщо країни виявляють високі ризики, вони повинні забезпечити, щоб їх режим протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму усував такі ризики, зокрема шляхом: (а) встановлення вимоги до фінансових установ та ВНУП вживати посиленних заходів з управління та усунення ризиків, або (б) встановлення вимоги до фінансових установ та ВНУП забезпечувати, щоб ця інформація була включена в їх оцінки ризиків.
- 18 Країни можуть дозволити застосовувати спрощені заходи для деяких

⁵ Вимоги цієї рекомендації повинні бути оцінені, беручи до уваги більш конкретні ризики, що базуються на вимогах інших Рекомендацій. При оцінці Рекомендації 1, експерти з оцінки повинні здійснити загальний огляд оцінки ризиків та пом'якшення ризиків країнами та фінансовими установами/ВНУП, як того вимагають інші Рекомендації але не повинні дублювати детальну оцінку ризико-орієнтованих заходів, що встановлені вимогами інших Рекомендацій. Не слід очікувати, що експерти з оцінки проведуть глибокий огляд оцінки ризиків у країні. Експерти з оцінки повинні зосереджуватися на процесі, механізмі та джерелах інформації, прийнятих країною, а також контекстуальних факторах, а також слід враховувати обґрунтованість висновків оцінки ризиків у країні.

⁶ За потреби, оцінка ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму на наднаціональному рівні повинна братися до уваги при вирішенні питання, чи виконується цей обов'язок.

Рекомендацій FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, за умови, що було визначено низький рівень, і це відповідає оцінці країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму⁷.

- 19 Наглядові органи та саморегульвні організації повинні забезпечити, щоб усі фінансові установи та ВНУП виконували свої обов'язки відповідно до Рекомендації 1⁸.

Обов'язки та рішення для фінансових установ та ВНУП

Оцінка ризиків

1.10 До фінансових установ та ВНУП повинна встановлюватися вимога вживати відповідних заходів з метою визначення, оцінки та розуміння своїх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму (для клієнтів, країн або географічних територій; а також товарів, послуг, операцій або способів надання послуг)⁹. Це включає наступні вимоги:

- (a) документування оцінки ризиків,
- (b) розгляд усіх відповідних факторів ризику перед визначенням рівня загального ризику, а також відповідного рівня та способу усунення такого ризику,
- (c) оновлення результатів оцінки ризиків; та
- (d) наявність відповідних механізмів для надання інформації щодо оцінки ризиків компетентним органам та саморегульвним організаціям.

Усунення ризиків

1.11 До фінансових установ та ВНУП повинна встановлюватися вимога щодо:

- (a) наявності політик, заходів контролю та процедур, погоджених вищим керівництвом, які б забезпечували можливість здійснювати управління та усувати виявлені ризики (або країною, або фінансовою установою чи ВНУП);
- (b) моніторингу впровадження таких заходів контролю та, за необхідності, їх посилення; та
- (c) вжиття посилених заходів для управління та усунення ризиків у випадках, де виявлені підвищені ризики.

1.12 Країни можуть лише дозволити фінансовим установам та ВНУП вживати спрощених заходів для управління та усунення ризиків, якщо було виявлено низький рівень і за умови, що додержуються критерії 1.9 - 1.11. Спрощені заходи не повинні дозволятися у будь-якому випадку, коли існує підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму.

⁷ У випадку, коли Рекомендації FATF визначають види діяльності з підвищеним рівнем ризику, для яких встановлюється вимога вживати посилених або специфічних заходів, країни повинні забезпечити, щоб застосовувалися усі такі заходи, хоча обсяг таких заходів може різнитися залежно від специфічного рівня ризику.

⁸ Виконання вимог за цим критерієм повинно оцінюватися, беручи до уваги результати за Рекомендаціями 26 та 28.

⁹ Характер та обсяг будь-якої оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму повинен відповідати характеру та розміру діяльності. Компетентні органи або саморегульвні організації можуть прийняти рішення не встановлювати вимогу здійснювати індивідуальні задокументовані оцінки ризиків за умови, якщо специфічні ризики, властиві сектору, чітко визначені та усвідомлені, а також окремі фінансові установи та ВНУП розуміють свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму.

- 2.1 Країни повинні мати національну політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, яка формується з урахуванням виявлених ризиків та регулярно переглядається.
- 2.2 Країни повинні визначити орган або мати координаційний чи інший механізм, відповідальний за національну політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 2.3 Повинні бути наявними механізми, які б надавали можливість органам, що приймають політичні рішення, ПФР, правоохоронним органам, наглядовим органам та іншим відповідним компетентним органам співпрацювати та, за необхідності, координувати один одного на національному рівні щодо розвитку та впровадження політики і заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі механізми повинні застосовуватися як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні.
- 2.4 Компетентні органи повинні мати схожі механізми співробітництва та, за необхідності, координаційні механізми для боротьби з ФРЗМЗ
- 2.5 Країни повинні здійснювати співпрацю та координацію між відповідними органами для забезпечення сумісності вимог щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму з правилами захисту даних та конфіденційності та іншими подібними положеннями (наприклад, безпека/локалізація даних).¹⁰

¹⁰ Для цілей технічної відповідності, оцінка повинна бути обмежена, якщо існує співпраця, та, де це доречно, координація, формальна чи не формальна, між відповідними органами.

- 3.1 Відмивання коштів повинно бути криміналізовано на основі Конвенції ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 року (Віденської Конвенції) та Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року (Палермської Конвенції) (дивіться статтю 3 (1)(b) та (c) Віденської Конвенції та статтю 6(1) Палермської Конвенції)¹¹.
- 3.2 Предикатні злочини до відмивання коштів повинні охоплювати усі серйозні злочини з метою включення якомога ширшого спектру предикатних злочинів. Як мінімум, предикатні злочини повинні включати низку злочинів у кожній з визначених категорій злочинів¹².
- 3.3 Якщо країни застосовують пороговий або комбінований підхід, який включає пороговий підхід¹³, предикатні злочини повинні, як мінімум, включати в себе усі злочини, які:
- (a) підпадають під категорію серйозних відповідно до їх національного законодавства, або
 - (b) караються максимальним покаранням у вигляді позбавлення волі строком більше, ніж на один рік; чи
 - (c) караються мінімальним покаранням у вигляді позбавлення волі строком більше, ніж на шість місяців (для країн, які мають мінімальний поріг для злочинів, встановлений їх правовою системою).
- 3.4 Злочин відмивання коштів повинен поширюватися на будь-який тип майна, незалежно від його вартості, яке прямо або опосередковано одержане злочинним шляхом.
- 3.5 При доведенні факту, що майно одержане злочинним шляхом, не є обов'язковим, щоб особа була засуджена за вчинення предикатного злочину.
- 3.6 Предикатним злочином до відмивання коштів вважається діяння, яке мало місце в іншій країні, яке є злочином у такій країні, і яке вважалося би предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні.
- 3.7 Злочин відмивання коштів повинен застосовуватися до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо це не порушує фундаментальні принципи національного законодавства.
- 3.8 Потрібно забезпечити, щоб намір та усвідомлення, які вимагаються для доведення факту злочину відмивання коштів, могли встановлюватися за об'єктивними фактичними обставинами.
- 3.9 До фізичних осіб, засуджених за відмивання коштів, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
- 3.10 На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами

¹¹ Особливо зверніть увагу на фізичні та матеріальні аспекти злочину.

¹² Рекомендація 3 не встановлює вимогу передбачати окремий злочин «участь в організованій злочинній групі або вимагання». З метою охоплення цієї категорії «визначений злочин», достатньо, щоб країна виконала один з двох пунктів, визначених у Палермській конвенції, наприклад, передбачила або окремий злочин, або злочин, вчинений у змові.

¹³ Країни визначають предикатні злочини до відмивання коштів, посилаючись (a) на усі злочини або (b) на поріг, пов'язаний з категорією серйозних злочинів, або з таким видом покарання, як позбавлення волі, що встановлене за предикатний злочин (пороговий підхід), або (c) на перелік предикатних злочинів, або (d) шляхом поєднання цих підходів.

національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше, ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.

- 3.11 Повинні бути передбачені відповідні супутні злочини до злочину відмивання коштів, зокрема участь у скоєнні злочину, співучасть або змова з метою вчинення, спроби вчинення, пособництво та підбурювання, сприяння та надання порад щодо вчинення, якщо це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

4.1 Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість здійснювати конфіскацію наступного, незалежно від того, чи воно належить обвинуваченим у кримінальних справах чи третім сторонам:

- (a) легалізоване майно;
- (b) доходи (включаючи прибуток або інші вигоди, що походять від таких доходів), або засоби злочину, що використовуються або призначені для використання у відмиванні коштів або предикатних злочинах;
- (c) майно, що є доходом, чи використовується, або призначене чи виділено для використання у фінансуванні тероризму, терористичних актах або терористичних організаціях; або
- (d) майно відповідної вартості.

4.2 Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість їх компетентним органам:

- (a) визначати, відстежувати та оцінювати майно, яке підлягає конфіскації;
- (b) вживати тимчасових заходів, таких як замороження або арешт, з метою запобігання будь-яким правочинам з майном, передачі або розпорядженню майном, що підлягає конфіскації;¹⁴
- (c) вживати заходів, які б попереджали або анулювали дії, які шкодять спроможності країни заморожувати або накладати арешт, або повертати майно, що підлягає конфіскації; та
- (d) вживати будь-яких відповідних слідчих заходів.

4.3 Закони та інші заходи повинні забезпечувати захист прав добросовісних третіх сторін.

4.4 Країни повинні мати механізми для управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном.

¹⁴ Заходи повинні дозволяти початково заморожувати або накладати арешт на майно, що підлягає конфіскації, в односторонньому порядку або без попереднього повідомлення, якщо тільки це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

- 5.1 Країни повинні криміналізувати фінансування тероризму на основі Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму.¹⁵
- 5.2 Злочини фінансування тероризму повинні поширюватись на будь-яку особу, яка будь-якими засобами умисно надає або збирає кошти або інші активи, прямо або опосередковано, з незаконним наміром використати їх або з усвідомленням, що вони будуть використані, повністю або частково: (а) для вчинення терористичного (них) акту(ів); або (б) терористичною організацією чи окремим терористом (навіть за відсутності зв'язку з конкретним терористичним актом або актами)¹⁶.
- 5.2^{bis} Злочини фінансування тероризму повинні включати фінансування поїздок осіб, що подорожують до країни, відмінної від їх країни проживання чи громадянства для цілей вчинення, планування або приготування чи участі у вчиненні терористичних актів або надання чи проходження навчання з підготовки терористів.
- 5.3 Злочини фінансування тероризму повинні поширюватись на будь-які кошти чи інші активи, одержані як із законного, так і незаконного джерела.
- 5.4 Злочини фінансування тероризму не повинні встановлювати вимогу, щоб кошти чи інші активи: (а) були фактично використані для вчинення або спроби вчинити терористичний (ні) акт(ти) або (б) були пов'язані із конкретним терористичним (ми) актом (актами).
- 5.5 Потрібно забезпечити, щоб умисел та усвідомлення, необхідні для підтвердження злочину, могли витікати як висновок з об'єктивних фактичних обставин.
- 5.6 До фізичних осіб, засуджених за фінансування тероризму, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
- 5.7 На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше, ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.
- 5.8 Злочином повинно вважатися наступне:
- (а) спроба вчинити злочин фінансування тероризму;
 - (б) участь в якості співучасника у фінансуванні тероризму або спробі вчинення цього злочину;
 - (с) організація або спрямування інших на вчинення фінансування тероризму або спробу вчинення цього злочину; та
 - (д) сприяння вчиненню одного або більше злочинів фінансування тероризму або спробі вчинити цей(і) злочин(и) групою осіб, які діють із спільною

¹⁵ Криміналізація повинна відповідати статті 2 Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму.

¹⁶ Криміналізація фінансування тероризму виключно на підставі пособництва і підбурювання, спроби або змови є недостатньою для виконання цієї Рекомендації.

метою¹⁷.

- 5.9 Злочини фінансування тероризму повинні бути визначені в якості предикатних злочинів до відмивання коштів.
- 5.10 Злочини фінансування тероризму повинні визнаватися незалежно від того, чи знаходиться особа, підозрювана у вчиненні злочину(ів), в країні знаходження терориста(ів) або терористичної(их) організації(ій), чи в іншій країні, або де було чи буде вчинено терористичний(і) акт(и), чи в іншій країні.

¹⁷ Таке сприяння повинно бути умисним та або: (i) здійсненим з метою сприяння кримінальній діяльності або досягнення злочинної цілі угруповання, у випадку, якщо така діяльність або мета передбачає вчинення злочину фінансування тероризму; або (ii) здійсненим з усвідомленням умислу угруповання вчинити злочин фінансування тероризму.

Ідентифікація та включення осіб

6.1 Стосовно включень осіб відповідно до Резолюцій РБ ООН 1267 та 1989 (Аль Каїда), а також стосовно режимів санкцій відповідно до Резолюції 1988 (надалі – режими санкцій ООН), країни повинні:

- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозицій до Комітету 1267/1989 та до Комітету 1988 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб;
- (b) мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у відповідних Резолюціях РБ ООН;
- (c) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої основи» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи. Такі пропозиції щодо включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження;
- (d) дотримуватися процедур та (у випадку режимів санкцій ООН) стандартних форм внесення до списку, прийнятих відповідним комітетом (Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988); та
- (e) надавати якомога більше актуальної інформації щодо запропонованої до включення особи¹⁸, обставин справи,¹⁹ яка містить якомога більше деталей щодо обґрунтування внесення до списку²⁰ та (у випадку внесення пропозиції щодо включення особи до списку Комітету 1267/1989) зазначати, чи може бути повідомлено їх статус як держави, що пропонує включити певну особу до списку.

6.2 Стосовно включення осіб відповідно до Резолюції РБ ООН 1373, країни повинні:

- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозиції щодо включення до списку фізичних або юридичних осіб, які відповідають конкретним критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції 1373; подавати таку пропозицію або за власним клопотанням країни або, після аналізу та виконання, за необхідності, запиту іншої країни.
- (b) мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у Резолюції РБ ООН 1373²¹;
- (c) при одержанні запиту, швидко визначити, чи вони згодні з тим,

¹⁸ Зокрема, достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення.

¹⁹ Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для відповідного комітету (Комітету 1267/1989 або Комітету 1988).

²⁰ Включаючи: спеціальну інформацію, яка підтверджує визначення того, що фізична або юридична особа відповідає конкретним критеріям щодо включення; характер інформації; підтверджуючу інформацію або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою.

²¹ Це включає наявність повноважень та ефективних процедур або механізмів для перевірки та впровадження, за необхідності, дій, ініційованих в рамках механізмів замороження інших країн відповідно до Резолюції 1373 (2001).

відповідно до застосованих (над)національних принципів, що запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій основі підозрювати чи вважати, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції РБ ООН 1373;

- (d) застосовувати доказовий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої основи» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи²². Такі (пропозиції щодо) включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження; та
- (e) при направленні запиту до іншої країни щодо впровадження заходів, ініційованих в рамках механізмів замороження, надавати (наскільки це можливо) якомога більше ідентифікаційної інформації та спеціальної інформації, що підтверджує пропозицію щодо включення особи до списку.

6.3 Компетентний(ні) орган(и) повинен(ні) мати правові повноваження та процедури або механізми для:

- (a) збору та витребування інформації з метою ідентифікації фізичних та юридичних осіб, які, базуючись на обґрунтованих підставах або обґрунтованій основі підозрювати або вважати, відповідають критеріям щодо включення; та
- (b) ініціювання заходів в односторонньому порядку проти фізичної або юридичної особи, яка була ідентифікована і (пропозиція щодо) включення якої до списку розглядається.

Замороження

6.4 Країни повинні застосовувати цільові фінансові санкції невідкладно²³.

6.5 Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:

- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо невідкладного замороження та без попереднього повідомлення, коштів або інших активів включених фізичних та юридичних осіб.
- (b) Ця вимога щодо заморожування повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або яких контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або яких контролюють, прямо або опосередковано, включені фізичні або юридичні особи; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або яких прямо чи опосередковано

²² Країна повинна застосовувати правовий стандарт власної правової системи щодо виду та обсягу доказів для з'ясування, чи існують «обґрунтовані підстави» та «обґрунтована основа», для прийняття рішення щодо включення до списку фізичної або юридичної особи і, таким чином, для ініціювання заходів в рамках механізму замороження. Це повинно дотримуватися незалежно від того, чи пропозиція щодо включення до списку зроблена на основі власного клопотання певної країни чи на запит іншої країни.

²³ За Резолюцією 1373, обов'язок невідкладно вживати заходів повинен виконуватися з часу включення особи до списку на (над)національному рівні, здійснене або на основі клопотання певної країни або на основі запиту іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, згодна з тим, що, відповідно до чинних правових принципів, запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій основі підозрювати чи вважати, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення, викладеним в Резолюції РБ ООН 1373.

контролюють включені фізичні або юридичні особи, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних або юридичних осіб.

- (c) Країни повинні забороняти своїм громадянам або²⁴ будь-яким фізичним або юридичним особам в межах своєї юрисдикції надавати будь-які кошти або інші активи, економічні ресурси, або фінансові чи інші пов'язані послуги, прямо або опосередковано, повністю або частково, на користь визначених фізичних або юридичних осіб; юридичних осіб, якими володіють або яких контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та фізичних або юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено іншим чином згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
- (d) Країни повинні мати механізми інформування фінансового сектору та ВНУП щодо включень до списку негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати повідомлення компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони, встановленими відповідними Резолюціями РБ ООН, включаючи інформацію щодо спроб проведення операцій.
- (f) Країни повинні вжити заходів щодо захисту прав добросовісних третіх сторін, які діють належним чином при виконанні зобов'язань за Рекомендацією 6.

Виключення зі списку, розмороження та надання доступу до заморожених коштів або інших активів

6.6 Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо виключення зі списку та розмороження коштів фізичних та юридичних осіб, які не відповідають, або вже не відповідають критеріям щодо включення. Це повинно включати наступне:

- (a) процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до відповідних санкційних Комітетів ООН у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені відповідно до санкційних режимів ООН, на думку країни, не відповідають чи вже не відповідають критеріям щодо включення. Такі процедури та критерії, за необхідності²⁵, повинні узгоджуватися з процедурами, прийнятими Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988.
- (b) правові повноваження та процедури або механізми для виключення зі списку та розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, включених відповідно до Резолюції РБ ООН 1373, які вже не відповідають критеріям щодо включення.
- (c) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюції 1373, процедури, які б

²⁴ «або» у цьому конкретному випадку означає, що країни повинні поширювати заборону як на своїх громадян, так і на будь-яких фізичних/юридичних осіб на території своєї юрисдикції.

²⁵ Процедури Комітету 1267/1989 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1989, 2083 та будь-яких наступних Резолюціях. Процедури Комітету 1988 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1988, 2082; та будь-яких наступних Резолюціях.

дозволяли на запит здійснювати перегляд рішення щодо включення особи у суді або іншому незалежному компетентному органі.

- (d) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1988, процедури для сприяння перегляду Комітетом 1988 відповідно до будь-яких чинних вказівок чи процедур, прийнятих Комітетом 1988 у тому числі тих, які передбачені механізмом Координаційного центру, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730.
- (e) стосовно включення до санкційного списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, процедури інформування включених фізичних та юридичних осіб щодо наявності Офісу Уповноваженого ООН відповідно до Резолюцій 1904, 1989, та 2083, який приймає клопотання щодо виключення зі списку.
- (f) загальновідомі процедури розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і включені особи, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку помилкового позитивного результату) після перевірки, що така особа не є включеною до списку; та
- (g) механізми щодо інформування фінансового сектору та ВНУП стосовно виключень зі списку та розмороження негайно після вжиття таких заходів та надання відповідних інструкцій фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань вживати заходів стосовно виключення або розмороження.

6.7 Країни повинні надавати доступ до заморожених коштів або інших активів, які були визнані необхідними для покриття основних витрат, для оплати певних видів зборів, витрат та комісій за послуги, або для покриття надзвичайних витрат, відповідно до процедур, викладених у Резолюції 1452 та будь-яких наступних резолюціях. На таких самих підставах, країни повинні надавати доступ до коштів або інших активів, якщо заходи щодо замороження застосовані до фізичних або юридичних осіб, включених на (над)національному рівні країною відповідно до Резолюції 1373.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 7**ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ
РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ
ЗНИЩЕННЯ
СТОСОВНО
МАСОВОГО**

- 7.1 Країни повинні невідкладно застосовувати цільові фінансові санкції з метою додержання вимог Резолюцій Ради Безпеки ООН, прийнятих відповідно до Розділу VII Статуту ООН, що стосуються запобігання, протидії та боротьби з розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням²⁶.
- 7.2 Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій та повинні діяти таким чином відповідно до наступних стандартів та процедур.
- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо невідкладного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів фізичних та юридичних осіб, включених до списку.
 - (b) Вимога щодо заморожування повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюються фізичною або юридичною особою, яка включена до списку, а не лише ті, що можуть бути пов'язані з конкретним діянням, замислом або загрозою розповсюдження зброї масового знищення; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або які контролюються, прямо або опосередковано, включеними до списку фізичними або юридичними особами; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюються включеними до списку фізичними або юридичними особами, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених до списку фізичних або юридичних осіб.
 - (c) Країни повинні забезпечити, щоб будь-які кошти або інші активи не надавалися їх громадянами або будь-якими фізичними чи юридичними особами в межах своєї території на користь фізичних та юридичних осіб, включених до списку, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або це не повідомлено іншим чином згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
 - (d) Країни повинні мати механізми для повідомлення про включення фізичних та юридичних осіб до відповідного списку фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або

²⁶ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних Резолюцій РБ ООН, що передбачають застосування цільових фінансових санкцій за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, будь-яких наступних пов'язаних резолюцій та будь-яких наступних резолюцій РБ ООН, що застосовують цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. На час прийняття Стандартів FATF, яким відповідає ця Методологія (червень 2017 року), Резолюціями РБ ООН, які застосовують цільові фінансові санкції за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, є наступні: 1718(2006) щодо КНДР та її наступні резолюції 1874(2009), 2087(2013), 2094(2013), 2270(2016), 2321(2016) та 2356(2017). Резолюція РБ ООН 2231(2015), що схвалює Спільний комплексний план дій, припиняє всі положення Резолюцій РБ ООН стосовно Ірану та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, включаючи 1737(2006), 1747(2007), 1803(2008) та 1929(2010), але встановлює конкретні обмеження, включаючи цільові фінансові санкції. Вона скасовує санкції в рамках поетапного підходу із взаємними зобов'язаннями, схваленими Радою Безпеки. 16 січня 2016 року - день імплементації Спільного комплексного плану дій.

юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.

- (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати повідомлення компетентним органам про будь-які заморожені активи або заходи, що вживаються згідно з вимогами щодо заборони згідно відповідних Резолюцій РБ ООН, включаючи інформацію про спроби проведення операцій.
- (f) Країни повинні вживати заходів захисту прав добросовісних третіх сторін, які діють належним чином, виконуючи зобов'язання, передбачені Рекомендацією 7.

7.3 Країни повинні вжити заходів моніторингу та забезпечення додержання фінансовими установами та ВНУП відповідних законів або заходів, які підлягають виконанню, що визначають вимоги відповідно до Рекомендації 7. Недодержання цих законів або заходів, які підлягають виконанню повинно підлягати застосуванню цивільних, адміністративних або кримінальних санкцій.

7.4 Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо подання до Ради Безпеки запитів про виключення зі списку у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені до списку, на думку країни, не відповідають або більше не відповідають критеріям щодо включення²⁷. Це повинно включати:

- (a) забезпечення можливості включеним у список особам та суб'єктам надсилати запит щодо виключення зі списку Координаційному центру з питань виключення, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730, або повідомлення включених до списку фізичних та юридичних осіб, про надсилання запиту безпосередньо Координаційному центру.
- (b) загальновідомі процедури розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і фізичні та юридичні особи, включені до списку, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку хибного позитивного результату) після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
- (c) надання доступу до коштів або інших активів, якщо країни дійшли висновку, що виконуються виняткові умови, викладені у Резолюціях РБ ООН 1718 та 2231, відповідно до процедур, визначених у цих резолюціях; та
- (d) механізми щодо інформування фінансового сектору та ВНУП про виключення зі списку та розмороження негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

7.5 Стосовно контрактів, угод або зобов'язань, які виникли до дати, з якої рахунки підпали під цільові фінансові санкції:

- (a) країни повинні дозволяти додавати до рахунків, заморожених відповідно

²⁷ У випадку Резолюції РБ ООН 1718 та її наступних резолюцій, такі процедури та критерії повинні відповідати будь-яким чинним інструкціям або процедурам, прийнятим Радою Безпеки відповідно до Резолюції 1730 (2006) та будь-яких наступних пов'язаних з нею резолюцій, включаючи в рамках механізму Координаційного центру, створеного відповідно до цієї резолюції.

до Резолюцій РБ ООН 1718 або 2231, відсотки або інші доходи, одержані за цими рахунками, або платежів за контрактами, договорами або зобов'язаннями, які виникли до дати, в яку ці рахунки стали об'єктом положень цієї резолюції за умови, що такі відсотки, інші доходи та платежі залишаються об'єктом цих положень та замороження; та

- (b) заходи замороження, вжиті відповідно до Резолюції 1737 та продовжені Резолюцією РБ ООН 2231, чи вжиті відповідно до Резолюції РБ ООН 2231, не повинні перешкоджати фізичній чи юридичній особі, включеної до списку, здійснювати платежі за контрактом, що набрав чинності до внесення цієї фізичної або юридичної особи до списку, за умови що: (i) відповідні країни дійшли висновку, що контракт не пов'язаний з будь-якими забороненими речами, матеріалами, обладнанням, товарами, технологіями, допомогою, навчанням, фінансовою допомогою, інвестиціями, брокерськими послугами або іншими послугами, зазначеними у Резолюції РБ ООН 2231 та майбутніх наступних резолюціях; (ii) відповідні країни дійшли висновку, що платіж не був прямо або опосередковано одержаний фізичною або юридичною особою, який є предметом заходів у параграфі 6 Додатку В стосовно Резолюції РБ ООН 2231; та (iii) відповідні країни подали попереднє повідомлення до Ради Безпеки про намір здійснити або одержати такі платежі або надати дозвіл, за необхідності, на розмороження коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів з цією метою за десять робочих днів до надання такого дозволу.

Застосування ризико-орієнтованого підходу

8.1 Країни повинні:

- (a) не порушуючи вимог Рекомендації 1, оскільки не всі НПО за своєю суттю є високо ризиковими (деякі можуть становити незначний ризик чи взагалі не нести собою ризик), визначити, яка підгрупа організацій підпадає під визначення ²⁸ FATF “неприбуткова організація”, та використовувати усі відповідні джерела інформації, з метою встановлення особливостей і видів НПО, які, в силу своєї діяльності або характеристик, знаходяться під загрозою використання ²⁹ для фінансування тероризму;
- (b) встановити характер загроз, які несуть терористичні організації НПО, що перебувають під загрозою ризику, а також яким чином терористи використовують такі неприбуткові організації;
- (c) переглядати адекватність заходів, у тому числі законодавство та нормативно-правові акти, які стосуються сектору неприбуткових організацій, що можуть бути використані для сприяння фінансуванню тероризму для того, щоб мати можливість вживати відповідних та ефективних заходів з усунення виявлених ризиків; та
- (d) періодично здійснювати оцінку сектору шляхом розгляду нової інформації про потенційну уразливість сектору до терористичної діяльності з метою забезпечення ефективного вжиття заходів.

Послідовна (безперервна) інформаційно-роз'яснювальна робота з питань ФТ

8.2 Країни повинні:

- (a) мати чітку політику для сприяння підзвітності, цілісності, та довірі суспільства до адміністрації і управління НПО;
- (b) підтримувати та проводити інформаційно-роз'яснювальну роботу та освітні програми з метою підвищення та поглиблення обізнаності серед НПО, а також серед співтовариства донорів щодо потенційних вразливостей НПО до загроз та ризиків використання їх для фінансування тероризму, та стосовно заходів, яких можуть вживати НПО для захисту їх від такого використання;
- (c) співпрацювати з НПО з метою розробки та удосконалення кращих практик для усунення ризиків та вразливостей до фінансування тероризму і таким чином захистити їх від використання для фінансування тероризму; та
- (d) сприяти неприбутковим організаціям у здійсненні операцій через регульовані фінансові канали, по можливості, пам'ятаючи про різні можливості фінансових секторів у різних країнах та у різних сферах невідкладних благодійних та гуманітарних питань.

Цільовий ризико-орієнтований нагляд або моніторинг НПО

²⁸ Для цілей зазначеної Рекомендації, НПО відноситься до юридичної особи або правового утворення чи організації, яка в першу чергу здійснює збір чи витрачання коштів для благодійних, релігійних, культурних, освітніх, соціальних або братських цілей, чи для здійснення інших видів “добрих справ”.

²⁹ Наприклад, така інформація може бути надана регуляторами, податковими органами, ПФР, організаціями-донорами чи правоохоронними органами та розвідувальними органами.

8.3 Країни повинні вживати заходів щодо сприяння ефективному нагляду чи моніторингу таким чином, щоб вони мали можливість продемонструвати вжиття ризико-орієнтовних заходів до НПО, які є під загрозою бути використаними для фінансування тероризму.³⁰

8.4 Компетентні органи повинні:

- (a) здійснювати моніторинг додержання НПО вимог даної Рекомендації, у тому числі вживати до них ризико-орієнтовних заходів, відповідно до критерію 8.3³¹; та
- (b) бути спроможними застосовувати ефективні, пропорційні та переконливі санкції за порушення законодавства НПО та особами, які діють від імені цих НПО³²;

Ефективний збір інформації та розслідування

8.5 Країни повинні:

- (a) наскільки це можливо, забезпечувати ефективну співпрацю, координацію та обмін інформацією між відповідними органами або організаціями усіх рівнів, які мають інформацію про НПО;
- (b) бути компетентними у проведенні розслідувань та мати можливість здійснювати перевірку тих НПО щодо яких існує підозра, що вони використовуються для фінансування тероризму, або, тих, які активно сприяють терористичній діяльності чи діяльності терористичних організацій;
- (c) забезпечити, щоб повний доступ до інформації стосовно адміністрації та управління окремими НПО (у тому числі фінансової та програмної інформації) можна було отримати під час проведення розслідування; та
- (d) встановити відповідні механізми для забезпечення того, щоб інформація оперативно передавалася відповідним компетентним органам для здійснення превентивних або слідчих дій, коли є підозри або розумні підстави підозрювати, що НПО: (1) використовується для фінансування тероризму/чи є прикриттям для збору коштів терористичною організацією, (2) використовується в якості каналу для фінансування тероризму, у тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, або інших форм сприяння тероризму (3) приховує чи маскує таємне нецільове використання коштів, призначених для законних цілей, але перенаправлених на користь терористів чи терористичних організацій.

Здатність ефективно відповідати на міжнародні запити щодо інформації стосовно НПО

8.6 Країни повинні визначити відповідні контактні пункти і процедури реагування на міжнародні запити про надання інформації щодо конкретних НПО, що підозрюються у фінансуванні тероризму або інших формах підтримки терористичної діяльності.

³⁰ Певні приклади заходів, які можуть застосовуватись до НПО, повністю або частково, в залежності від встановлених ризиків, детально викладені в підпункті 6(b) Пояснювальної записки до Рекомендації 8. Також, ймовірно, що існуючі регуляторні та інші заходи вже достатньо можуть усувати наявний ризик фінансування тероризму НПО в юрисдикції, не зважаючи на те, що необхідно періодично здійснювати повторну оцінку ризиків фінансування тероризму відносно сектору НПО.

³¹ У цьому контексті, правила та нормативно-правові акти можуть включати правила і стандарти, які застосовуються саморегульованими організаціями та акредитаційними установами.

³² Ряд таких санкцій може включати заморожування рахунків, усунення довірених осіб, штрафи, скасування повноважень, позбавлення ліцензії та реєстрації. Це не повинно перешкоджати паралельному проведенню цивільного, адміністративного чи кримінального провадження щодо НПО чи осіб, які діють від їх імені, якщо це доречно.

9.1 Закони про збереження таємниці фінансової установи не повинні перешкоджати виконанню Рекомендацій³³ FATF.

³³ Сфери, що можуть викликати особливе занепокоєння - це спроможність компетентних органів мати доступ до інформації, яка є для них необхідною для належного здійснення функцій боротьби з відмиванням коштів або фінансуванням тероризму; обміну інформацією між компетентними органами на національному або міжнародному рівнях; а також обміну інформацією між фінансовими установами, якщо це вимагається Рекомендаціями 13, 16 або 17.

10.1 Фінансовим установам повинно бути заборонено відкривати анонімні рахунки або рахунки на очевидно фіктивні імена).

Коли потрібно здійснювати НПК клієнта

10.2 До фінансових установ повинні бути встановлені вимоги вживати заходи належної перевірки клієнта, у разі:

- (a) встановлення ділових відносин;
- (b) проведення звичайних операцій, що перевищують встановлений поріг (USD/EUR 15 000), включаючи ситуації, де операція проводиться у вигляді однієї операції чи декількох, які, як вбачається, є пов'язаними;
- (c) проведення звичайних операцій, які є грошовими електронними переказами за обставин, наведених у Рекомендації 16 та Пояснювальній записці до неї;
- (d) існування підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, незважаючи на будь-які які винятки або пороги, які згадуються будь-де у Рекомендаціях FATF; або
- (e) існування сумнівів у фінансової установи щодо достовірності чи достатності попередньо одержаних ідентифікаційних даних клієнта.

Необхідні заходи НПК для застосування до усіх клієнтів

10.3 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога здійснювати ідентифікацію клієнта (постійну або разову, фізичної або юридичної особи чи правового утворення), а також перевіряти особу клієнта, використовуючи надійні, незалежні вихідні документи, дані чи інформацію (ідентифікаційні дані).

10.4 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти, чи будь-яка особа, що має намір діяти від імені клієнта, уповноважена на такі дії, а також здійснювати ідентифікацію та перевірку такої особи.

10.5 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога визначати бенефіціарного власника та вживати відповідних заходів для перевірки його особи, використовуючи відповідну інформацію або дані, одержані з надійного джерела, таким чином, щоб фінансова установа була переконана в тому, що вона знає, хто є бенефіціарним власником.

10.6 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога розуміти та, за необхідності, одержувати інформацію щодо мети та очікуваного характеру ділових відносин.

10.7 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога вживати постійних заходів належної перевірки ділових відносин, включаючи:

- (a) ретельну перевірку операцій, що здійснюються у процесі таких відносин, з метою переконання, що ці операції відповідають наявній в установі інформації про клієнта, його бізнес і профіль ризику, включаючи, у разі потреби, джерело коштів; та
- (b) забезпечення, щоб документи, дані або інформація, зібрані у процесі

³⁴ Вимога, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинна бути встановлена у законі, хоча конкретні вимоги можуть бути викладені в підзаконних актах.

здійснення заходів належної перевірки клієнта, постійно відповідним чином оновлювалися шляхом здійснення перегляду існуючих записів, особливо для високо ризикових категорій клієнтів.

Спеціальні заходи НПК для юридичних осіб та правових утворень

- 10.8 Стосовно клієнтів – юридичних осіб або правових утворень, фінансова установа повинна розуміти характер діяльності клієнта, його структуру власності та контролю.
- 10.9 Стосовно клієнтів – юридичних осіб або правових утворень, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнта, з'ясувавши наступну інформацію:
- (a) найменування, правова форма і доказ існування;
 - (b) повноваження, які регулюють і зобов'язують юридичну особу або правове утворення, а також імена відповідних осіб, які обіймають відповідні керівні посади в юридичній особі або правовому утворенні; та
 - (c) адреса зареєстрованого офісу та, якщо відрізняється, основне місце здійснення діяльності.
- 10.10 Для клієнтів – юридичних осіб,³⁵ фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та вживати обґрунтованих заходів для перевірки особи бенефіціарних власників на основі наступної інформації:
- (a) особа фізичної(их) особи(іб) (якщо такі є³⁶), яка володіє контрольною часткою³⁷ в юридичній особі; та
 - (b) міра, в якій існує сумнів відповідно до пункту (a), відносно того, чи особа(и), яка(і) має(ють) контрольну частку у власності, є бенефіціарним(и) власником(и), або де жодна фізична особа не здійснює контроль через право власності, особа фізичної(их) особи(іб) (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою чи правовим утворенням через інші засоби; та
 - (c) якщо не встановлено фізичної особи відповідно до вищезазначених пунктів (a) чи (b), особу відповідної фізичної особи, яка обіймає керівну посаду.
- 10.11 Для клієнтів – правових утворень, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та вживати обґрунтованих заходів для перевірки особи бенефіціарних власників на основі наступної інформації:
- (a) для трастів, інформацію про особу довірителя, довіреної(их) особи(іб), захисника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів³⁸ та будь-

³⁵ Якщо клієнт або власник контрольної частки - компанія, зареєстрована на фондовій біржі та підпадає під вимоги щодо розкриття (або відповідно до правил фондової біржі або відповідно до закону чи заходів, які підлягають виконанню), які встановлюють зобов'язання забезпечити відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності, або це дочірня компанія з контрольною часткою такої компанії, не є необхідним визначати та перевіряти особу будь-якого акціонера або бенефіціарного власника таких компаній. Відповідна ідентифікаційна інформація може бути одержана з публічного реєстру, від клієнта або з інших надійних джерел.

³⁶ Частки у праві власності можуть бути настільки диверсифікованими, що там немає фізичних осіб (які діють самостійно або спільно), що здійснюють контроль над юридичною особою або правовим утворенням через право власності).

³⁷ Контрольна частка у власності залежить від структури власності компанії. Вона може ґрунтуватися на порозі, наприклад, будь-яка особа, яка володіє більше, ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25 %).

³⁸ Для бенефіціара(ів) трастів, які характеризуються ознаками або класом, фінансова установа повинна одержати достатню інформацію про бенефіціара, щоб переконатися, що вона зможе встановити особу бенефіціара на час виплати або коли бенефіціар матиме намір реалізувати надані йому права.

яку іншу фізичну особу, яка здійснює кінцевий (остаточний) ефективний контроль над трастом (включаючи через ланцюжок контролю/власності;

- (b) для інших типів правових утворень, інформацію про осіб, які займають аналогічні або схожі посади.

НПК для бенефіціарів полісів страхування життя

10.12 На додаток до заходів належної перевірки клієнта, що повинні здійснюватися щодо клієнта та бенефіціарного власника, фінансові установи повинні вживати наступних заходів належної перевірки клієнта до бенефіціара(ів) полісів страхування життя та інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, як тільки ідентифіковано/визначено бенефіціара(ів):

- (a) для бенефіціара, який ідентифікований як конкретно названа фізична або юридична особа чи правове утворення – з'ясування імені (найменування) особи;
- (b) для бенефіціара, визначеного за допомогою ознак або класу або іншими засобами – одержання достатньої інформації про бенефіціара, щоб фінансова установа змогла встановити особу бенефіціара на час виплати.
- (c) для обох вищезазначених випадків – перевірка особи бенефіціара повинна здійснюватися на момент виплати.

10.13 Бенефіціар полісів страхування життя повинен вважатися фінансовою установою відповідним фактором ризику при визначенні, чи потрібно застосовувати посилені заходи перевірки клієнта. Якщо фінансова установа визначає, що бенефіціар, який є юридичною особою або правовим утворенням, становить підвищений ризик, тоді посилені заходи перевірки клієнта на час виплати повинні включати обґрунтовані заходи ідентифікації та перевірки особи бенефіціарного власника бенефіціара на час виплати.

Час перевірки

10.14 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти особу клієнта та бенефіціарного власника до або під час встановлення ділових відносин або проведення операцій для непостійних клієнтів; або (якщо дозволено) фінансові установи можуть завершити перевірку після встановлення ділових відносин за умови, що:

- (a) це має місце, коли це доцільно з практичної точки зору;
- (b) важливо не переривати звичайне ведення ділової діяльності та
- (c) здійснюється ефективне управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму.

10.15 Фінансовим установам також потрібно прийняти процедури управління ризиками щодо умов, за яких клієнт може використовувати ділові відносини перед перевіркою.

Існуючі клієнти

10.16 Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи належної перевірки клієнта до існуючих клієнтів³⁹ на основі суттєвості та ризику, а також проводити у відповідний час заходи обачливості щодо існуючих відносин, враховуючи, чи були і коли були попередньо здійснені заходи належної перевірки клієнта, а також адекватність одержаних даних.

³⁹ Існуючі клієнти на момент набрання чинності нових вимог національного законодавства.

Ризико-орієнтований підхід

- 10.17 Фінансові установи повинні вживати посилених заходів належної перевірки клієнта у випадках, коли ризик відмивання коштів або фінансування тероризму високий.
- 10.18 У випадку, якщо після проведення країною або фінансовою установою аналізу ризиків було визначено низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, фінансовим установам можна дозволити здійснювати спрощені заходи належної перевірки клієнта. Спрощені заходи повинні бути співрозмірними з факторами низького ризику, але є неприйнятними у випадку підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму або коли застосовуються специфічні високо ризикові сценарії.

Незадовільне виконання НПК

- 10.19 У випадку, коли фінансова установа не спроможна виконати відповідні заходи належної перевірки клієнта:
- (a) для неї повинна бути встановлена вимога не відкривати рахунок, встановлювати ділові відносини або проводити операцію; або для неї повинна бути встановлена вимога припинити ділові відносини; та
 - (b) для неї повинна бути встановлена вимога розглянути питання щодо створення повідомлення про підозрілу операцію клієнта.

НПК та розголошення інформації

- 10.20 У випадках, коли у фінансовій установі існує підозра щодо відмивання коштів або фінансування тероризму та вона обґрунтовано вважає, що здійснення заходів належної перевірки клієнта буде розголошенням, їй слід дозволити не проводити заходи належної перевірки, а подати повідомлення про підозрілу операцію.

- 11.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані зберігати протягом п'яти років усі необхідні облікові документи стосовно внутрішніх та міжнародних операцій після їх завершення.
- 11.2. Фінансові установи повинні зберігати документи, одержані внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, облікові документи, ділову кореспонденцію та результати будь-якого здійсненого аналізу протягом не менш як п'яти років після припинення ділових відносин або з дати проведення разової операції.
- 11.3. Облікових документів стосовно операцій повинно бути достатньо для забезпечення дозволу на відтворення окремих операцій з метою надання, при можливості, підстав для здійснення переслідування кримінальної діяльності.
- 11.4. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб уся інформація, одержана внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, та дані про операції оперативно надавалися національним компетентним органам, які мають відповідні повноваження.

⁴⁰ Принцип, згідно з яким фінансові установи повинні зберігати документи щодо операцій та інформацію, одержану у ході проведення заходів належної перевірки клієнта, повинен бути викладений в законі.

- 12.1. Відносно іноземних публічних діячів, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) створити відповідну систему управління ризиками з метою визначення, чи є публічним діячем клієнт або бенефіціарний власник;
 - (b) одержати схвалення вищого керівництва на встановлення (чи продовження, для існуючих клієнтів) таких ділових відносин;
 - (c) вживати обґрунтованих заходів для визначення джерел статків та джерел коштів клієнтів та бенефіціарних власників, ідентифікованих як публічні діячі; та
 - (d) проводити постійний посилений моніторинг ділових відносин з такими особами.
- 12.2. Відносно національних публічних осіб чи осіб, наділених визначними функціями міжнародних організацій, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) вживати відповідних заходів з метою визначення, чи відноситься клієнт або бенефіціарний власник до національних публічних діячів; та
 - (b) у випадку ділових відносин, що становлять високий ризик, вживати заходів, передбачених в критерії 12.1 (b)-(d).
- 12.3. Фінансові установи повинні застосовувати відповідні вимоги критеріїв 12.1 та 12.2 до членів сімей чи близьких осіб усіх видів публічних діячів.
- 12.4. Відносно полісів страхування життя, фінансові установи повинні вживати обґрунтованих заходів для встановлення того, чи є бенефіціари та/чи, якщо вимагається, бенефіціарної власники бенефіціара – публічними діячами. Таких заходів слід вживати не пізніше проведення виплати. У випадку встановлення високих ризиків, фінансові установи повинні інформувати вище керівництво перед проведенням виплати страхових коштів, здійснювати підвищений контроль ділових відносин із власником страхового полісу в цілому, а також розглядати можливість формування повідомлення про підозрілу операцію.

- 13.1. Стосовно транскордонних кореспондентських банківських відносин та інших подібних відносин, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) збирати достатню інформацію про установу-респондента для повного розуміння характеру її діяльності та визначати за допомогою доступної публічної інформації репутацію установи та якість здійснення нагляду, включаючи інформацію щодо того, чи була установа предметом розслідування відмивання коштів чи фінансування тероризму або дій наглядового характеру;
 - (b) оцінювати якість контролю установи-респондента у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму;
 - (c) одержати схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин; та
 - (d) чітко розуміти відповідні повноваження кожної установи у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 13.2. Стосовно “наскрізних рахунків”, фінансові установи повинні переконатися, що банк-респондент:
- (a) виконав зобов'язання щодо належної перевірки відносно своїх клієнтів, які мають прямий доступ до рахунків банку-кореспондента; та
 - (b) здатний надати відповідну інформацію, одержану у ході здійснення заходів належної перевірки клієнта, на запит банку-кореспондента.
- 13.3. Фінансовим установам повинно бути заборонено вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з банками-оболонками. Фінансові установи повинні бути зобов'язані переконатися, що фінансові установи-респонденти запобігають використанню своїх рахунків банками-оболонками.

- 14.41. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей (оператори, що надають послуги з переказу коштів або цінностей), повинні мати ліцензію або бути зареєстрованими⁴¹.
- 14.42. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які надають послуги з переказу коштів або цінностей без ліцензії або реєстрації, та застосовувати до них пропорційні та переконливі санкції.
- 14.43. Оператори, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні підлягати контролю за дотриманням вимог у сфері ПВК/ФТ.
- 14.44. Фізична або юридична особа, яка діє як агент для операторів, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинна одержати ліцензію або бути зареєстрованою компетентним органом, або оператор, що надає послуги з переказу коштів або цінностей, повинен вести поточний список своїх агентів, доступний для компетентних органів у країнах, в яких діє оператор та його агенти.
- 14.45. Оператори, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, які використовують агентів, повинні включати їх у свої програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму та здійснювати відносно них моніторинг на предмет виконання цих програм.

⁴¹ Країнам не потрібно запроваджувати окрему систему ліцензування чи реєстрації відносно ліцензованих чи зареєстрованих фінансових установ, уповноважених надавати послуги з переказу коштів або цінностей.

Примітка для Оцінювачів:

Для цілей застосування Рекомендацій FATF, країни повинні розглядати віртуальні активи, як «майно», «доходи», «кошти», «кошти чи інші активи», або іншу «відповідну цінність». При оцінці будь-якої Рекомендації (-ій), використовуючи ці терміни⁴², слова «віртуальні активи» не повинні з'являтися або бути безпосередньо включеними в законодавство, яке посилається на або визначає ці терміни.

Оцінювачі повинні переконатись у тому, що країна продемонструвала, що в тексті законодавства чи у судовій практиці нічого не перешкоджає віртуальним активам підпадати під визначення цих термінів. Якщо ці терміни не охоплюють віртуальні активи, недолік слід зазначити у відповідній Рекомендації (-ях), в якій(яких) використовується цей термін.

Експерти з оцінки також повинні переконатись у тому, що постачальники послуг віртуальних активів (VASPs) можуть розглядатися, як існуючі джерела інформації щодо бенефіціарної власності для цілей критеріїв 24.6 (c) (i) та 25.5; та як такі, що уповноважені отримувати відповідну інформацію від довірених осіб для цілей критеріїв 25.3 та 25.4⁴³.

Пункт 1 Пояснювальної записки до Рекомендації 15 також вимагає від країн застосовувати відповідні заходи згідно Рекомендацій FATF до віртуальних активів та VASPs:

- а) Якщо це запобіжні заходи відповідно до Рекомендацій 10-21 та впровадження цільових фінансових санкцій, передбачених Рекомендацією 6 (субкритерії 6.5 (d) та (e), та 6.6 (g)) та Рекомендація 7 (субкритерії 7.2 (d) та (e), критерій 7.3, та субкритерій 7.4 (d)), їх застосування до VASPs слід оцінювати відповідно до Рекомендації 15, як і дотримання відповідних аспектів Рекомендацій 1, 26, 27, 34, 35 та 37-40.
- б) Якщо це інші відповідні заходи, що стосуються віртуальних активів та VASPs, згідно Рекомендацій 2-5, Рекомендації 6 (субкритерії 6.5 (a)-(c), 6.6 (a)-(f) та критерій 6.7), Рекомендації 7 (субкритерії 7.2 (a)-(c), 7.4 (b) та 7.4 (c) та критерій 7.5)), Рекомендацій 8-9 та Рекомендацій 29-33, їх застосування до віртуальних активів та VASPs слід оцінювати в межах цих Рекомендацій (не в Рекомендації 15).

Оцінювачі повинні звернутися до пункту 15 Вступу до Методології для отримання додаткових вказівок щодо оцінки Стандартів FATF, що стосуються віртуальних активів та VASPs.

15.1 Країни та фінансові установи повинні здійснювати ідентифікацію та оцінку ризиків відмивання коштів або фінансування тероризму, які можуть виникнути у зв'язку з розвитком нових продуктів або новою діловою практикою,

⁴² Терміни: майно, доходи, кошти, кошти чи інші активи та/або відповідна цінність застосовуються у Рекомендації 3 (критерії 3.4 та 3.5), Рекомендації 4 (критерії 4.1, 4.2 та 4.4), Рекомендації 5 (критерії 5.2, 5.3 та 5.4), Рекомендації 6 (критерії 6.5, 6.6 та 6.7), Рекомендація 7 (критерії 7.2, 7.4 та 7.5), Рекомендації 8 (критерії 8.1 та 8.5), Рекомендації 10 (критерій 10.7), Рекомендації 12 (критерій 12.1), Рекомендація 20 (критерій 20.1), Рекомендації 29 (критерій 29.4), Рекомендації 30 (критерії 30.2, 30.3 та 30.5), Рекомендації 33 (критерій 33.1), Рекомендації 38 (критерії 38.1, 38.3 та 38.4) та Рекомендації 40 (критерій 40.17). див. додаткові вказівки у пункті 15 Вступу до Методології.

⁴³ Розгляд VASPs в контексті цих критеріїв має на меті забезпечити доступність інформації щодо бенефіціарної власності. Оцінювачі не повинні враховувати ці критерії для накладення зобов'язань на VASPs.

включаючи нові механізми постачання, та використання нових технологій або таких, що розвиваються, як для нових, так і давно існуючих продуктів.

15.2. Фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) здійснювати оцінку ризику до запровадження чи використання нових продуктів, практики та технологій; та
- (b) вживати відповідних заходів для управління та зменшення таких ризиків.

Віртуальні активи та VASPs⁴⁴

15.3 Відповідно до Рекомендації 1, країни повинні:

- (a) встановлювати та оцінювати ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, що виникають в результаті провадження діяльності, пов'язаної з віртуальними активами та діяльності або операцій VASPs;
- (b) ґрунтуючись на розумінні їх ризиків, застосовувати ризико-орієнтований підхід для забезпечення того, що заходи, спрямовані на запобігання чи зменшення відмивання коштів та фінансування тероризму відповідають виявленим ризикам; та
- (c) вимагати від VASPs здійснювати відповідні кроки для виявлення, оцінки, управління та зменшення їх ризиків ВК/ФТ, як того вимагають критерії 1.10 та 1.11.

15.4 Країни повинні забезпечити щоб:

- (a) VASPs мали ліцензію або реєстрацію⁴⁵, як мінімум⁴⁶:
 - (i) якщо VASP є юридичною особою, у юрисдикції (-ях), де він створений⁴⁷; та
 - (ii) якщо VASP є фізичною особою, у юрисдикції (ях), де знаходиться⁴⁸ його бізнес; та
- (b) компетентні органи вживають необхідних правових чи регуляторних заходів для запобігання злочинцям або їхнім співучасникам володіти або бути бенефіціарним власником значного або контрольного пакету акцій, або виконання керівної функції у VASP.

15.5 Країни повинні вжити заходів щодо виявлення фізичних або юридичних осіб, які здійснюють діяльність, пов'язану з VASP без необхідної ліцензії чи реєстрації, і застосовувати до них відповідні санкції.⁴⁹

⁴⁴ Примітка для експертів з оцінки: Країни, в яких віртуальні активи заборонені, повинні оцінюватись лише за критеріями 15.1, 15.2, 15.3 (a) та 15.3 (b), 15.5 та 15.11, оскільки решта критеріїв не застосовуються в таких випадках.

⁴⁵ Країни не потрібно вводити окрему систему ліцензування або реєстрації стосовно фізичних чи юридичних осіб, які вже мають ліцензію або зареєстровані як фінансові установи (як визначено Рекомендаціями FATF) у цій країні, яким згідно з такою ліцензією чи реєстрацією дозволяється провадити діяльність, пов'язану з VASPs та, які вже підпадають під повний спектр діючих зобов'язань відповідно до Рекомендацій FATF.

⁴⁶ Юрисдикції також можуть вимагати від VASPs, які пропонують товари та/або послуги клієнтам в межах цих юрисдикцій, або здійснюють операції з цих юрисдикцій, бути ліцензованими або зареєстрованими в цій юрисдикції.

⁴⁷ Посилання на створення юридичної особи включають в себе реєстрацію компаній або будь-який інший механізм, який використовується. Для уточнення, вимога критерію 15.4 (a) (i) полягає в тому, що країна повинна гарантувати, що VASP, який створений в межах країни, ліцензований або зареєстрований, а не в тому, що будь-який VASP ліцензований або зареєстрований в країні, також зареєстрований у будь-якій третій країні, де він був створений.

⁴⁸ Для уточнення, критерій 15.4 (a) (ii) вимагає, щоб країна гарантувала, щоб VASP, який є фізичною особою та розташований в їх країні, мав ліцензію або реєстрацію у їх країні; а не так, щоб будь-який VASP, який є фізичною особою та провадить господарську діяльність в цій країні, зареєстрований в будь-якій третій країні, де він також провадить господарську діяльність.

⁴⁹ Примітка для оцінювачів: Критерій 15.5 застосовується до всіх країн, незалежно від того, вирішили вони ліцензувати, реєструвати чи забороняти віртуальні активи або VASPs.

- 15.6 Відповідно до діючих положень Рекомендацій 26 і 27, країни повинні забезпечити щоб:
- (a) VASPs підлягали відповідному регулюванню та ризико-орієнтованому нагляду або моніторингу з боку компетентного органу⁵⁰, включаючи системи забезпечення їх відповідності національним вимогам у сфері ПВК/ФТ;
 - (b) наглядові органи мали відповідні повноваження щодо нагляду або моніторингу та забезпечення дотримання VASPs вимог щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, включаючи повноваження щодо проведення перевірок, зобов'язання VASPs щодо надання інформації та накладання ряду дисциплінарних та фінансових санкцій, у тому числі повноваження відкликати, обмежувати або призупиняти ліцензію або реєстрацію VASPs, де це можливо.
- 15.7 Відповідно до Рекомендації 34, компетентні та наглядові органи повинні здійснювати розробку керівництва та надавати зворотний зв'язок, який допоможе VASPs в застосуванні національних заходів щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, і, зокрема, у виявленні та повідомленні про підозрілі операції.
- 15.8 Відповідно до Рекомендації 35, країни повинні забезпечити:
- (a) існування спектру пропорційних та переконливих санкцій: кримінальних, цивільних чи адміністративних, доступних для застосування VASPs, які не дотримуються вимог ПВК/ФТ; та
 - (b) санкції повинні застосовуватися не лише до VASPs, але й до їх керівників та вищого керівництва.
- 15.9 Що стосується запобіжних заходів, від VASPs необхідно вимагати виконання вимог, викладених у Рекомендаціях 10-21, з дотриманням наступних вимог:
- (a) Рекомендація 10 – Визначений поріг для звичайних операцій, вище якого від VASPs вимагається здійснювати належну перевірку клієнтів становить USD/EUR 1 000.
 - (b) Рекомендація 16 – Що стосується переказу⁵¹ віртуальних активів, країни повинні забезпечити, що:
 - (i) VASPs-відправники отримують та зберігають необхідну та достовірну інформацію про ініціатора (відправника) та необхідну інформацію про бенефіціара⁵² (одержувача) щодо переказу віртуальних активів, негайно та захищено подають⁵³ вищевказану інформацію VASP-бенефіціару або фінансовій установі (якщо така є), та надають таку інформацію на запит відповідних органів;
 - (ii) VASPs-бенефіціари одержують та зберігають необхідну інформацію про ініціатора та необхідну і достовірну інформацію про бенефіціара щодо переказу віртуальних активів та надають таку інформацію на запит відповідних органів⁵⁴;
 - (iii) інші вимоги Рекомендації 16 (включаючи моніторинг наявності інформації, та вжиття заходів щодо заморожування та заборони операцій з включеними до санкційних списків фізичними та юридичними особами) застосовуються на тій же самій основі, що визначена в Рекомендації 16; та

⁵⁰ У цьому контексті «компетентний орган» не може включати саморегулювний орган.

⁵¹ Для цілей застосування Рекомендації 16 до VASPs, всі перекази віртуальних активів слід розглядати, як транскордонні перекази.

⁵² Як визначено у пункті 6 Пояснювальної записки до Р. 16 або аналогічній інформації у контексті віртуальних активів.

⁵³ Інформація може бути подана безпосередньо або опосередковано. Не потрібно, щоб ця інформація була додана безпосередньо до переказу віртуальних активів.

⁵⁴ Відповідні органи означають відповідні компетентні органи, як зазначено у пункті 10 Пояснювальної записки до Р. 16.

(iv) ті ж самі зобов'язання поширюються на фінансові установи, при відправленні чи отриманні переказів віртуальних активів від імені клієнта.

15.10 Що стосується цільових фінансових санкцій, країни повинні гарантувати, що механізми комунікації, зобов'язання щодо звітування та моніторингу, зазначені в критеріях 6.5 (d), 6.5 (e), 6.6 (g), 7.2 (d), 7.2 (e), 7.3 та 7.4 (d) застосовуються до VASPs.

15.11 Країни повинні швидко забезпечити якомога ширший спектр напрямків міжнародного співробітництва стосовно відмивання коштів, предикатних злочинів, та фінансування тероризму, пов'язаних з віртуальними активами на основі, викладеній у Рекомендаціях 37 - 40. Зокрема, органи що здійснюють нагляд за VASPs, повинні мати правову базу для обміну інформацією зі своїми іноземними колегами, незалежно від характеру чи статусу наглядових органів та відмінностей у номенклатурі чи статусі VASPs⁵⁵.

⁵⁵ Країни, які заборонили VASP, повинні виконувати цю вимогу, маючи в наявності правову основу для дозволу відповідним компетентним органам (наприклад, правоохоронним органам) обмінюватися інформацією з питань, пов'язаних з віртуальними активами та VASPs, з установами, які не є партнерами як це визначено у пункті 17 Пояснювальної записки до Р.40.

Фінансові установи-відправники

- 16.1. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб всі транскордонні грошові перекази на суму 1,000 доларів США/євро або більше, завжди супроводжувались:
- a) Необхідною та точною⁵⁶ інформацією про ініціатора (відправника):
 - i) ім'я ініціатора грошового переказу;
 - ii) номер рахунку ініціатора, якщо такий рахунок використовується для проведення операції чи, за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції; та
 - iii) адреса ініціатора, чи національний ідентифікаційний номер або ідентифікаційний номер клієнта, або дата і місце народження.
 - b) Необхідною інформацією про бенефіціара:
 - i) ім'я бенефіціара; та
 - ii) номер рахунку бенефіціара, якщо такий рахунок використовується для проведення операції, або за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.
- 16.2. Якщо декілька окремих транскордонних грошових переказів від одного ініціатора зібрано в один файл для переказу бенефіціару, то такий файл повинен містити необхідну та точну інформацію про ініціатора, та всю інформацію про бенефіціара, яка повністю простежується в країні-бенефіціарі; і фінансова установа повинна включити номер рахунку ініціатора чи реєстраційний номер операції.
- 16.3. Якщо країни застосовують *мінімальний* поріг для вимог, передбачених критерієм 16.1, фінансові установи повинні забезпечити, що всі транскордонні грошові перекази, нижчі відповідного *мінімального* порогу (не вищі, ніж 1,000 доларів США/євро), завжди супроводжуються:
- a) Необхідною інформацією про ініціатора:
 - i) ім'я ініціатора; та
 - ii) номер рахунку ініціатора, який використовується для здійснення операції чи, за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.
 - b) Необхідною інформацією про бенефіціара:
 - i) ім'я бенефіціара ; та
 - ii) номер рахунку бенефіціара, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.

⁵⁶ "Точна" використовується для опису інформації, яка була перевірена на точність, *тобто* від фінансових установ вимагається перевіряти точність необхідної інформації про ініціатора.

- 16.4. Інформацію, зазначену в критерії 16.3 не потрібно перевіряти на точність. Однак, фінансові установи повинні перевіряти інформацію про їх клієнтів у випадку наявності підозри щодо відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 16.5. Для національних грошових переказів⁵⁷, фінансова установа-відправник повинна забезпечити, щоб інформація, яка супроводжує грошовий переказ включала відомості про ініціатора як передбачено для транскордонних грошових переказів, якщо тільки ця інформація не може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином.
- 16.6. Якщо інформація, яка супроводжує грошовий переказ може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином, фінансовій установі-відправнику необхідно лише включити номер рахунку чи унікальний реєстраційний номер операції, за умови, якщо такий номер чи ідентифікатор дозволить ініціатору чи бенефіціару простежити операцію. Фінансова установа-відправник повинна зробити доступною інформацію протягом трьох робочих днів з моменту отримання запиту чи від фінансової установи-одержувача, чи від відповідних компетентних органів. Правоохоронні органи повинні мати можливість вимоги негайного надання такої інформації.
- 16.7. Фінансова установа-відправник повинна зберігати всю зібрану інформацію про ініціатора та бенефіціара відповідно до Рекомендації 11.
- 16.8. Фінансовій установі-відправнику не дозволяється здійснювати грошовий переказ, якщо вона не відповідає вимогам, зазначеним у критеріях 16.1-16.7.

Фінансові установи-посередники

- 16.9. Для транскордонних грошових переказів, фінансова установа-посередник зобов'язана забезпечити, щоб вся інформація про ініціатора та бенефіціара, яка супроводжує грошовий переказ зберігалася нею.
- 16.10. Якщо технічні обмеження запобігають тому, щоб необхідна інформація про ініціатора чи бенефіціара, що супроводжує транскордонний переказ залишалась разом з відповідним національним переказом, від фінансової установи-посередника повинно вимагатись зберігати всю інформацію, отриману від фінансової установи-відправника або іншої фінансової установи-посередника принаймні п'ять років.
- 16.11. Від фінансової установи-посередника вимагається вживати відповідних заходів, які відповідають наскрізній обробці, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про ініціатора чи бенефіціара.
- 16.12. Фінансова установа-посередник повинна мати ризико-орієнтовані політики та процедури для визначення: (а) коли здійснювати, відхилити, чи призупинити здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про ініціатора або бенефіціара; та (б) відповідні подальші дії.

Фінансові установи-одержувачі

- 16.13. Від фінансових установ-одержувачів вимагається вживати відповідних заходів, які, при можливості, можуть включати результати проведеного та поточного моніторингу, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про ініціатора чи бенефіціара.

⁵⁷ Цей термін також стосується ланцюга грошових переказів, які здійснюються лише в межах Європейського Союзу. Далі зазначено, що Європейський внутрішній ринок та відповідна правова система розширені до членів Європейського економічного простору.

- 16.14. Для транскордонних грошових переказів, які становлять 1,000 доларів США/євро чи більше⁵⁸, від фінансової установи-одержувача вимагається здійснити перевірку особи одержувача, якщо раніше перевірка особи не здійснювалась, та зберігати цю інформацію відповідно до Рекомендації 11.
- 16.15. Від фінансових установ-одержувачів вимагається запроваджувати ризико-орієнтовані політики та процедури з метою визначення: (а) коли проводити, відхилити, чи призупиняти грошовий переказ, який не супроводжується необхідною інформацією про ініціатора чи бенефіціара; та (б) відповідних подальших дій.

Оператори, що надають послуги з переказу коштів та цінностей

- 16.16. Від операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей вимагається відповідати усім відповідним вимогам Рекомендації 16 в країнах, де вони здійснюють свою діяльність, прямо чи через своїх агентів.
- 16.17. У випадку операторів, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, які здійснюють контроль над відправником та бенефіціаром грошового переказу, від операторів, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, вимагається:
- а) врахувати всю інформацію про відправника та бенефіціара з метою встановлення того, чи потрібно подавати повідомлення про підозрілу операцію; та
 - в) подавати повідомлення про підозрілу операцію у будь-якій країні, де був встановлений підозрілий грошовий переказ, та подавати відповідну інформацію про операцію ПФР.

Застосування цільових фінансових санкцій

- 16.18 Країни повинні забезпечити, щоб в контексті здійснення грошових переказів, фінансові установи вживали заходів щодо замороження, а також відповідали вимогам щодо заборони здійснення операцій включеними до списку фізичними та юридичними особами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН щодо запобігання і протидії тероризму та фінансуванню тероризму, таких як: Резолюція 1267 та 1373, і наступні пов'язані з ними резолюції.

⁵⁸ Країни можуть запровадити мінімальний поріг для транскордонних грошових переказів (не вище 1,000 доларів США/євро). Однак, країни можуть вимагати, щоб вхідні транскордонні грошові перекази нижче порогу містили необхідну та точну інформацію про ініціатора.

- 17.1. Якщо фінансовим установам дозволяється покладатися на фінансові установи- та ВНУП-треті сторони здійснювати заходи належної перевірки клієнта згідно з пунктами (а) - (с), викладеними у Рекомендації 10 (ідентифікація клієнта; ідентифікація бенефіціарного власника; та розуміння характеру діяльності) або проводити діяльність, остаточно відповідальність за здійснення заходів належної перевірки клієнта лежить на фінансовій установі, яка покладається на третю сторону, яка повинна:
- (а) негайно одержати необхідну інформацію щодо пунктів (а) - (с) заходів належної перевірки клієнта, викладених у Рекомендації 10.
 - (б) вжити заходів, щоб переконатися, що копії ідентифікаційної інформації та інша відповідна документація стосовно вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта буде надаватися третьою стороною на запит невідкладно.
 - (с) переконатися, що третя сторона підпадає під регулювання, нагляд і моніторинг, а також вживає заходів з метою додержання вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта та збереження даних відповідно до Рекомендацій 10 та 11.
- 17.2. При встановленні, в яких країнах може бути третя сторона, яка відповідає умовам, країни повинні враховувати наявну інформацію щодо рівня ризику країни.
- 17.3. Для фінансових установ, які покладаються на третю сторону, яка належить до цієї ж фінансової групи, відповідні компетентні органи⁶⁰ можуть, також, вважати, що вимоги вищезазначених критеріїв виконуються за наступних умов:
- (а) ця група застосовує заходи належної перевірки клієнта та виконує вимоги щодо збереження даних відповідно до Рекомендацій 10, 11 та 12, а також запроваджує програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму згідно з Рекомендацією 18;
 - (б) компетентний орган, на рівні групи, здійснює нагляд за впровадженням заходів належної перевірки клієнта та вимог щодо збереження даних, а також програм з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму; та
 - (с) будь-який підвищений рівень ризику належним чином знижується в рамках політики групи з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму.

⁵⁹ Ця Рекомендація не застосовується до аутсорсингу або агентських відносин, як зазначено в п. 1 Пояснювальної записки до Р. 17.

⁶⁰ Термін «відповідні компетентні органи», зазначені у Рекомендації 17 означає (і) національні органи, які повинні бути залучені для розуміння політики групи та здійснення контролю на рівні групи, а також (ii) органи інших країн, які повинні розуміти політику групи та здійснювати контроль на рівні відділень/філій.

- 18.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані впроваджувати програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які стосуються ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму та розміру діяльності, і, які включають наступні внутрішні політики, процедури та механізми контролю:
- (a) процедури дотримання встановлених вимог (в тому числі, призначення відповідального працівника на рівні керівництва);
 - (b) наглядові процедури для забезпечення дотримання високих стандартів під час прийому працівників на роботу
 - (c) постійні навчальні програми для працівників; та
 - (d) незалежна функція перевірки з метою випробування системи.
- 18.2. Фінансові групи повинні бути зобов'язані впроваджувати на рівні групи програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які повинні застосовуватись та бути прийнятними для усіх відділень і філій з контрольною часткою фінансової групи. Вони повинні включати заходи, зазначені у критерії 18.1, а також:
- (a) політики і процедури для обміну необхідною інформацією з метою проведення належної перевірки клієнта та управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму;
 - (b) забезпечення, на рівні групи, відповідності, аудиту, та/чи перевірки функцій у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму клієнта, рахунку, та, при необхідності, інформації про операцію від відділень та філій для цілей ПВК/ФТ. Це повинно включати інформацію та аналіз операцій чи діяльності, які є незвичайними (якщо такий аналіз був проведений).⁶¹ Подібним чином відділення та філії повинні отримувати таку інформацію з цих функцій на рівні групи, коли це є доречним та підходить для управління ризиками⁶²; та
 - (c) достатні запобіжні заходи щодо конфіденційності та використання інформації, якою обмінюються, включаючи запобіжні заходи щодо розголошення.
- 18.3. Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечувати, щоб їх іноземні відділення і філії з контрольною часткою фінансової установи вживали заходів з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму, які відповідають вимогам країни походження, де мінімальні вимоги з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму в приймаючій країні менш суворі, ніж у країні походження, у тій мірі, яка дозволена законами та нормативно-правовими актами приймаючої країни.

Якщо приймаюча країна не дозволяє вживати відповідних заходів у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які відповідають вимогам країни походження, фінансові групи повинні вжити відповідних додаткових заходів з метою управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму, а також повідомляти їх національні органи з нагляду .

⁶¹ Це може включати повідомлення про підозрілу операцію, його основну інформацію, або факт того, що повідомлення про підозрілу операцію було подане.

⁶² Обсяг та об'єм інформації, що підлягає обміну відповідно до цього критерію, може визначатися країнами, виходячи з чутливості інформації та її відповідності управлінню ризиками у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

- 19.1. Від фінансових установ вимагається вживати посилені заходів належної перевірки, пропорційних ризикам, діловим відносинам та операціям з фізичними та юридичними особами (в тому числі, з фінансовими установами) з країн щодо яких FATF закликає вживати посилені заходів належної перевірки.
- 19.2. Країни повинні мати змогу вживати відповідних контрзаходів, пропорційних ризикам: (a) на заклик FATF, та (b) незалежно від будь-якого заклику FATF.
- 19.3. Країни повинні вживати заходів для забезпечення того, щоб фінансові установи були поінформовані про занепокоєння щодо слабких місць у системах ПВК/ФТ інших країн.

- 20.1. Якщо фінансова установа підозрює або має достатні підстави підозрювати, що кошти є доходами від кримінальної діяльності⁶⁴, або пов'язані з фінансуванням тероризму, необхідно законом встановити вимогу негайно повідомляти ПФР про свої підозри.
- 20.2. Фінансові установи повинні повідомляти про усі підозрілі операції, включаючи спроби проведення операцій, незалежно від суми операції.

⁶³ Вимога, що фінансові установи повинні повідомляти про підозрілі операції, повинна бути викладена в законі.

⁶⁴ Під «кримінальною діяльністю» розуміється: (а) усі кримінальні дії, які становлять предикатний злочин до відмивання коштів в країні або (б) щонайменше, ті злочини, які становлять предикатний злочин, як зазначено у Рекомендації 3.

- 21.1. Фінансові установи, їх керівники, посадові особи та працівники повинні бути захищені законом від кримінальної або цивільної відповідальності за порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, обумовлених контрактом або будь-якими законодавчими, регуляторними або адміністративними положеннями, якщо вони добросовісно повідомляють про свої підозри ПФР. Такий захист повинен бути забезпечений, навіть за умови, що вони не знали точно, якими були основні кримінальні дії, а також незалежно від того, чи така незаконна діяльність дійсно мала місце.
- 21.2. Фінансовим установам, їх керівникам, посадовим особам та працівникам повинно бути заборонено законом розголошувати факт надання ПФР повідомлення про підозрілу операцію або пов'язану з цим інформацію. Ці положення не покликані перешкоджати обміну інформацією відповідно до Рекомендації 18.

- 22.1. Від визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається виконувати вимоги щодо належної перевірки клієнта, викладені в Рекомендації 10 у таких випадках:
- (a) Казино – коли клієнти, задіяні у фінансових операціях⁶⁵, які дорівнюють або перевищують 3,000 доларів США/євро.
 - (b) Агенти з нерухомості – коли задіяні у фінансових операціях своїх клієнтів стосовно купівлі та продажу нерухомості⁶⁶.
 - (c) Торговці дорогоцінними металами та торговці дорогоцінним камінням – коли задіяні у будь-які готівкові операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
 - (d) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операції для своїх клієнтів стосовно такої діяльності:
 - купівля-продаж нерухомості;
 - управління коштами, цінними паперами або іншими активами клієнта;
 - управління банківським рахунком, ощадним рахунком або рахунком з цінними паперами;
 - організація внесків для створення, здійснення діяльності або управління компаніями;
 - створення, здійснення діяльності або управління юридичними особами або правовими утвореннями, а також купівля і продаж підприємств.
 - (e) Надавачі послуг трастів та компаній - коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно таких видів діяльності:
 - діючи в якості агента щодо створення юридичних осіб;
 - діючи в якості (або створення умов для іншої особи, щоб вона діяла в якості) директора або секретаря компанії, партнера у товаристві, або на аналогічній посаді у відношенні інших юридичних осіб;
 - надання юридичної адреси, ділової адреси або приміщення, кореспондентської або адміністративної адреси для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення;
 - діючи в якості (або створення умов для іншої особи, щоб вона діяла в якості) довіреної особи трасту або виконуючи аналогічні функції для

⁶⁵ Проведення ідентифікації клієнтів під час входу в казино можливе, але не обов'язкове. Країни повинні вимагати від казино забезпечення можливості зв'язку інформації щодо належної перевірки клієнта з транзакціями, які він проводить у казино. «Фінансові операції» не стосуються операцій, пов'язаних із азартними іграми, які включають лише чіпи чи жетони казино.

⁶⁶ Це означає, що агенти з нерухомості повинні виконувати вимоги, викладені в Рекомендації 10 відносно покупців та продавців майна.

іншої форми правового утворення;

- діючи в якості (або створення умов для іншої особи, щоб вона діяла в якості) номінального акціонера для іншої особи.

22.2. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо збереження інформації, визначеним у Рекомендації 11.

22.3. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам для публічних діячів, визначеним у Рекомендації 12.

22.4. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо нових технологій, визначеним у Рекомендації 15.

22.5. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам покладання на третіх сторін, визначеним у Рекомендації 17.

231. Вимоги до звітування про підозрілі операції, викладені в Рекомендації 20, повинні застосовуватись до всіх визначених нефінансових установ та професій таким чином:
- (a) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери⁶⁷ коли, від імені чи за дорученням клієнта, вони залучені до фінансової операції, стосовно діяльності, зазначеної в критерії 22.1(d).⁶⁸
 - (b) Торговці дорогоцінними металами чи дорогоцінним камінням, коли вони залучені до готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
 - (c) Надавачі послуг трастів та компаній, коли, від імені чи за дорученням клієнта вони залучені до операції стосовно діяльності, зазначеної в критерії 22.1 (e).
232. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо проведення внутрішнього контролю, визначеним у Рекомендації 18.
233. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо високо ризикових країн, визначеним у Рекомендації 19.
234. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо розголошення та конфіденційності, визначеним у Рекомендації 21⁶⁹.

⁶⁷ Від адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань та бухгалтерів, які діють в якості незалежних експертів з правових питань не вимагається звітувати про підозрілі операції, якщо відповідна інформація була отримана за умов, що підлягають професійній таємниці чи привілею експерта з правових питань. Кожній країні необхідно визначати підстави, які підпадуть під привілей експерта з правових питань чи професійну таємницю. Зазвичай це включатиме інформацію, яку адвокати, нотаріуси чи інші незалежні експерти з правових питань отримують від чи через одного із своїх клієнтів: (a) під час встановлення юридичного статусу свого клієнта, чи (b) при виконанні свого завдання щодо відстоювання чи представлення цього клієнта у ході чи стосовно судових, адміністративних, арбітражних чи посередницьких процедур.

⁶⁸ Якщо країни дозволяють адвокатам, нотаріусам, іншим незалежним експертам з правових питань та бухгалтерам подавати повідомлення про підозрілі операції відповідним саморегульним органам, повинні існувати форми співробітництва між такими органами та ПФР.

⁶⁹ Якщо адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють в якості незалежних експертів з правових питань намагаються відмовити клієнта від провадження незаконної діяльності, то це не є розголошенням інформації.

- 24.1 Країни повинні запроваджувати механізми з метою встановлення та опису: (а) різних типів, форм та основних рис юридичних осіб країни; та (б) процеси створення таких юридичних осіб, та отримання і реєстрації основної інформації та інформації про бенефіціарну власність. Ця інформація повинна бути публічною.
- 24.2 Країни повинні здійснювати оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з усіма видами юридичної особи, створених в країні.

Основна інформація

- 24.3 Країни повинні вимагати, щоб усі компанії, створені в країні були внесені в реєстр компаній із зазначенням назви компанії, підтвердженням реєстрації, юридичної форми та статусу, юридичної адреси, основних регуляторних повноважень, та переліку керівників. Ця інформація повинна бути публічною.
- 24.4 Компанії повинні зберігати інформацію, зазначену в критерії 24.3, а також вести реєстр своїх акціонерів чи членів⁷¹, який має містити кількість акцій кожного акціонера та категорії акцій (включаючи характер пов'язаних прав голосу). Ця інформація повинна зберігатись країною за місцем розташування, зазначеним у реєстрі компанії.⁷²
- 24.5 Країни повинні запроваджувати механізми, які забезпечать, що інформація, зазначена в критерії 24.3 та 24.4 є точною та вчасно оновлюється.

Інформація про бенефіціарну власність

- 24.6 Країни повинні використовувати один або більше наступних механізмів для забезпечення того, що така інформація про бенефіціарну власність компанії отримується цією компанією та є доступною за зазначеним місцем розташування в їх країні; чи може бути вчасно визначена компетентним органом іншим шляхом:
- (а) вимагаючи від компаній чи реєстрів компаній отримувати та володіти оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;
- (б) вимагаючи від компаній вживати обґрунтованих заходів для отримання та

⁷⁰ Експерти з оцінки повинні розглядати застосування усіх критеріїв до усіх відповідних типів юридичних осіб. Спосіб, в який ці вимоги виконуються може змінюватись відповідно до виду задіяної юридичної особи:

1. Компанії – заходи, які вимагаються Рекомендацією 24, викладені з окремим посиланням на компанії.
2. Організація, установа, та товариство з обмеженою відповідальністю – країни повинні вживати однакових заходів та встановлювати однакові вимоги, які встановлюються до компаній, враховуючи їх різні форми та структури.

Інші типи юридичних осіб – країни повинні враховувати різні форми та структури інших юридичних осіб, та рівнів ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з кожним типом юридичної особи, з огляду на досягнення відповідних рівнів прозорості. Щонайменше, усі юридичні особи повинні забезпечити, щоб подібні типи основної інформації фіксувалися.

⁷¹ Реєстр акціонерів та членів може вестись самою компанією чи третьою стороною під відповідальність компанії.

⁷² У випадках, коли компанія чи реєстр компанії містить інформацію про бенефіціарну власність в межах країни, реєстр акціонерів та членів не зобов'язаний бути в країні, якщо компанія може надати цю інформацію на запит оперативним шляхом.

володіння оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;

(с) використовуючи існуючу інформацію, включаючи: (i) інформацію, отриману фінансовими установами та/чи ВНУП, відповідно до Рекомендацій 10 та 22; (ii) інформацію інших компетентних органів щодо юридичної та бенефіціарної власності компаній; (iii) інформацію, якою володіє компанія, як зазначено вище в критерії 24.3; та (iv) наявну інформацію про компанії, зареєстровану на фондовій біржі, де вимоги щодо розкриття інформації забезпечують достатню прозорість бенефіціарної власності.

24.7 Країни повинні вимагати, щоб інформація про бенефіціарну власність була максимально точною та актуальною.

24.8 Країни повинні забезпечити, щоб компанії повною мірою співпрацювали з компетентними органами щодо визначення бенефіціарного власника шляхом:

а) вимоги, щоб одна або більше фізичних осіб-резидентів в країні були уповноважені компанією⁷³, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи

б) вимоги, щоб усі ВНУП в країні були уповноважені компанією, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи

с) вжиття інших заходів, що підлягають порівнянню, спеціально визначених країною.

24.9 Від усіх осіб, органів та установ, зазначених вище, а також компанії як такої (чи її адміністраторів, ліквідаторів чи інших осіб, задіяних до ліквідації компанії), вимагається зберігати інформацію та вести відповідну документацію принаймні п'ять років з дати ліквідації компанії чи припинення існування іншим чином, чи протягом п'яти років з дати, коли компанія припинила бути клієнтом професійного посередника чи фінансової установи.

Інші вимоги

24.10 Компетентні органи, та, зокрема, правоохоронні органи повинні мати усі необхідні повноваження на отримання вчасного доступу до основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, якою володіють відповідні сторони.

24.11 Країни, які мають юридичних осіб, здатних випускати акції на пред'явника чи варанти на пред'явника, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що вони не використовуються для відмивання коштів чи фінансування тероризму:

(а) заборона випуску акцій на пред'явника та варантів на пред'явника;

(б) конвертування акцій на пред'явника та варантів на пред'явника в зареєстровані акції чи варанти на пред'явника (наприклад, шляхом дематеріалізації) або

(с) заморожування акцій на пред'явника та варантів на пред'явника шляхом вимагання від них бути у розпорядженні регульованої фінансової установи чи професійного посередника; чи

⁷³ Члени правління компанії чи високопосадовці можуть не мати потреби в отриманні окремих повноважень від компанії.

(d) вимагання від акціонерів з контрольною часткою акцій повідомляти компанію, а від компанії – фіксувати їх ідентифікаційні дані; чи

(e) застосування інших механізмів, визначених країною.

24.12 Країни, які мають юридичних осіб, здатних мати номінальні акції та номінальних директорів, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що ними не зловживають, а саме:

(a) вимоги від номінальних акціонерів та директорів повідомляти компанії чи відповідному реєстратору про особу, яка їх призначила, та вносити таку інформацію до реєстру; чи

(b) вимоги від номінальних акціонерів та директорів мати ліцензію, внесення їх номінального статусу в реєстри компанії, зберігати інформацію, яка встановлює особу їх номінатора, та надавати таку інформацію компетентним органам на запит; чи

(c) застосування інших механізмів, визначених країною.

24.13 Повинна існувати відповідальність, а також пропорційні та переконливі санкції для будь-якої юридичної або фізичної особи, яка не дотримується вимог.

24.14 Країни повинні швидко здійснювати міжнародне співробітництво щодо основної інформації та інформації про бенефіціарну власність на основі, викладеної у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати:

(a) сприяння надання доступу іноземними компетентним органам до основної інформації, яка міститься в реєстрах компаній;

(b) обмін інформацією щодо акціонерів; та

(c) використання слідчих повноважень їх компетентних органів, згідно з їх національним законодавством, для одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.

24.15 Країни повинні здійснювати моніторинг якості допомоги, яку вони одержують від інших країн у відповідь на запити про надання основної інформації та інформації про бенефіціарну власність або запитів про надання допомоги у визначенні місцезнаходження бенефіціарних власників, що проживають (функціонують) за кордоном.

25.1 Країни повинні встановити вимогу до:

- a) довірених осіб будь-якого явного трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства⁷⁵ одержувати та зберігати належну, точну та актуальну інформацію про особу засновника трасту, довіреної(их) особи (осіб), піклувальника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів, а також будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює остаточний ефективний контроль над трастом.
- b) довірених осіб будь-якого трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства, зберігати основну інформацію про інших регульованих агентів, а також надавачів послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, бухгалтерів та радників з податкових питань; та
- c) професійних довірених осіб вести облік такої інформації, принаймні п'ять років після закінчення терміну ділових відносин з трастом

25.2 Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка інформація, якою володіють відповідно до цієї Рекомендації, була точною та регулярно оновлювалася.

25.3 Усі країни повинні вжити заходів, щоб забезпечити розкриття довіреними особами свого статусу фінансовим установам та ВНУП у випадку встановлення ними в якості довіреної особи ділових відносин або проведення разової операції, що перевищує визначений поріг.

25.4 Закон чи правозастосовні заходи не повинні перешкоджати довіреним особам надавати компетентним органам будь-яку інформацію, що стосується трасту⁷⁶, чи надавати фінансовим установам та ВНУП на запит інформацію про бенефіціарну власність та активи трасту, якими вони володіють та управляють відповідно до умов ділових відносин.

25.5 Компетентні органи, зокрема правоохоронні органи, повинні мати усі повноваження, необхідні для одержання вчасного доступу до інформації, якою довірені особи та інші сторони (особливо інформації, якою володіють фінансові установи та ВНУП) володіють щодо бенефіціарної власності та контролю трасту, включаючи про: (a) бенефіціарну власність; (b) резиденство довіреної

⁷⁴ Заходи, передбачені Рекомендацією 25 встановлюються з конкретним посиланням на трасти. Це має бути зрозумілим як посилання на явні трасти (як зазначено в Глосарії). Відносно інших типів правових утворень з однаковою структурою чи функціями, країни повинні вживати тих самих заходів, що й до трастів, щоб досягнути однакових рівнів прозорості. Принаймні, країни повинні забезпечити, що інформація подібна до інформації щодо трастів повинна зберігатись та бути точною і оновленою, а також бути своєчасно доступною для компетентних органів. При розгляді прикладів, що містяться в Глосарії щодо визначення правового утворення, оцінювачам нагадують, що наведені приклади не повинні розглядатися як остаточні. Оцінювачі повинні посилатися на терміни Глосарію "траст та довірена особа", які посилаються на Статтю 2 Гаазької Конвенції про право, що застосовується до трастів, та їхнє визнання при визначенні того, чи правове утворення має схожу структуру або функцію, подібну до трасту, і тому належить до сфери застосування Рекомендації 25, незалежно від того, чи країна називає правове утворення з використанням такої ж термінології. Якщо країна не застосовує відповідні зобов'язання щодо Рекомендації 25 для довірених осіб (або тих, що виконують подібну функцію стосовно інших правових утворень), оцінювачі повинні підтвердити, чи відповідають такі винятки критерію 1.6.

⁷⁵ Від країн не вимагається надавати трастам правового визнання. Країнам не потрібно включати вимоги критеріїв 25.1; 25.2; 25.3 та 25.4 в законодавство, за умови, що для довірених осіб існують відповідні зобов'язання (напр., шляхом загального права чи прецедентного права).

⁷⁶ Національні компетентні органи чи відповідні компетентні органи іншої країни згідно з відповідним запитом про міжнародне співробітництво.

особи; та (с) будь-які активи, якими володіє або управляє фінансова установа або ВНУП стосовно будь-яких довірених осіб, з якими вони мають ділові відносини або для яких вони проводять разову операцію.

- 25.6 Країни повинні швидко здійснювати міжнародне співробітництво щодо інформації, включаючи інформацію про бенефіціарну власність, трасти та інші правові утворення на підставі, зазначеній у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати:
- (а) сприяння у наданні доступу іноземним компетентним органам до основної інформації, яка міститься в реєстрах або інших національних органах;
 - (б) здійснення обміну наявною у національних органів інформацією щодо трастів та інших правових утворень; та
 - (с) використання слідчих повноважень компетентних органів, згідно з національним законодавством, з метою одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.
- 25.7 Країни повинні забезпечити, щоб довірені особи (а) несли відповідальність за невиконання своїх обов'язків; чи (в) існували пропорційні та переконливі санкції - кримінальні, цивільні або адміністративні, за їх недодержання⁷⁷.
- 25.8 Країни повинні забезпечити наявність пропорційних та переконливих санкцій – кримінальних, цивільних або адміністративних, за ненадання компетентним органам вчасного доступу до інформації щодо трасту, зазначеній у критерії 25.1.

⁷⁷ Це не впливає на вимоги щодо застосування пропорційних чи переконливих санкцій за не виконання вимог Рекомендацій.

26.1 Країни повинні визначити одного або більше наглядових органів, відповідальних за регулювання та нагляд (чи моніторинг) за виконанням фінансовими установами вимог у сфері ПВК/ФТ.

Вихід на ринок

26.2 Фінансові установи, які підпадають під дію Основних принципів, повинні зареєструватись. Інші фінансові установи, включаючи ті, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з обміну грошей або валют, повинні отримати ліцензію або зареєструватися. Країни не повинні погоджувати створення або продовження здійснення діяльності банків-оболонк.

26.3 Компетентні органи чи фінансові наглядові органи повинні вжити необхідних правових або регуляторних заходів, щоб запобігти злочинцям чи їх спільникам володіти (чи стати бенефіціарним власником) значною або контрольною часткою, або виконувати керівну функцію у фінансовій установі.

Ризико-орієнтований підхід до нагляду та моніторингу

26.4 Фінансові установи повинні бути об'єктом:

- a) *для установ, які підпадають під дію Основних принципів* – регулювання та нагляду відповідно до Основних принципів⁷⁸, в такому порядку, як це здійснюється для ПВК/ФТ, включаючи застосування консолідованого групового нагляду для цілей ПВК/ФТ.
- b) *для усіх інших фінансових установ* – регулювання та нагляду або моніторингу, зважаючи на ризик відмивання коштів або фінансування тероризму у відповідному секторі. Щонайменше, *для фінансових установ, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з обміну грошей або валют* – системи моніторингу та забезпечувати дотримання національних вимог в сфері ПВК/ФТ.

26.5 Частота та інтенсивність проведення виїзного та невиїзного нагляду у сфері ПВК/ФТ фінансових установ та груп повинна визначатись на основі:

- a) ризиків та політик відмивання коштів та фінансування тероризму, внутрішнього контролю та процедур, пов'язаних з установою чи групою, на основі визначеної наглядовим органом оцінки профілю ризику установи чи групи;
- b) наявні в країні ризики ВК/ФТ; та
- c) характеристик фінансових установ чи груп, зокрема різноманіття та кількості фінансових установ та ступеню дискреції, дозволеної їм відповідно до ризико-орієнтованого підходу.

26.6 Наглядовий орган повинен періодично переглядати оцінку профілю ризику у сфері відмивання коштів та фінансування тероризму фінансової установи чи

⁷⁸ Основні принципи у сфері ПВК/ФТ включають: 1-3, 5-9, 11-15, 26 та 29 Принципи Базельського Комітету з банківського нагляду (BCBS); 1, 3-11, 18, 21-23 та 25 Принципи Міжнародної асоціації наглядових органів (IAIS) в секторі страхування; 24, 28, 29 та 31 Принципи Міжнародної організації комісій з цінних паперів (SOSCO), а також зобов'язання А, В, С та D. При необхідності, експерти з оцінки можуть посылатись на існуючі оцінки відповідності країни цим Основним Принципам.

групи (включаючи ризики не відповідності вимогам законодавства), і за наявності значних подій або змін в управлінні чи діяльності фінансової установи чи групи.

- 27.1 Наглядові органи повинні мати відповідні повноваження для здійснення нагляду або моніторингу, та забезпечити виконання фінансовими установами вимог у сфері ПВК/ФТ.
- 27.2 Наглядові органи повинні мати повноваження на проведення перевірок фінансових установ.
- 27.3 Наглядові органи повинні мати повноваження вимагати⁷⁹ (від фінансових установ) надання будь-якої інформації, що стосується моніторингу виконання вимог у сфері ПВК/ФТ.
- 27.4 Наглядові органи повинні мати повноваження накладати санкції відповідно до Рекомендації 35 за невиконання вимог у сфері ПВК/ФТ. До таких повноважень повинні входити повноваження накладати ряд дисциплінарних та фінансових санкцій, зокрема повноваження відкликати, обмежувати та призупиняти ліценцію фінансової установи.

⁷⁹ Повноваження наглядового органу вимагати надання або отримання доступу до інформації з метою здійснення наглядової діяльності не повинні ґрунтуватися на необхідності отримання рішення суду.

Казино

- 28.1 Країни повинні забезпечити, щоб казино підлягало режиму з регулювання та нагляду щодо ПВК/ФТ. Як мінімум:
- (a) Країни повинні забезпечити, щоб казино мали ліцензії.
 - (b) Компетентні органи повинні вживати необхідних правових та регуляторних заходів для запобігання тому, щоб злочинці або їх співучасники володіли (або було бенефіціарними власниками) значним або контрольним пакетом акцій, або виконували управлінські функції чи були операторами казино.
 - (c) Необхідно забезпечити ефективний нагляд за казино щодо дотримання ним зобов'язань стосовно ПВК/ФТ.

Інші ВНУП, крім казино

- 28.2 Повинен бути визначений компетентний орган або саморегулівний орган відповідальний за моніторинг та забезпечення виконання ВНУП вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.3 Країни повинні забезпечити, щоб інші категорії ВНУП підпадали під систему моніторингу виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.4 Визначений компетентний орган або саморегулівний орган повинен:
- (a) мати відповідні повноваження для виконання своїх функцій, зокрема повноваження здійснювати моніторинг виконання вимог.
 - (b) мати повноваження для запобігання ситуації, коли злочинці або їх співучасники мають професійну акредитацію або володіють або є бенефіціарними власниками значної або контрольної частки активів або коли вони виконують управлінські функції у ВНУП; та
 - (c) мати можливість застосовувати санкції відповідно до Рекомендації 35, які накладатимуться при невиконанні вимог в сфері ПВК/ФТ.

Усі ВНУП

- 28.5 Нагляд за ВНУП повинен здійснюватися на ризикочутливій основі, включаючи:
- (a) визначення частоти та інтенсивності нагляду за ВНУП в сфері ПВК/ФТ на основі розуміння ними ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму з урахуванням характеристик ВНУП, зокрема їх різноманіття та кількість; та
 - (b) врахування профілю ризику відмивання коштів та фінансування тероризму цих ВНУП та рівня свободи дій, дозволеної їм відповідно до ризико-орієнтованого підходу, при здійсненні оцінки адекватності внутрішнього контролю, політик та процедур у сфері ПВК/ФТ щодо ВНУП.

- 29.1 Країни повинні створити ПФР, який є національним центром для отримання та аналізу повідомлень про підозрілі операції та іншої інформації, яка має відношення до відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів і фінансування тероризму, та для розповсюдження результатів цього аналізу.⁸⁰
- 29.2 ПФР повинен виступати центральним органом для отримання інформації, поданої суб'єктами звітування, зокрема щодо:
- (a) повідомлень про підозрілі операції, надіслані суб'єктами звітування відповідно до Рекомендації 20 та 23; та
 - (a) будь-якої іншої інформації відповідно до національного законодавства (зокрема, повідомлення про готівкові операції, повідомлення про електронні перекази та інші порогові повідомлення/інформація).
- 29.3 ПФР повинен⁸¹:
- (a) на додаток до інформації, яку суб'єкти звітування подають ПФР, мати можливість отримати та використати додаткову інформацію від суб'єктів звітування, в разі необхідності, для здійснення аналізу належним чином; та
 - (b) мати доступ до максимального об'єму⁸² фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації для належного виконання своїх функцій.
- 29.4 ПФР повинен здійснювати:
- (a) операційний аналіз, який використовує наявну інформацію та отриману інформацію для визначення конкретних цілей, для відстеження конкретної діяльності або операцій, та для визначення зв'язків між цими цілями та можливими злочинними доходами, відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму; та
 - (b) стратегічний аналіз в якому використовується наявна та отримана інформація, зокрема дані, які можуть бути надані іншими компетентними органами, для виявлення тенденцій та прикладів відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 29.5 ПФР повинен мати можливість, за власною ініціативою та на запит, передавати інформацію та результати свого аналізу компетентним органам, і повинен використовувати спеціальні, безпечні та захищені канали для їх передачі
- 29.6 ПФР повинен захищати інформацію шляхом:
- (a) наявності правил, які управляють безпекою та конфіденційністю інформації, зокрема процедури щодо обробки, збереження, передачі та захисту, а також доступу до інформації;
 - (b) забезпечення того, що співробітники ПФР мають необхідний рівень допуску до інформації та розуміють свої обов'язки щодо обробки та

⁸⁰ Враховуючи той факт, що існують різні моделі ПФР, Рекомендація 29 заздалегідь не визначає вибір країни щодо конкретної моделі і однаково застосовується до всіх них.

⁸¹ У контексті своєї аналітичної функції ПФР повинен мати змогу отримувати від будь-якого суб'єкта звітування, додаткову інформацію, що стосується підозри у сфері ПВК/ФТ. Це не включає в себе стихійні запити щодо інформації суб'єктам звітування, в контексті аналізу ПФР (наприклад, «підбірку компрометуючих матеріалів»).

⁸² Це повинно включати інформацію з відкритих або публічних джерел, а також відповідну інформацію, зібрану та/або таку, яка зберігається іншими органами або від їх імені, і по можливості комерційні дані.

передачі чутливої та конфіденційної інформації; та

- (с) забезпечення того, що існує обмежений доступ до їх приміщень та інформації, зокрема ІТ систем.

29.7 ПФР повинен бути операційно незалежним та автономним, а саме

- (а) мати повноваження та можливість незалежно здійснювати свої функції, зокрема приймати автономне рішення здійснювати аналіз, здійснювати запит та/або направляти або передавати специфічну інформацію;
- (b) мати можливість укладати угоди або залучати незалежно інші національні компетентні органи або іноземні органи з метою обміну інформацією;
- (с) якщо він створений в межах існуючої структури іншого органу повинен мати основні функції, відмінні від функцій іншого органу; та
- (d) мати можливість отримувати та використовувати ресурси, необхідні для виконання його функцій, на індивідуальній або постійній основі, бути незалежним від будь-якого політичного, урядового або галузевого впливу або втручання, що може вплинути на його операційну незалежність.

29.8 Якщо країна створила ПФР і не є членом Егмонтської групи, ПФР повинен подати заявку на вступ до Егмонтської групи. ПФР повинні подати не обмежену умовами заявку на членство в Егмонтській групі та в повній мірі брати участь у процесі набуття членства.

- 30.1 Повинні бути визначені правоохоронні органи, відповідальні за забезпечення належного розслідування злочинів відмивання коштів, предикатних злочинів та злочинів фінансування тероризму в межах національної політики у сфері ПВК/ФТ.
- 30.2 Слідчі правоохоронних органів при розслідуванні предикатних злочинів повинні або мати повноваження вести розслідування будь-яких злочинів, пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму під час паралельного фінансового розслідування,⁸³ або мати можливість передати справу до іншого органу для проведення таких розслідувань, незалежно від того, де було вчинено предикатний злочин.
- 30.3 Повинен бути один або більше визначених компетентних органів для швидкого виявлення, відстеження та здійснення замороження та арешту майна, що є або може стати, об'єктом конфіскації, або існує підозра, що вони отримані злочинним шляхом.
- 30.4 Країни повинні забезпечити, щоб Рекомендація 30 також застосовувалась до тих компетентних органів, що не є правоохоронними, *безпосередньо*, але які мають зобов'язання проводити фінансові розслідування предикатних злочинів в тій мірі, в якій ці компетентні органи виконують функції відповідно до Рекомендації 30.
- 30.5 Якщо органи, відповідальні за боротьбу з корупцією, уповноважені проводити розслідування злочинів відмивання коштів та фінансування тероризму, що є наслідком, або пов'язані з корупційними злочинами відповідно до Рекомендації 30, вони також повинні мати достатні повноваження виявляти, відстежувати та ініціювати замороження та арешт активів.

⁸³ Паралельне фінансове розслідування» означає проведення фінансового розслідування одночасно, або в контексті, (традиційного) кримінального розслідування за фактом відмивання коштів, фінансування тероризму та/або предикатного (их) злочину(ів).

«Фінансове розслідування» означає розслідування фінансових справ, пов'язаних з кримінальною діяльністю, з метою: (i) визначення об'ємів кримінальних мереж та/або масштабів злочинності; (ii) виявлення та відстеження злочинних доходів, терористичних коштів або інших активів, що конфісковані, або можуть бути конфіскованими; та (iii) надання доказів, які можуть бути використані в кримінальних провадженнях.

- 31.1 Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість отримати доступ до всіх необхідних документів та інформації для використання в цьому розслідуванні, та судового переслідування та пов'язаних з ними дій. До них належать повноваження застосовувати примусові заходи щодо:
- (a) витребування записів, що зберігають фінансові установи, ВНУП та інші фізичні та юридичні особи;
 - (b) обшуку осіб та приміщень;
 - (c) взяття показань свідків; та
 - (d) виїмки та отримання доказів.
- 31.2 Компетентні органи, що проводять розслідування, повинні бути здатними використовувати широкий спектр технік ведення розслідувань при розслідуванні відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, зокрема:
- (a) операції під прикриттям;
 - (b) перехоплення засобів зв'язку;
 - (c) доступ до комп'ютерних систем; та
 - (d) контрольовані поставки.
- 31.3 Країни повинні мати механізми:
- (a) для вчасного встановлення того, чи ведуть або контролюють фізичні або юридичні особи рахунки; та
 - (b) забезпечити, щоб компетентні органи вживали заходів щодо встановлення активів без попереднього інформування власника.
- 31.4 Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість робити запит ПФР щодо всієї необхідної інформації.

Примітка для експертів з оцінки:

Рекомендація 32 може бути імплементована на наднаціональному рівні наднаціональною юрисдикцією, таким чином, що лише переміщення, які перетинають зовнішні кордони наднаціональної юрисдикції вважаються транскордонними для цілей Рекомендації 32. Такі заходи оцінюються на наднаціональному рівні на основі, зазначеній у Додатку I.

- 321 Країни повинні імплементувати систему декларування або систему розкриття інформації щодо транскордонного ввезення та вивезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника. Країни повинні забезпечити щоб декларування та розкриття інформації застосовувалось до всіх фізичних транскордонних перевезень як подорожуючими, так і поштою чи вантажними перевезеннями, але при цьому можуть використовуватись різні системи для різних способів транспортування.
- 322 В системі декларування, всі особи, що здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлений максимальний поріг, який становить 15,000 доларів США/євро, повинні бути зобов'язані надавати правдиву декларацію визначеним компетентним органам. Країни можуть обрати серед таких трьох різних типів системи декларування:
- (a) Письмова система декларування для всіх подорожуючих;
 - (b) Письмова система декларування для всіх подорожуючих, які здійснюють перевезення коштів, що перевищує порогову суму та/або
 - (c) Система усного декларування для всіх подорожуючих.
- 323 У системі розкриття інформації, до осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або оборотних інструментів на пред'явника, повинні висуватися вимоги надавати правдиві відповіді та надавати державним органам інформацію відповідно до їх запити, але не вимагається здійснювати попереднє письмове або усне декларування.
- 324 При виявленні неправдивого декларування або розкриття інформації щодо валюти або оборотних інструментів на пред'явника або недекларуванні чи нерозкритті інформації, визначені компетентні органи повинні мати повноваження робити запит та отримувати подальшу інформацію від кур'єра стосовно походження валюти або оборотних інструментів на пред'явника та про наміри їх використання.
- 325 До осіб, які надають неправдиву декларацію або не розкривають інформацію, повинні застосовуватись пропорційні та переконливі санкції – кримінальні, цивільні або адміністративні.
- 326 Інформація, одержана в результаті процесів декларування/розкриття інформації, повинна бути доступною ПФР або через: (a) систему сповіщення ПФР про випадки підозри транскордонного перевезення; або (б) через надання ПФР прямого доступу до декларацій/розкритої інформації якимось іншим шляхом.
- 327 На національному рівні країни повинні забезпечити відповідну координацію між митними, міграційними та іншими пов'язаними органами щодо питань, які стосуються імплементатії Рекомендації 32.

- 328 Компетентні органи повинні бути здатними зупинити або затримати валюту або оборотні інструменти на пред'явника на відповідний строк для встановлення того, чи доказ відмивання коштів або фінансування тероризму може бути знайдений у випадках:
- (a) коли є підозра відмивання коштів, фінансування тероризму або предикатних злочинів; або
 - (b) коли подано неправдиву декларацію або неправдиву інформацію.
- 329 Країни повинні забезпечити, щоб система декларування/розкриття інформації дозволяла здійснювати міжнародне співробітництво та надавати допомогу відповідно до Рекомендацій 36 та 40. З метою спрощення такого співробітництва, інформація⁸⁴ повинна зберігатися коли:
- (a) сума декларації або розкриття перевищує встановлений поріг; або
 - (b) подано неправдиву декларацію або неправдиву інформацію; або
 - (c) існує підозра відмивання коштів або фінансування тероризму.
- 3210 Країни повинні забезпечити існування суворих заходів безпеки щодо належного використання інформації, отриманої через систему декларування/розкриття інформації, не обмежуючи: (i) торгівельні платежі за товари та послуги між країнами; або (ii) свободу руху капіталів будь-яким чином.
- 3211 Щодо осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюту або оборотних інструментів на пред'явника, що пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів або предикатними злочинами, повинні застосовуватись: (a) пропорційні та переконливі санкції, кримінальні, цивільні або адміністративні; та (б) заходи відповідно до Рекомендації 4, що дасть можливість конфіскувати таку валюту або оборотні інструменти на пред'явника.

⁸⁴ Як мінімум, інформація повинна містити (i) кількість валюту або фінансових інструментів на пред'явника, які були задекларовані, розкриті або іншим чином виявлені, та (ii) ідентифікаційні дані пред'явника (пред'явників).

33.1 Країни повинні вести всеохоплюючу статистику щодо питань, які стосуються ефективності системи ПВК/ФТ. Така статистики включає в себе⁸⁵:

- (a) Повідомлення про підозрілі операції, отримані та передані;
- (b) Розслідування, кримінальне переслідування та судові вироки щодо відмивання коштів та фінансування тероризму;
- (c) Заморожене, арештоване та конфісковане майно;
- (d) Направлені та отримані запити про надання взаємної правової допомоги або інші міжнародні запити.

⁸⁵ Для цілей технічної відповідності, оцінка повинна обмежуватися 4-ма переліченими нижче сферами.

34.1 Компетентні органи, наглядові органи та саморегулівні організації повинні розробити керівництво та забезпечити зворотний зв'язок, який сприятиме фінансовим установам та ВНУП у застосуванні національних заходів щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, та, зокрема, у виявленні та повідомленні про підозрілі операції.

- 35.1 Країни повинні забезпечити наявність ряду пропорційних кримінальних, цивільних або адміністративних санкцій, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, які не виконують вимоги щодо ПВК/ФТ відповідно до Рекомендації 6 та 8-23⁸⁶.
- 35.2 Санкції повинні застосовуватись не тільки до юридичних осіб, тобто фінансових установ або ВНУП, але також до їх директорів та вищого керівництва.

⁸⁶ Санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватись за невиконання вимог законодавства. Вони не обов'язково зазначаються в тому ж документі, який встановлює або підтверджує вимогу, і можуть зазначатись в іншому документі, при умові, що існують чіткі посилання між вимогою та наявними санкціями.

- 36.1 Країни повинні приєднатися до Віденської Конвенції, Палермської Конвенції, Конвенції ООН по боротьбі з корупцією (Меридська Конвенція) та Конвенції по боротьбі з фінансуванням тероризму.
- 36.2 Країни повинні повністю імплементувати⁸⁷ Віденську Конвенцію, Палермську Конвенцію, Меридську Конвенцію та Конвенцію по боротьбі з фінансуванням тероризму.

⁸⁷ Відповідні статті наступні: Віденська Конвенція (статті 3-11, 15, 17 та 19), Палермська Конвенція (статті 5-7, 10-16, 18-20, 24-27, 29-31 та 34), Меридська Конвенція (статті 14-17, 23-24, 26-31, 38, 40, 43-44, 46, 48, 50-55, 57-58) та Конвенція по боротьбі з фінансуванням тероризму (статті 2-18).

- 37.1 Країни повинні мати правову базу, яка дозволяє їм швидко надавати в найширшому можливому обсязі міжнародну правову допомогу у розслідуванні, переслідуванні та супутніх процедурах стосовно відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму.
- 37.2 Країни повинні залучати центральний орган або інший запроваджений офіційний механізм для направлення та виконання запитів. Повинна існувати чітка процедура щодо своєчасної пріоритетизації та надання міжнародної правової допомоги на запити. З метою моніторингу виконання запитів повинна існувати система управління документообігом.
- 37.3 Взаємна правова допомога не повинна заборонятися чи підлягати необґрунтованим або надмірно обмежуючим умовам надання взаємної правової допомоги.
- 37.4 Країни не повинні відмовляти у виконанні запитів про взаємну правову допомогу: (а) лише на підставі того, що злочин включає в себе також і фіскальні питання; або (б) на підставі того, що законодавство вимагає від фінансових установ або ВНУП зберігати таємницю або конфіденційність, за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин, коли застосовується правовий привілей або зберігається професійна таємниця.
- 37.5 Країни повинні дотримуватись вимог конфіденційності щодо запитів про взаємну правову допомогу, які вони отримують, та інформації, яка в них міститься, що підлягає фундаментальним принципам національного законодавства, з метою забезпечення добросовісності розслідування чи виконання запиту.
- 37.6 Якщо взаємна правова допомога не включає в себе примусових заходів, то країни не повинні робити подвійну криміналізацію умовою для надання допомоги.
- 37.7 Якщо для надання взаємної правової допомоги вимагається подвійна криміналізація, така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни криміналізують поведінку, яка лежить в основі злочину.
- 37.8 Повноваження та слідчі техніки, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, або інші повноваження і слідчі техніки їх компетентних органів також повинні застосовуватися у відповідь на запит про взаємну правову допомогу, і, якщо це відповідає національному законодавству, у відповідь на прямий запит іноземної юрисдикції або правоохоронного органу національним органам. До них належать:
- (а) всі специфічні повноваження, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, що стосуються створення, пошуку та вилучення інформації, документів чи доказів (включаючи фінансову документацію) фінансових установ або інших фізичних чи юридичних осіб, та взяття показів свідків; та
 - (б) широкий спектр інших повноважень та слідчих технік.

- 381 Країни повинні мати повноваження вживати невідкладних заходів щодо виконання запитів іноземних країн стосовно встановлення, заморожування, арешту та конфіскації:
- (a) легалізованого майна,
 - (b) доходів,
 - (c) засобів, які використовуються або
 - (d) засобів, які могли б бути використані для відмивання доходів, предикатних злочинів або фінансування тероризму; або
 - (e) майна відповідної вартості.
- 382 Країни повинні мати повноваження надавати правову допомогу на запит про співробітництво на основі процедури конфіскації без винесення обвинувального вироку, та відповідних тимчасових заходах, і як мінімум за обставин, коли злочинець є недоступним у зв'язку із смертю, переховуванням, відсутністю, або злочинець невідомий, крім випадків, коли це не суперечить фундаментальним принципам національного законодавства.
- 383 Країни також повинні мати: (a) угоди з іншими країнами стосовно координації заходів щодо вилучення та конфіскації доходів; та (б) механізми управління, і, коли необхідно, розпорядження замороженим, вилученим або конфіскованим майном.
- 384 Країни повинні мати можливість ділитися конфіскованим майном з іншими країнами, зокрема коли конфіскація прямо або опосередковано є результатом координуваних дій правоохоронних органів.

- 39.1 Країни повинні мати можливість виконувати запити стосовно екстрадиції щодо ВК/ФТ без надмірної затримки. Зокрема, країни повинні:
- (a) забезпечити, щоб відмивання коштів та фінансування тероризму були злочинами, що можуть бути підставою для екстрадиції злочинця;
 - (b) забезпечити, щоб вони мали систему управління документообігом та чіткі процедури стосовно вчасного виконання запитів щодо екстрадиції, включаючи пріоритетність при необхідності; та
 - (c) не встановлювати необґрунтованих чи надмірно обмежувальних умов щодо виконання запитів.
- 39.2 Країни повинні або:
- (a) здійснювати екстрадицію своїх громадян; чи
 - (b) якщо країна не здійснює екстрадицію лише на підставі громадянства, така країна повинна на запит іншої країни, яка бажає здійснення екстрадиції, без надмірної затримки передати справу своїм компетентним органам з метою переслідування злочинів, викладених у запиті.
- 39.3 Якщо для здійснення екстрадиції вимагається подвійна криміналізація, то така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином.
- 39.4 Відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, країни повинні мати спрощені механізми⁸⁸ для здійснення екстрадиції.

⁸⁸ Такі, які дозволятимуть безпосередню передачу запитів щодо тимчасового арешту між відповідними органами, здійснення екстрадиції осіб на основі лише ордерів на арешт або вироків, або запровадження спрощеної екстрадиції осіб, які відмовляються від формального розгляду справи про екстрадицію.

Загальні принципи

- 40.1 Країни повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали можливість швидко здійснювати найширше міжнародне співробітництво щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Такий обмін інформацією повинен здійснюватися як добровільно, так і на запит.
- 40.2 Компетентні органи повинні:
- (a) мати законну базу для забезпечення співробітництва;
 - (b) бути уповноваженими використовувати найбільш ефективні засоби співпраці;
 - (c) мати чіткі та безпечні мережеві шлюзи, механізми чи канали, які полегшують та дозволяють передавати та виконувати запити;
 - (d) мати чіткі процедури щодо пріоритетності та своєчасного виконання запитів; та
 - (e) мати чіткі процедури щодо захисту отриманої інформації.
- 40.3 Якщо компетентний орган має потребу у двосторонніх або багатосторонніх угодах чи домовленостях для здійснення співробітництва, слід своєчасно проводити переговори та здійснювати підписання таких угод в межах найширшого співробітництва з іноземними колегами.
- 40.4 У відповідь на запит компетентні органи, що направляли запит, повинні надати своєчасну відповідь компетентному органу, від якого вони отримали допомогу, щодо використання та цінності отриманої інформації.
- 40.5 Країни не повинні забороняти чи встановлювати необґрунтовані чи неправомірно обмежувальні умови щодо забезпечення обміну інформацією чи надання допомоги. Зокрема, компетентні органи не повинні відмовляти у виконанні запиту щодо надання допомоги за умови, що:
- (a) запит також містить інформацію щодо фіскальних питань; та/або
 - (b) законодавство вимагає від фінансових установ та ВНУП зберігати таємницю чи конфіденційність (за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин, коли застосовуються привілеї на збереження професійної таємниці або привілеї на збереження адвокатської таємниці); та/або
 - (c) проводиться дізнання, розслідування чи розгляд справи в суді в країні, яку запитують, за умови, що зазначена допомога не перешкоджатиме проведенню дізнання, розслідування чи розгляду справи в суді; та/або
 - (d) характер або статус (цивільний, адміністративний, правоохоронний тощо) відповідного органу країни, яку запитують відрізняється від типу та статусу відповідного органу іншої країни.
- 40.6 Країни повинні встановити контроль та захист з метою забезпечення того, щоб інформація, яка підлягає обміну між компетентними органами використовувалася виключно для цілей та тими органами, для яких вона була запитана або надавалася, якщо не надано попередньої згоди компетентним органом, що запитується.
- 40.7 Компетентні органи повинні зберігати відповідну конфіденційність щодо будь-якого запиту про співробітництво та інформації, що підлягає обміну, відповідно до зобов'язань обох сторін щодо збереження таємниці та захисту даних. Щонайменше, компетентні органи повинні здійснювати захист інформації, що підлягає обміну тим самим шляхом, яким вони здійснюють захист подібної інформації, одержаної з національних джерел. Запитуючі компетентні органи повинні мати можливість відмовити в наданні інформації, якщо компетентний орган, що запитує, не може здійснити ефективний захист інформації.

40.8 Компетентні органи повинні мати можливість проводити дізнання від імені іноземного компетентного органу, та здійснювати обмін всією інформацією з іноземними компетентними органами, яка була б доступна для них, якби таке дізнання здійснювалось на національному рівні.

Обмін інформацією між ПФР

40.9 ПФР повинні мати відповідні правові бази для здійснення співробітництва щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму⁸⁹.

40.10 На запит та, за можливості, ПФР повинні надавати зворотний зв'язок іноземним компетентним органам щодо використання наданої інформації, а також щодо результатів аналізу, проведеного на основі отриманої інформації.

40.11 ПФР повинні мати повноваження на обмін:

- (а) всією інформацією, яка повинна бути доступною чи, яку повинен отримати ПФР прямо чи опосередковано, зокрема відповідно до Рекомендації 29; та
- (б) будь-якою іншою інформацією, яку відповідно до їх повноважень вони можуть отримувати чи мати доступ до неї, прямо чи опосередковано, на національному рівні, за принципом взаємності.

Обмін інформацією між фінансовими регуляторами⁹⁰

40.12 Фінансові регулятори повинні мати правову базу для забезпечення співробітництва з іноземними компетентними органами (незалежно від їх типу чи статусу), відповідно до застосованих міжнародних стандартів у сфері нагляду, зокрема щодо обміну наглядовою інформацією, що стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

40.13 Фінансові регулятори повинні мати можливість здійснювати обмін з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, враховуючи інформацію, яку містять фінансові установи, у спосіб, що є пропорційним до їх відповідних потреб.

40.14 Фінансові регулятори повинні мати можливість обміну так такими видами інформації, якщо вона стосується сфери ПВК/ФТ, особливо з іншими відповідними регуляторами, які мають спільну відповідальність за фінансові установи, які входять до однієї групи:

- (а) регуляторною інформацією, тобто інформацією щодо національної регуляторної системи, та загальною інформацією щодо фінансових секторів.
- (б) пруденційною інформацією, зокрема для регуляторів, які встановлюють основні принципи співробітництва, тобто інформацією щодо діяльності фінансових установ, бенефіціарної власності, управління, відповідності та профпридатності; та
- (с) інформацією у сфері ПВК/ФТ, зокрема внутрішніми процедурами та політиками фінансових установ у сфері ПВК/ФТ, інформацією щодо належної перевірки клієнта, даними про клієнта, вибіркою рахунків та інформацією про операцію.

40.15 Фінансові регулятори повинні мати можливість проведення розслідування від імені іноземних компетентних органів, та, за необхідності, уповноважувати чи сприяти можливості іноземних компетентних органів самостійно проводити розслідування в країні, з метою сприяння здійсненню ефективного групового нагляду.

40.16 Фінансові регулятори повинні переконатися, що у них є попередня авторизація

⁸⁹ Підрозділи фінансової розвідки повинні здійснювати обмін інформацією з іноземними ПФР, незалежно від їх статусу: адміністративного, правоохоронного, судового чи іншого.

⁹⁰ Це стосується фінансових регуляторів, які є компетентними органами і не включає фінансових регуляторів, що є саморегульованими організаціями.

від запитуваного компетентного органу щодо будь-якої передачі інформації, що підлягає обміну або використанню такої інформації для наглядової та ненаглядової діяльності, за винятком тих випадків коли запитуючий фінансовий регулятор по закону зобов'язаний розкривати або надавати таку інформацію. В таких випадках, щонайменше, експерт з фінансового нагляду, що робить запит, повинен невідкладно повідомити запитуваний відповідальний орган про ці зобов'язання.

Обмін інформацією між правоохоронними органами

- 40.17 Правоохоронні органи повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, в розвідувальних чи слідчих цілях щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів чи фінансування тероризму, в тому числі встановлення та відстеження доходів, одержаних злочинним шляхом, та засобів вчинення злочину.
- 40.18 Правоохоронні органи повинні також мати можливість використовувати свої повноваження, в тому числі будь-які наявні слідчі техніки відповідно до їх національного законодавства, з метою проведення дізнання та одержання інформації від імені іноземних компетентних органів. Наявні режими та практики, які регулюють співробітництво в правоохоронній сфері, такі як угоди між Інтерполом, Європолом чи Євроюстом та окремими країнами повинні регулювати будь-які обмеження щодо використання, накладені запитуваним правоохоронним органом.
- 40.19 Правоохоронні органи повинні мати можливість створення спільних слідчих команд з метою здійснення спільних розслідувань, та, за необхідності, країни повинні укладати двосторонні та багатосторонні угоди для уможливлення проведення таких спільних розслідувань.

Обмін інформацією між органами, що не є партнерами

- 40.20 Країни повинні дозволити своїм компетентним органам здійснювати непрямої⁹¹ обмін інформацією з органами, що не є їх партнерами, застосовуючи вищезазначені принципи. Країни повинні забезпечити, щоб компетентний орган, який запитує інформацію опосередковано, завжди точно вказував, з якою метою та від імені кого здійснюється запит.

⁹¹ Непрямої обмін інформацією стосується запитуваної інформації, що одержується від запитуваного органу через один чи більше національних чи іноземних органів перш ніж вона буде одержана органом, що її запитував. Такий обмін інформацією та її використання може вимагати отримання дозволу від одного або кількох компетентних органів запитуваної країни.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ

Безпосередній Результат 1

Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму усвідомлюються і, за необхідності, здійснюється координація дій на національному рівні з метою протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдження зброї масового знищення

Ознаки ефективної системи

Країна належним чином визначає, оцінює та розуміє свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, а також здійснює координацію заходів на національному рівні, спрямованих на пом'якшення цих ризиків. Це включає залучення компетентних органів та інших відповідних органів; використання широкого спектру надійних джерел інформації; застосування оцінки ризиків як основи для розвитку та встановлення пріоритету політики та заходів з ПВК/ФТ; та впровадження цієї політики і заходів координуваним шляхом через відповідні канали. Відповідні компетентні органи також співпрацюють та координують політику і заходи, спрямовані на боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. З часом результатом цього стає значне пом'якшення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 1, 2, 33 та 34, а також елементів Рекомендації 15.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Від експертів з оцінки не вимагається проведення глибокого огляду або перевірки оцінки ризиків, здійсненої країною. Експерти з оцінки, базуючись на їх баченні обґрунтованості оцінки ризиків, повинні зосереджуватись на тому, як вдало компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для інформування щодо розробки політики та вжиття заходів, спрямованих на пом'якшення ризиків.
- 2) Експерти з оцінки повинні брати до уваги свої висновки по цьому Безпосередньому Результату при оцінці інших Безпосередніх Результатів. Однак, експерти з оцінки можуть використати їх висновки щодо співробітництва та координації заходів з протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення для впливу на оцінки Безпосереднього Результату 11, але не на інші Безпосередні Результати (наприклад, Безпосередні Результати 2-10), які стосуються протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 1.1. Наскільки вдало країна усвідомлює свої ризики відмивання коштів/фінансування тероризму?
- 1.2. Наскільки вдало ідентифікуються ризики ВК/ФТ, що усуваються національною політикою та заходами з ПВК/ФТ?
- 1.3. В якій мірі використовуються належним чином результати оцінки ризиків для обґрунтування винятків та підтримки застосування посиленних заходів для випадків високого ризику або спрощених заходів для випадків низького ризику?
- 1.4. В якій мірі цілі та заходи компетентних органів і саморегулювальних організацій відповідають національній політиці з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму, що розробляється та виявленим ризикам відмивання коштів/фінансування тероризму?

- 1.5. В якій мірі компетентні органи та СРО співпрацюють та координують розробку та впровадження політики⁹² і заходів, спрямованих на боротьбу з ВК/ФТ і, за необхідності, з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення?⁹³
- 1.6. В якій мірі країна забезпечує, щоб відповідні фінансові установи, ВНУП, а також інші сектори, до яких повинні застосовуватися Стандарти FATF, обізнані про відповідні результати національної оцінки ризиків ВК/ФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки по Основних питань

1. Оцінка країною своїх ризиків ВК/ФТ (наприклад, *види здійсненої оцінки; види опублікованої/розповсюдженої оцінки*)
2. Політики та стратегії ПВК/ФТ (наприклад, *розповсюджені/опубліковані політики, стратегії та заяви у сфері ПВК/ФТ; залучення та зобов'язання на рівні вищого керівництва політичному*)
3. Інформаційно-роз'яснювальна робота для приватного сектору та відповідних органів (наприклад, *брифінги та керівництва щодо відповідних висновків оцінки(ок) ризиків; частота та відповідність надання консультацій щодо політики та законодавства, внесок у розвиток оцінки(ок) ризиків та інших політичних рішень*).

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

4. Які методи, інструменти та інформація використовується з метою розробки, огляду та оцінювання висновків за результатами проведення оцінки ризиків? Наскільки повною є інформація та дані, що використовуються?
5. Наскільки цінною є стратегічні дані фінансової розвідки, аналіз, типології та керівництво?
6. Які компетентні органи та відповідні зацікавлені сторони (включаючи фінансові установи та ВНУП) залучені до оцінки ризиків? Який вони роблять внесок в національну(ні) оцінку(и) ризиків ВК/ФТ, і на якій стадії?
7. Чи оновлюється оцінка ризиків, чи регулярно вона переглядається і чи відповідає вона значним подіям або змінам (включаючи нові загрози та тенденції)?
8. В якій мірі оцінка ризиків є обґрунтована та відповідає загрозам, слабким сторонам та особливостям ВК/ФТ у країні? За необхідності, чи враховує вона ризики, визначені іншими надійними джерелами?
9. Чи відповідає політика компетентних органів на зміни ризиків ВК/ФТ?
10. Який механізм(ми) або орган використовуються органами для забезпечення належного та постійного співробітництва та координації національної системи, а також для розробки та впровадження політики боротьби з ВК/ФТ як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні, а також, за необхідності, для протидії розповсюдженню фінансування зброї масового знищення)? Чи включає механізм або орган усі відповідні повноваження?
11. Чи вчасно здійснюється міжвідомчий обмін інформацією на двосторонній та багатосторонній основі (за необхідності)?
12. Чи існують відповідні ресурси та досвід для проведення оцінки ризиків, а також для національного співробітництва і координації?

⁹² За необхідності, беручи до уваги вимоги у сфері ПВК/ФТ та правила щодо захисту даних та конфіденційності, а також інші подібні положення (напр. захист даних/локалізація).

⁹³ Враховуючи існування різних форм співпраці та координації між відповідними органами, Основне питання 1.5 не передбачає вибору країни для окремої форми та застосовується однаково до всіх.

Безпосередній Результат 2

Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, даними фінансової розвідки, та доказами, а також сприяє заходам щодо злочинців та їх активів

Ознаки ефективної системи

Країна надає конструктивну та вчасну інформацію або допомогу, що запитується іншими країнами. Компетентні органи надають допомогу шляхом запитів для:

- виявлення місцезнаходження та екстрадиції злочинців; та
- для визначення, замороження, арешту, конфіскації та розподілу активів, а також для надання інформації (включаючи, докази, дані фінансової розвідки, інформацію з нагляду та інформацію про бенефіціарну власність), що стосується відмивання коштів, фінансування тероризму та пов'язаних предикатних злочинів

Компетентні органи також здійснюють міжнародне співробітництво для переслідування злочинців та відслідковування їх активів. З часом країна стає непривабливою для злочинців (включаючи терористів) для управління, збереження своїх незаконних доходів або використання в якості безпечної гавані.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 36 - 40, а також елементів Рекомендацій 9, 15, 24, 25 та 32.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки щодо особливої ролі відповідних компетентних органів у налагодженні та здійсненні міжнародного співробітництва за цим Безпосереднім Результатом вплинуть на інші Безпосередні Результати (особливо Безпосередні Результати 3, 5, 6-10), в тому числі, за необхідності, як країна здійснює міжнародне співробітництво по відношенню до національних справ.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

21. В якій мірі країна надала конструктивну та вчасну взаємну правову допомогу, а також допомогу щодо екстрадиції через низку запитів з міжнародного співробітництва? Яка якість наданої допомоги?
22. В якій мірі країна зверталась із запитами про надання правової допомоги у рамках міжнародного співробітництва належним чином та своєчасно для переслідування ВК на національному рівні, пов'язаних предикатних злочинів та випадків ФТ, які мають транснаціональні елементи?
23. В якій мірі різні компетентні органи запитують інші форми міжнародного співробітництва для належного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною чи іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою ПВК/ФТ?

24. В якій мірі різні компетентні органи забезпечують (у тому числі за власною ініціативою) інші форми міжнародного співробітництва для конструктивного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною та іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою ПВК/ФТ?
25. Наскільки добре компетентні органи запитують та відповідають на іноземні запити щодо співробітництва із визначення та обміну основною інформацією та інформацією про бенефіціарного власника юридичних осіб та правових утворень?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Докази опрацювання та надсилання запитів щодо міжнародного співробітництва стосовно екстрадиції, взаємної правової допомоги та інших форм міжнародного співробітництва *(наприклад, кількість здійснених, одержаних, опрацьованих, наданих або відмовлених запитів різних компетентних органів (наприклад, центральний орган, ПФР, наглядові та правоохоронні органи) та види запитів; своєчасність надання відповідей, включаючи пріоритезацію запитів; випадки надання/обміну інформації за власною ініціативою)*.
2. Види та кількість угод щодо співробітництва з іншими країнами (включаючи двосторонні та багатосторонні Меморандуми про взаєморозуміння, договори, співробітництво, засновані на принципі взаємності або інші механізми співробітництва).
3. Приклади: (а) здійснення запиту та (б) забезпечення успішного міжнародного співробітництва *(наприклад, використання фінансової інформації/доказів, наданих країні або країною (в залежності від справи); розслідування, проведені від імені або спільно з іноземними колегами; екстрадиція підозрюваних/злочинців за ВК/ФТ)*.
4. Інформація щодо розслідувань, переслідувань, конфіскації та повернення/розподілу активів *(наприклад, кількість розслідувань/переслідувань ВК/ФТ, кількість та вартість заморожених та конфіскованих активів (включаючи, конфіскацію, що не базується на вироку) в рамках міжнародного співробітництва; вартість повернутих або розподілених активів)*.

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

5. Які оперативні заходи вживаються для гарантування того, що забезпечується відповідна безпека, запити опрацьовуються конфіденційно з метою захисту цілісності процесу (наприклад, розслідування та дізнання), а інформація, одержана в процесі обміну, використовується для дозволених цілей?
6. Які механізми (включаючи системи управління документообігом) використовуються серед різних компетентних органів для одержання, оцінки, пріоритезації та надання відповідей на запити про допомогу?
7. Які причини для відмови у випадках, коли допомога не надається або не може бути надана?
8. Які механізми (включаючи системи управління документообігом) використовуються серед різних компетентних органів для відбору, пріоритезації та надсилання запитів про допомогу?
9. Як різні компетентні органи забезпечують надання запитуваній країні

відповідної і точної інформації, щоб вона могла зрозуміти та оцінити запити?

10. Як добре країна співпрацювала із запитуючою або запитуваною країною з метою уникнення або вирішення конфліктів юрисдикції або проблем, спричинених наданням у запитах інформації низької якості?
11. Як компетентні органи забезпечують, що дані контактних осіб та вимоги до запитів про міжнародне співробітництво є чіткими та легкодоступними для запитуючих країн?
12. В якій мірі країна переслідує у судовому порядку своїх громадян без необґрунтованої затримки у ситуаціях, коли відповідно до закону неможливо їх екстрадувати?
13. Які заходи здійснюються з метою управління та повернення активів, конфіскованих за запитом інших країн?
14. Чи існують аспекти правового, оперативного або судового процесу (наприклад, особливо суворе застосування вимог подвійної криміналізації тощо), які перешкоджають або заважають міжнародному співробітництву?
15. В якій мірі компетентні органи обмінюються інформацією опосередковано з органами, що не є партнерами?
16. Чи наявні відповідні ресурси для: (а) одержання, управління, координації та надання відповіді на вхідні запити щодо співробітництва; та (б) вчасного надсилання та координації запитів про допомогу?

Безпосередній Результат 3

Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ, ВНУП та VASPs щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків.

Ознаки ефективної системи

Нагляд та моніторинг усуває та пом'якшує ризики відмивання коштів та фінансування тероризму у фінансовому та інших відповідних секторах шляхом

- запобігання злочинцям та їх співучасникам володіти, або бути бенефіціарними власниками значної чи контрольної частки або мати управлінські функції у фінансових установах, ВНУП та VASPs; а також
- за необхідності, швидкого виявлення, усунення, та застосування санкцій за порушення вимог у сфері ПВК/ФТ або прогалини в управлінні ризиками відмивання коштів/фінансування тероризму.

Наглядові органи⁹⁴ забезпечують фінансові установи, ВНУП та VASPs належним зворотним зв'язком та рекомендаціями щодо виконання вимог у сфері ПВК/ФТ. З часом, нагляд та моніторинг покращують рівень додержання вимог у сфері ПВК/ФТ, та перешкоджають спробам злочинців зловживати фінансовим, ВНУП та VASPs секторами, особливо у секторах, найбільш вразливих до ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 14, 26-28, 34 та 35, а також елементів Рекомендації 1 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Експерти з оцінки повинні визначити, які фінансовий, ВНУП та VASP сектори вважати такими, що є найбільш важливим, помірно важливим чи малозначним, та повинні відобразити свої судження у Розділах 1, 5 та 6 Звіту. При формуванні суджень відносно загальної ефективності цього БР, експерти з оцінки повинні пояснити, яким чином вони зважували встановлені недоліки, а також пояснити, яким чином вони брались до уваги по відношенню до того, як експерти з оцінки зважували різні сектори.
- 2) При визначенні, яким чином зважувати різні фінансовий, ВНУП та VASP сектори, експерти з оцінки повинні враховувати їх відносну важливість, з урахуванням таких факторів:
 - а) ризики ВК/ФТ, з якими стикається кожен сектор, враховуючи істотність, притаманну кожному сектору (наприклад, відносна важливість різних частин фінансового сектору, ВНУП та VASPs секторів; розмір, інтеграція та склад фінансового сектору⁹⁵; відносна важливість різних типів фінансових продуктів чи інституцій; обсяг вітчизняного чи транскордонного бізнесу; міра, в якій економіка ґрунтується на готівці; та оцінка обсягу неформального сектору та/або тіньової економіки), та

⁹⁴ Стосовно фінансових установ та ВНУП (але не щодо VASPs) посилання на визначення “наглядові органи” включають в себе СРО для цілей оцінки ефективності.

⁹⁵ Наприклад, включаючи, але не обмежуючись бізнес-концентрацією в різних секторах.

- b) структурні елементи та інші контекстуальні фактори (наприклад, чи запроваджені для кожного сектору наглядові органи з підзвітністю, цілісністю та прозорістю; та зрілість і складність регуляторного та наглядового режиму для кожного сектору)⁹⁶.

Для отримання більшої інформації відносно того, яким чином експерти з оцінки повинні враховувати ризик, істотність, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, див. пункти 5-12 Методології. Для отримання додаткових інформації відносно того, яким чином відображати у Звіті їх судження щодо відносної важливості фінансового, ВНУП та VASPs секторів, див. шаблон до Звіту про взаємну оцінку у Додатку II Методології.

- 3) Експерти з оцінки повинні також переглянути відповідні висновки (включаючи на рівні фінансової групи) щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь наглядові органи, при оцінці цього БР.

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягнуто Результату

31. Наскільки вдало ліцензування, реєстрація чи інший контроль, які здійснюються наглядовими органами чи іншими органами запобігають злочинцям та їх співучасникам володіти чи бути бенефіціарними власниками значної або контрольної частки або мати управлінські функції у фінансових установах, ВНУП та VASPs? Наскільки вдало виявляються порушення вимог ліцензування чи реєстрації?
32. Як добре наглядові органи ідентифікують та підтримують розуміння ризиків ВК/ФТ у фінансових та інших секторах в цілому, між різними секторами та типами установ, та окремими установами?
33. З огляду на зменшення ризиків, як добре органи з нагляду здійснюють ризико-орієнтований нагляд чи моніторинг того, наскільки фінансові установи, ВНУП та VASPs відповідають вимогам у сфері ПВК/ФТ?
34. В якій мірі застосовуються на практиці коригуючі заходи та/чи ефективні, пропорційні та переконливі санкції?
35. В якій мірі наглядові органи здатні продемонструвати, що їх дії мають вплив на дотримання вимог законодавства фінансовими установами, ВНУП та VASPs?
36. Як вдало наглядові органи сприяють чіткому розумінню фінансовими установами, ВНУП та VASPs їх обов'язків у сфері ПВК/ФТ та ризиків ВК/ФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового, ВНУП та VASPs секторів та неформального чи нерегульованого сектору (наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей), ВНУП та VASPs; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відносний розмір, важливість та істотність секторів).
2. Моделі ризику наглядових органів, інструкції та керівництва у сфері ПВК/ФТ (наприклад, посадові інструкції працівників наглядових органів; публікації, які висвітлюють наглядовий та моніторинговий підходи у сфері ПВК/ФТ; наглядові циркуляри, краща та невдала практика, тематичні дослідження; річні звіти).

⁹⁶ Наприклад, спеціальні види діяльності наглядових органів, такі як: тематичні огляди та цільова інформаційно-роз'яснювальна робота для конкретних секторів чи установ.

3. Інформація щодо взаємодії наглядової сфери із галуззю, із ПФР та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (наприклад, забезпечення керівництвом та навчанням, організація зустрічей чи сприяння взаємодії між фінансовими установами, ВНУП та VASPs).
4. Інформація щодо нагляду (наприклад, частота, обсяг та характер моніторингу та перевірок (виїзні та невиїзні); характер виявлених порушень; застосовні санкції та інші заходи з усунення порушень (наприклад, заходи з усунення недоліків, догани, штрафи), приклади справ, де санкції та інші заходи з усунення порушень покращили відповідність вимогам у сфері ПВК/ФТ).

в) Приклади Окремих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

5. Які заходи вживаються для запобігання створенню чи продовженню функціонування банків-оболонок в країні?
6. Якою мірою застосовуються перевірки "на відповідність і профпридатність" чи інші подібні заходи відносно осіб, які виконують управлінські функції, володіють значною або контрольною часткою, чи є професійно акредитованими у фінансових установах, ВНУП та VASPs?
7. Які заходи вживають наглядові органи з метою оцінки ризиків ВК/ФТ секторів та організацій, нагляд та моніторинг щодо яких вони здійснюють? Як часто переглядаються профілі ризиків, та що ініціює перегляд (наприклад, зміни в управлінні чи підприємницькій діяльності)?
8. Які заходи та інструменти нагляду застосовуються для забезпечення того, що фінансові установи (у тому числі фінансові групи), ВНУП та VASPs регулюються і виконують свої зобов'язання у сфері ПВК/ФТ (у тому числі ті, які стосуються цільових фінансових санкцій щодо тероризму, та контрзаходів, до застосування яких закликає FATF)? В якій мірі це сприяє використанню формальної фінансової системи?
9. В якій мірі частота, інтенсивність та обсяг виїзних та невиїзних перевірок стосуються профілю ризику фінансових установ (у тому числі фінансових груп), ВНУП та VASPs?
10. Яким є рівень співробітництва між наглядовими органами та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (включаючи управління ризиками ВК/ФТ фінансових груп)? Якими є умови, за яких наглядові органи направляють чи запитують інформацію в інших компетентних органів стосовно питань ПВК/ФТ (включаючи входження на ринок)?
11. При необхідності, які заходи вживаються для ідентифікації, ліцензування чи реєстрації, моніторингу та застосування санкцій до осіб, які надають послуги та провадять діяльність з переказу коштів та цінностей, а також віртуальних активів?
12. Чи мають наглядові органи достатньо ресурсів для проведення нагляду чи моніторингу для цілей ПВК/ФТ, враховуючи розмір, складність та профілі ризику сектору, над яким здійснюється нагляд та моніторинг?
13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що фінансові наглядові органи є операційно незалежними і таким чином не підпадають під незаконний вплив у сфері ПВК/ФТ?

Безпосередній Результат 4

Фінансові установи, ВНУП та VASPs належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції

Ознаки ефективної системи

Фінансові установи, ВНУП та VASPs розуміють характер та рівень їх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму; розробляють та застосовують політики у сфері ПВК/ФТ (в тому числі політики на рівні групи), внутрішній контроль, та програми для відповідного зниження таких ризиків; застосовують відповідні заходи належної перевірки клієнта з метою ідентифікації та перевірки їх клієнтів (у тому числі бенефіціарних власників) та проводять постійний моніторинг; відповідним чином виявляють та повідомляють про підозрілі операції; та дотримуються інших вимог у сфері ПВК/ФТ. Це в кінцевому рахунку веде до зменшення випадків відмивання коштів і фінансування тероризму в межах цих установ.

Цей результат відноситься насамперед до Рекомендацій 9 - 23, а також елементів Рекомендації 1, 6 та 29.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Експерти з оцінки повинні визначити які фінансовий, ВНУП та VASPs сектори вважати такими, що є найбільш важливим, помірно важливим чи малозначним, та повинні відображати свої судження у Розділах 1, 5 та 6 Звіту. При формуванні суджень відносно загальної ефективності цього БР, експерти з оцінки повинні пояснити, яким чином вони зважували встановлені недоліки, а також пояснити, яким чином вони брались до уваги по відношенню до того, як експерти з оцінки зважували різні сектори.
- 2) При визначенні, яким чином зважувати різні фінансовий, ВНУП та VASPs сектори, експерти з оцінки повинні враховувати їх відносну важливість, беручи до уваги такі фактори:
 - a) ризики ВК/ФТ з якими стикається кожен сектор, враховуючи істотність, притаманну кожному сектору (наприклад, відносна важливість різних частин фінансового сектору та різних ВНУП та VASPs; розмір, інтеграція та склад фінансового сектору⁹⁷; відносна важливість різних типів фінансових продуктів чи інституцій; обсяг вітчизняного чи транскордонного бізнесу; міра, в якій економіка ґрунтується на готівці; та оцінка обсягу неформального сектору та/або тіньової економіки), та
 - b) структурні елементи та інші контекстуальні фактори (наприклад, чи запроваджені для кожного сектору наглядові органи з підзвітністю, цілісністю та прозорістю; та зрілість і складність регуляторного та наглядового режиму для кожного сектору)⁹⁸.

⁹⁷ Напр. включаючи але не обмежуючись бізнес-концентрацією в різних секторах.

⁹⁸ Напр. спеціальні види діяльності наглядових органів, такі як: тематичні огляди та цільова інформаційно-роз'яснювальна робота для конкретних секторів чи установ.

Для отримання більшої інформації відносно того, яким чином експерти з оцінки повинні враховувати ризик, істотність, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, див. п.п. 5-12 Методології. Для отримання додаткових інструкцій відносно того, яким чином відображати у звіті їх судження щодо відносної важливості фінансового сектору, сектору ВНУП та сектору VASPs, див. шаблон до Звіту про взаємну оцінку у Додатку II Методології.

- 3) Для експертів з оцінки не є обов'язковим проведення поглибленого огляду діяльності фінансових установ, ВНУП чи VASPs, але, на підставі доказів та інтерв'ю з наглядовими органами, ПФР, фінансовими установами, ВНУП та VASPs, вони повинні обміркувати, чи оцінили та зрозуміли фінансові установи, ВНУП та VASPs свої уразливості до ризиків ВК/ФТ; чи спрямовані, відповідним чином, їх політики, процедури та внутрішній контроль на усунення цих ризиків; та чи відповідним чином виконуються регуляторні вимоги (включаючи звітування про підозрілі операції).

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягнуто Результату

- 4.1. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs розуміють свої ризики ВК/ФТ та зобов'язання у сфері ПВК/ФТ?
- 4.2. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs вживають заходів щодо зменшення ризиків відповідно до їх ризиків?
- 4.3. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs вживають заходів щодо належної перевірки клієнта та збереження документів (у тому числі інформація щодо бенефіціарної власності та постійний моніторинг)? В якій мірі здійснюється відмова у встановленні ділових відносин, якщо заходи належної перевірки здійснюються не повністю?
- 4.4. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs застосовують посилені чи окремі заходи до: (а) публічних діячів, (б) банківських кореспондентських відносин, (с) нових технологій, (d) правил електронного переказу коштів⁹⁹, (е) цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням тероризму, та (f) країн підвищеного ризику, визначених FATF?
- 4.5. В якій мірі фінансові установи, ВНУП та VASPs виконують свої зобов'язання щодо звітування про підозри щодо доходів, одержані злочинним шляхом, та коштів, призначених для здійснення тероризму? Якими є практичні заходи для запобігання розголошенню інформації?
- 4.6. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs здійснюють внутрішній контроль та процедури (включаючи на рівні фінансової групи) для забезпечення відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ? В якій мірі такі правові та регуляторні вимоги (наприклад, фінансова таємниця) перешкоджають їх виконанню?

а) Приклади Окремих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового, ВНУП та VASPs секторів, неформального і нерегульованого сектору (наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей), ВНУП та VASPs; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності;

⁹⁹ У контексті VASPs, це стосується правил переказу віртуальних активів.

відповідний розмір, важливість та істотність секторів).

2. Інформація (включаючи тенденції) стосовно ризиків та загальних рівнів відповідності *(наприклад, внутрішні політики у сфері ПВК/ФТ, процедури та програми, тенденції та звіти з типологій).*
3. Приклади невідповідності *(наприклад, знеособлені справи; типології щодо зловживання фінансовими установами, ВНУП та VASPs).*
4. Інформація стосовно відповідності фінансових установ, ВНУП та VASPs *(наприклад, частота проведення огляду внутрішньої відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ; характер встановлених порушень та вжиті заходи з усунення недоліків чи застосовані санкції; частота та якість проведення навчальних заходів у сфері ПВК/ФТ; період часу, необхідного для забезпечення компетентних органів точною та повною інформацією щодо заходів належної перевірки клієнтів для цілей ПВК/ФТ; рахунки/відносини, відхилені через неповну інформацію про заходи щодо належної перевірки клієнтів; електронні грошові перекази, відхилені через недостатню інформацію щодо реквізитів).*
5. Інформація стосовно передачі повідомлень про підозрілі операції та інших відомостей, які вимагаються національним законодавством *(наприклад, кількість наданих повідомлень про підозрілі операції та вартість пов'язаних операцій; кількість та пропорційність повідомлень про підозрілі операції від різних секторів; типи, характер та тенденції надання повідомлень про підозрілі операції відповідно до ризиків ВК/ФТ; середній період часу, необхідний для аналізу підозрілих операцій перед направленням повідомлення про підозрілі операції).*

б) Приклади Окремих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

6. Які заходи вживаються для ідентифікації та роботи з клієнтами, діловими відносинами, операціями, продуктами і країнами високого ризику (та, у відповідних випадках, низького ризику)?
7. Чи запобігає спосіб, в який здійснюються заходи у сфері ПВК/ФТ, правомірному використанню формальної фінансової системи, та, які заходи вживаються з метою сприяння розширенню доступу до фінансових послуг?
8. В якій мірі варіюються заходи належної перевірки клієнта та посилені чи окремі заходи відповідно до ризиків ВК/ФТ серед різних секторів/типів установ, та окремих установ? Яким є відносний рівень відповідності серед міжнародних фінансових груп та національних установ?
9. Якою мірою здійснюється покладання на третіх сторін для здійснення заходів належної перевірки клієнтів та, як вдало здійснюється контроль?
10. Як вдало фінансові установи і групи, ВНУП та VASPs забезпечують відповідний доступ до інформації згідно функції відповідності у сфері ПВК/ФТ?
11. Чи уможливають внутрішні політики та контроль фінансових установ та груп, ВНУП та VASPs здійснювати своєчасний розгляд: (i) складних чи незвичайних операцій, (ii) потенційних повідомлень про підозрілі операції, для направлення ПФР; та (iii) потенційних помилкових спрацьовувань? Якою мірою направлені повідомлення про підозрілі операції містять повну, достовірну та відповідну інформацію відносно підозрілих операцій?
12. Які заходи та інструменти використовуються для оцінки ризиків, формулювання і аналізу відповідних заходів політики, а також для створення відповідних систем зниження ризиків і систем контролю ризиків ВК/ФТ?

13. Яким чином політики та контроль у сфері ПВК/ФТ доводяться до відома вищого керівництва та персоналу? Які заходи з усунення недоліків та санкції застосовуються фінансовими установами, ВНУП та VASPs у випадку порушення виконання зобов'язань у сфері ПВК/ФТ?
14. Як вдало фінансові установи ВНУП та VASPs документують свої оцінки ризиків ВК/ФТ та оновлюють їх?
15. Чи мають фінансові установи, ВНУП та VASPs відповідні ресурси для впровадження політик та контролю у сфері ПВК/ФТ відносно їх обсягу, складності, господарської діяльності та профілю ризику?
16. Як вдало здійснюється зворотний зв'язок для сприяння фінансовим установам, ВНУП та VASPs у виявленні та звітуванні про підозрілі операції?

Безпосередній Результат 5

Юридичні особи та правові утворення захищені від використання для відмивання коштів або фінансування тероризму, а компетентні органи мають безперешкодний доступ до інформації про їх бенефіціарну власність

Ознаки ефективної системи

Вживаються заходи з метою:

- захисту юридичних осіб та правових утворень від використаними для злочинних цілей;
- надання юридичним особам та правовим утворенням достатньої прозорості; та
- забезпечення того, що достовірна та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність надається вчасно.

Основна інформація є загальнодоступною, а інформація про бенефіціарну власність є доступною для компетентних органів. До осіб, які не вживають таких заходів застосовуються ефективні, пропорційні та переконливі санкції. У результаті, юридичні особи та правові утворення перестають бути привабливими для злочинців з метою використання їх для відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей результат у першу чергу стосується Рекомендацій 24 та 25, а також елементів Рекомендацій 1, 10,37 та 40.

Примітка для експертів з оцінки: Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це включає розгляд обсягу, в якому компетентні органи запитують та мають здатність надавати відповідну допомогу щодо виявлення та обміну інформацією (у тому числі інформацією про бенефіціарну власність) стосовно юридичних осіб та правових утворень.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 5.1. В якій мірі інформація щодо створення та типів юридичних осіб та правових утворень в країні є загальнодоступною?
- 5.2. Як вдало відповідні компетентні органи встановлюють, оцінюють та розуміють уразливі сторони та ступінь, до якого юридичні особи, створені в країні можуть бути використані, чи використовуються для ВК/ФТ?
- 5.3. Як вдало країна вживає заходів щодо попередження використання юридичних осіб та правових утворень з метою ВК/ФТ?
- 5.4. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно усіх типів юридичних осіб, створених в країні?
- 5.5. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну інформацію про бенефіціарну власність відносно правових утворень?
- 5.6. В якій мірі ефективні, пропорційні та переконливі санкції застосовуються до тих осіб, які не відповідають вимогам щодо надання інформації?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Контекстуальна інформація щодо типів, форм та основних ознак юридичних осіб та правових утворень в юрисдикції.
2. Досвід правоохоронних та інших відповідних компетентних органів *(наприклад, рівень накладених санкцій за порушення виконання вимог з надання інформації; де та яким чином одержується основна інформація та інформація про бенефіціарну власність (включаючи інформацію про довірителя, довірену особу (осіб), піклувальника та бенефіціарів); інформація, яка використовується для сприяння розслідуванню).*
3. Типології та приклади неправомірного використання юридичних осіб та правових утворень *(наприклад, частота, з якою кримінальні розслідування знаходять докази щодо використання юридичних осіб та юридичних утворень країни для ВК/ФТ; ліквідовані або зняті з обліку юридичні особи, які використовувались для провадження незаконних видів діяльності).*
4. Джерела основної інформації та інформації про бенефіціарну власність *(наприклад, типи публічної інформації, доступної для фінансових установ та ВНУП; типи інформації, яка міститься в реєстрі компанії чи якою володіє компанія).*
5. Інформація щодо ролі “посередників” *(наприклад, надавачі послуг компанії, бухгалтери, юристи)* у створенні та управлінні юридичними особами та правовими утвореннями.
6. Інша інформація *(наприклад, інформація щодо існування правових утворень; відповіді (позитивні та негативні) на запити про основну інформацію чи інформацію про бенефіціарну власність, одержану від інших країн; інформація щодо моніторингу якості допомоги).*

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

7. Які заходи вживаються для покращення прозорості юридичних осіб (у тому числі маючи справу із акціями та варантами на пред'явника, номінальними акціонерами та керівниками) та правових утворень?
8. Яким чином відповідні органи забезпечують, щоб чітка та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб зберігалася? Чи здійснюється моніторинг, тестування/сертифікація чи перевірка наявності та достовірності інформації?
9. В якій мірі відводиться час для юридичних осіб для реєстрації змін до необхідної основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, достатньої для забезпечення того, що інформація є достовірною та оновленою? При необхідності, якою мірою подібні зміни у правових утвореннях реєструються вчасно?
10. В якій мірі фінансові установи та ВНУП одержують достовірну та оновлену основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб та правових утворень? Який обсяг інформації довірені особи повідомляють фінансовим установам та ВНУП?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси для вжиття належних заходів?

Безпосередній Результат 6

Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація використовується належним чином компетентними органами для проведення фінансових розслідувань відмивання коштів та фінансування тероризму

Ознаки ефективної системи

Широкий спектр фінансової інформації та іншої відповідної інформації збирається та використовується компетентними органами для розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Це надає достовірну, точну і актуальну інформацію; та компетентні органи мають ресурси та навички для використання цієї інформації з метою проведення аналізу та фінансових розслідувань, виявлення та відстеження активів, а також проведення оперативного аналізу.

Цей результат стосується перш за все Рекомендацій 29-32, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 4, 8, 9, 15, 34 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Цей результат включає в себе роботу ПФР щодо аналізу повідомлень про підозрілі операції та інших даних, а також використання компетентними органами продуктів ПФР, інших типів фінансової інформації та іншої відповідної інформації¹⁰⁰.
- 2) Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це включатиме розгляд міри, в якій ПФР та правоохоронні органи запитують відповідну фінансову інформацію та інформацію правоохоронних органів та іншу інформацію у своїх іноземних колег.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 6.1. В якій мірі надається доступ до та використовується фінансова інформація та інша відповідна інформація під час розслідування для представлення доказів та відстеження злочинних доходів, пов'язаних з відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму?
- 6.2. В якій мірі компетентні органи одержують та запитують повідомлення (наприклад, ППО, повідомлення про валюту та оборотні інструменти на пред'явника), які містять відповідну та точну інформацію, що допомагає їм виконувати свої обов'язки?
- 6.3. В якій мірі аналіз та розповсюдження інформації ПФР сприяє оперативним потребам компетентних органів?
- 6.4. Якою мірою ПФР та інші компетентні органи співпрацюють та здійснюють обмін інформацією та даними фінансової розвідки? Як надійно ПФР та компетентні органи здійснюють захист конфіденційності інформації, якою вони обмінюються чи яку

¹⁰⁰ Джерела включають в себе інформацію, отриману з ППО, повідомлень про транскордонне переміщення валюти та оборотних інструментів на пред'явника, інформації правоохоронних органів; кримінальних дос'є; інформації наглядових та регуляторних органів; а також інформації, що міститься в реєстрах компанії тощо. У разі необхідності, вони також включають звіти про готівкові операції, операції з іноземною валютою, дані щодо грошових переказів, інформацію від інших державних органів, включаючи органи безпеки, податкові органи, реєстри активів, агентства по виплатам, органи НПО; та інформацію, яку можна отримана за допомогою примусових заходів від фінансових установ та ВНУП, в тому числі інформацію про ЗНП клієнта та операцій, а також інформацію з відкритих джерел.

вони використовують?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Досвід правоохоронних органів та інших компетентних органів (наприклад, *типи наявної фінансової інформації та іншої інформації; частота, з якою вони використовуються як інструменти для розслідування*).
2. Приклади співпраці між ПФР та іншими компетентним органами та використання фінансової інформації (наприклад, *статистика передачі/обміну даними фінансової розвідки; випадки, в яких фінансова інформація була використана при розслідуванні та кримінальному переслідуванні ВК/ФТ та пов'язаних предикатних злочинів, або при виявленні та відстеженні активів*).
3. Інформація щодо ППО (наприклад, *кількість проаналізованих ППО/справ; сприйняття якості інформації, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції; частота випадків ненадання компетентним органам повідомлень про підозрілі фінансові операції; випадки розголошення інформації; див. також БР 4 щодо інформації стосовно надання повідомлень про підозрілі операції*).
4. Інформація про інші фінансові дані та інформацію (наприклад, *кількість отриманих та проаналізованих повідомлень про валюту та оборотних інструментів на пред'явника; типи інформації, яку правоохоронні органи та інші компетентні органи отримують/мають доступ до інформації інших органів, фінансових установ та ВНУП*).
5. Інші документи (наприклад, *керівництво щодо використання і направлення ППО та даних фінансової розвідки; типології, розроблені з використанням даних фінансової розвідки*).

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

6. Як вдало ПФР отримує та використовує додаткову інформацію для аналізу та оцінки ППО? Яким чином ПФР забезпечує точність своїх аналітичних оцінок?
7. Як добре компетентні органи використовують інформацію, що міститься у ППО та іншу інформацію для проведення операційного аналізу?
8. В якій мірі ПФР включає зворотний зв'язок від компетентних органів, типології та практичний досвід до своїх функцій?
9. Які механізми застосовуються для забезпечення повного та періодичного співробітництва між компетентними органами, та надання відповідної інформації, отриманої від фінансових установ, ВНУП та інших суб'єктів звітування? Чи існують які-небудь перешкоди в доступі до інформації?
10. В якій мірі ППО містять повну, точну та достовірну інформацію стосовно підозрілих операцій?
11. В якій мірі відповідні компетентні органи розглядають та залучають (включаючи інформаційно-роз'яснювальну роботу ПФР) суб'єктів звітування до покращення процесу надання повідомлень про оперативну фінансову інформацію?
12. Чи мають відповідні органи достатньо ресурсів (включаючи ІТ-інструменти для

збору даних, аналізу даних фінансової розвідки та для захисту їх конфіденційності) для виконання своїх функцій?

13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що ПФР має операційну незалежність, з метою уникнення надмірного впливу на нього в питаннях ПВК/ФТ?

Безпосередній Результат 7

Проводяться розслідування злочинів та діяльності з відмивання коштів, а правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям

Ознаки ефективної системи

Діяльність з відмивання коштів, та зокрема основні злочини, від скоєння яких походять доходи, розслідуються; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; та суди застосовують ефективні, пропорційні та переконливі санкції до засуджених. Це включає проведення паралельних фінансових розслідувань та розслідувань справ, де пов'язані предикатні злочини вчиняються за межами країни, та розслідування і кримінальне переслідування автономних злочинів з відмивання коштів. Складові частини системи (розслідування, кримінальне переслідування, засудження і санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків відмивання коштів. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження та покарання змушує потенційних злочинців відмовитись від скоєння злочинів, які генерують доходи, та відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 3, 30 та 31 а також елементів Рекомендацій 1, 2, 15, 32, 37, 39 та 40.

Примітка для експертів з оцінки: Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплює розгляд обсягу, в якому правоохоронні органи та органи прокуратури прагнуть отримати відповідну допомогу від своїх іноземних колег у справах транскордонного відмивання коштів.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 7.1. Як вдало і за якими обставинами ідентифікуються та розслідуються потенційні випадки відмивання коштів (у тому числі через паралельні фінансові розслідування)?
- 7.2. В якій мірі види діяльності з відмивання коштів розслідуються та переслідуються відповідно до загроз країни, профілю ризиків та національної політики у сфері ПВК/ФТ?
- 7.3. В якій мірі переслідуються різні види випадків ВК (наприклад, іноземний предикатний злочин, відмивання коштів третьою особою, автономний злочин¹⁰¹ тощо) та засуджуються злочинці?
- 7.4. В якій мірі санкції, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за відмивання коштів, є ефективними, пропорційними та переконливими?
- 7.5. В якій мірі країни застосовують інші заходи кримінального правосуддя у випадках, де було розпочато розслідування ВК, але, де з поважних причин, є неможливим

¹⁰¹ Відмивання коштів третьою особою – відмивання доходів особою, яка не була залучена до вчинення предикатного злочину. Самовідмивання – відмивання доходів особою, яка брала участь у вчиненні предикатного злочину. Окреме (або автономне) відмивання доходів – переслідування злочинів з відмивання коштів, незалежно, також без необхідного переслідування предикатного злочину. Це може бути особливо актуальним: i) коли недостатньо доказів конкретного предикатного злочину, що призводить до отримання злочинних доходів; або ii) у ситуаціях, де відсутня територіальна юрисдикція щодо предикатного злочину. Отримані доходи могли бути відмиті злочинцем (самовідмивання) або третьою стороною (ВК третьою стороною).

забезпечити засудження за ВК? Такі альтернативні заходи не повинні послаблювати важливість, або бути заміною для судового переслідування та засудження за злочини з ВК.

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Досвід та приклади розслідувань, судових переслідувань та вироків (наприклад, *приклади справ, які було відхилено через недостатність доказової бази; якими були значущі або складні справи з ВК, які розслідувались та кримінально переслідувались в країні; приклади вдалих справ щодо внутрішньої або транснаціональної організованої злочинності; справи, в яких інші кримінальні санкції або заходи застосовуються замість засуджень за ВК*).
2. Інформація щодо розслідування, судового переслідування та вироків за ВК (наприклад, *кількість розслідувань та судових переслідувань за відмивання коштів; співвідношення кількості справ, що призвели до судового переслідування або внесених на розгляд суду; кількість або співвідношення вироків за ВК відносно відмивання третьою особою; автономних злочинів, самовідмивання, та іноземних предикатних злочинів; види скоєних предикатних злочинів; рівень санкцій, застосованих за злочин з ВК; санкцій, застосованих за ВК у порівнянні з санкціями, застосованими за скоєння інших предикатних злочинів*).

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та визначення пріоритетності справ з ВК (принаймні, по відношенню до усіх основних злочинів, від скоєння яких походять доходи) для розслідування (наприклад, зв'язок між малими та великими або складними справами, між внутрішніми та іноземними предикатними злочинами тощо)?
4. В якій мірі та як швидко компетентні органи можуть отримати та мати доступ до відповідної фінансової інформації та іншої інформації, необхідної для розслідування справ стосовно ВК?
5. В якій мірі спільні або об'єднані розслідування (включаючи використання багатопрофільних слідчих підрозділів) та інші слідчі методи (наприклад, відстрочка або відмова від арешту або вилучення коштів з метою виявлення причетних осіб) використовуються в основних злочинах, від скоєння яких походять доходи?
6. Яким чином готуються справи з відмивання коштів для своєчасного переслідування і судового розгляду?
7. У яких випадках приймається рішення не продовжувати судове переслідування, де є докази що вказують на злочин з відмивання коштів?
8. В якій мірі переслідування відмивання коштів: (i) пов'язано з переслідуванням предикатного злочину (включаючи іноземні предикатні злочини), або (ii) переслідується як автономний злочин?
9. Як відповідні органи влади, беручи до уваги законодавчу систему, взаємодіють один з одним протягом усього періоду розслідування справи щодо ВК, починаючи з початку розслідування, закінчуючи збором доказів, зверненням в прокуратуру та рішенням передавати справи до суду?

10. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, які перешкоджають або заважають переслідуванню та санкціям за ВК?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти проведення фінансових розслідувань), щоб відповідним чином виконувати свою роботу або усувати ризики відмивання коштів?
12. Чи призначений персонал/існують підрозділи для розслідування ВК? Якщо ресурси використовуються спільно, як визначається пріоритет розслідувань ВК?

Ознаки ефективної системи

Злочинці позбавляються (шляхом своєчасного застосування тимчасових заходів та заходів з конфіскації) доходів та засобів для скоєння злочинів (як на національному, так і на міжнародному рівнях) або майна еквівалентної вартості. Конфіскація включає доходи, отримані у ході кримінального, цивільного або адміністративного процесів; конфіскація, спричинена транскордонним розкриттям невірної інформації або надання недостовірного декларування; та відшкодування збитків жертвам (за рішенням суду). Країна здійснює управління арештованими або конфіскованими активами, повертає або здійснює розподіл конфіскованих активів між іншими країнами. У кінцевому рахунку, це робить злочини неприбутковими та зменшує кількість як предикатних, так і злочинів відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 32 а також елементів Рекомендацій 15, 30, 31, 37, 38 та 40.

Примітка для експертів з оцінки: Експерти з оцінки також повинні брати до уваги відповідні результати щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплює розгляд обсягу, в якому правоохоронні органи та органи прокуратури звертаються за відповідною допомогою до своїх іноземних колег щодо транскордонного переміщення доходів та засобів злочину.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 8.1. В якій мірі конфіскація доходів, одержаних злочинним шляхом, засобів та майна еквівалентної вартості здійснюється як основне завдання політики?
- 8.2. Як вдало компетентні органи здійснюють конфіскацію¹⁰² (включаючи репатріацію, поділ та відшкодування збитків) доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом, та майна еквівалентної вартості, включаючи внутрішні та іноземні предикатні злочини та доходи, які було виведено в інші країни?
- 8.3. В якій мірі конфіскація відносно недостовірно задекларованих/незадекларованих або недостовірного інформування про транскордонне переміщення валюти та оборотних інструментів на пред'явника застосовується як ефективна, пропорційна та переконлива санкція прикордонними/митними або іншими відповідними органами?
- 8.4. Як вдало результати конфіскації відображають оцінку(и) ризиків ВК/ФТ та національні політики і пріоритети у сфері ПВК/ПФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Досвід та приклади конфіскації доходів (наприклад, попередні найбільш значущі справи; типи постанов щодо конфіскації, отриманих країною; тенденції, які вказують на зміни у методах, на основі яких здійснюється відмивання доходів,

¹⁰² Для цілей оцінки ефективності БР 8 необхідно приділити увагу належному використанню податкової системи, а саме сумам, відшкодованим з використанням процедур оцінки податкової звітності, що стосуються доходів та засобів вчинення злочину. Країна, що оцінюється, повинна забезпечити, щоб будь-які надані дані обмежувались відшкодуванням податків, пов'язаним із злочинними доходами/засобами вчинення злочину, або цифри повинні бути належним чином підтверджені.

отриманих від злочинної діяльності).

2. Інформація щодо конфіскації (наприклад, кількість кримінальних справ, де застосовувалась конфіскація; типи справ, які включали конфіскацію; вартість злочинних доходів, засобів чи майна еквівалентної вартості конфіскованого, розподіленого в результаті скоєння злочинів на міжнародному та національному рівнях, на основі кримінальних чи цивільних процедур, (включаючи конфіскацію без винесення обвинувального вироку); обсяг недостовірно задекларованої/незадекларованої валюти або недостовірного інформування транскордонного переміщення валюти, чи конфіскованих оборотних інструментів на пред'явника; вартість або співвідношення арештованих або заморожених доходів, які підлягають конфіскації; кількість або співвідношення виконаних постанов щодо конфіскації).
3. Інша відповідна інформація (наприклад, вартість арештованих/заморожених злочинних активів; розмір злочинних доходів, відшкодованих жертвам, розділених або повернутих).

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

4. Які заходи та підходи застосовуються компетентними органами для відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом (включаючи основні злочини, від яких походять доходи, та ті, що не мають джерела походження в країні або виведені за кордон)?
5. Яким чином на початку кримінального розслідування, органи вирішують розпочати фінансове розслідування з огляду на конфіскацію?
6. Як вдало компетентні органи ідентифікують та відстежують доходи та засоби, одержані злочинним шляхом, або активи еквівалентної вартості? Як вдало застосовуються тимчасові заходи (заморожування або арешт) для запобігання відтоку або розтраті активів?
7. Які підходи застосовуються країною для виявлення та конфіскації валюти та оборотних інструментів на пред'явника, що переміщалися через кордон, відносно яких є підозри, що вони пов'язані зі злочинами ВК/ФТ та стосуються предикатних злочинів або, які були недостовірно задекларовані/не задекларовані або не розкриті?
8. Які заходи вживаються для збереження та управління вартістю арештованих/конфіскованих активів?
9. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, які сприяють або перешкоджають ідентифікації, відстеженню та конфіскації доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом, або активів еквівалентної вартості?
10. Чи мають відповідні компетентні органи достатньо ресурсів для належного виконання своїх функцій?

Безпосередній Результат 9

Проводяться розслідування злочинів та діяльності з фінансування тероризму, а особи, які фінансують тероризм, переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям

Ознаки ефективної системи

Діяльність з фінансування тероризму розслідується; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; суди застосовують до засуджених ефективні, пропорційні та переконливі санкції. При необхідності, фінансування тероризму переслідуються як окрема кримінальна діяльність, фінансові розслідування проводяться для підтримки контртерористичних розслідувань, з належною координацією між відповідними органами влади. Компоненти системи (розслідування, обвинувачення, засудження та санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків фінансування тероризму. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження і покарання стримує діяльність з фінансування тероризму.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 5, 30, 31 та 39, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 15, 32, 37 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Експерти з оцінки повинні бути обізнані в тому, що деякі елементи цього результату можуть містити в собі матеріали чутливого характеру (наприклад, інформація, зібрана для цілей національної безпеки), доступ до яких країни можуть вважати небажаним або неможливим.
- 2) Експерти з оцінки також повинні брати до уваги відповідні результати щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплює розгляд обсягу, в якому правоохоронні органи та органи прокуратури запитують відповідну допомогу від своїх іноземних колег у справах про транскордонне фінансування тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

91. В якій мірі різні види діяльності з фінансування тероризму (збір, рух та використання коштів чи інших активів) переслідуються у судовому порядку та засуджуються злочинці? Чи відповідає це профілю ризику ФТ країни?
92. Як вдало ідентифікуються та розслідуються справи з ФТ? В якій мірі розслідування ідентифікують конкретну роль осіб, які фінансують тероризм?
93. В якій мірі розслідування ФТ інтегровані та використовуються для підтримки національних, антитерористичних стратегій та розслідувань (наприклад, ідентифікація та визначення терористів, терористичних організацій та мереж з підтримки терористів)?
94. В якій мірі санкції та заходи, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за злочини ФТ є ефективними, пропорційними та переконливими?

95. В якій мірі досягається мета результату за рахунок використання іншого кримінального правосуддя, регуляторних або інших заходів для придушення діяльності ФТ, де неможливо забезпечити засудження за ФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Досвід та приклади розслідувань та судових переслідувань ФТ (наприклад, *справи, в яких розслідування ФТ використовуються для підтримки антитерористичних розслідувань та судових переслідувань; вагомі справи, в яких (іноземні або внутрішні) терористи або терористичні групи відстежуються, переслідуються чи припиняються; спостережені тенденції в рівнях та техніках фінансування тероризму; справи, в яких застосовуються інші кримінальні санкції чи заходи замість засуджень за ФТ*).
2. Інформація щодо розслідувань, судових переслідувань та вироків за ФТ (наприклад, *кількість проведених розслідувань та судових переслідувань ФТ; кількість справ, що ведуть до судового переслідування ФТ, види переслідувань та засуджень за ФТ (наприклад, окремі злочини, іноземні або внутрішні терористи, фінансування подорожей іноземних терористичних бойовиків); рівень санкції, застосованих за злочини з ФТ; санкції, застосовані за ФТ у порівнянні з тими, які застосовані за провадження іншої кримінальної діяльності; види та рівень застосованих запобіжних заходів*)

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та визначення пріоритетів справ з ФТ, щоб забезпечити швидке розслідування та вжиття заходів проти основних загроз та збільшення припинення?
4. До якої міри та як швидко компетентні органи можуть отримати доступ до відповідних даних фінансової розвідки та іншої інформації, необхідної для розслідувань та судових переслідувань ФТ?
5. Якими є основні міркування для рішень не продовжувати здійснення переслідування за злочини у сфері ФТ?
6. В якій мірі органи влади застосовують конкретні плани дії або стратегії для боротьби з певними загрозами та тенденціями ФТ? Чи відповідає це національним політикам у сфері ПВК/ПФТ, стратегіям та ризикам?
7. Як вдало правоохоронні органи, ПФР, підрозділи по боротьбі з тероризмом та інші служби розвідки та безпеки співпрацюють та координують свої відповідні завдання, пов'язані з цим результатом?
8. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального чи судового процесу, які перешкоджають або заважають переслідуванню, санкціям та підриву ФТ?
9. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань), щоб виконувати свої функції або відповідним чином усувати ризики ФТ?
10. Чи призначається персонал/існують підрозділи для розслідування ФТ? Як визначається пріоритет розслідувань ФТ, якщо ресурси використовуються спільно?

Безпосередній Результат 10

Терористи, терористичні організації та ті, хто їх фінансують, позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, а також неправомірно використовувати сектор неприбуткових організацій

Ознаки ефективної системи

Терористи, терористичні організації та мережі, які підтримують терористів ідентифікуються та позбавляються ресурсів і засобів для фінансування чи підтримки терористичної діяльності та організацій. Це включає належне застосування цільових фінансових санкцій до фізичних та юридичних осіб, включених до списків Радою Безпеки ООН, та у відповідності до національного або регіонального режиму накладення санкцій. Країна також добре розуміє ризики фінансування тероризму і вживає належних та відповідних заходів для зменшення цих ризиків, включаючи заходи для запобігання збору та переміщенню коштів за допомогою установ, чи методів, які становлять найбільший ризик неправомірного використання терористами. У кінцевому рахунку, це зменшить фінансові потоки терористів, що в свою чергу попередить терористичні атаки.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 6 та 8, а також елементів Рекомендацій 14, 15, 16, 30-32, 37, 38 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки також повинні брати до уваги відповідні результати щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь під час оцінки цього Безпосереднього Результату.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

101. Як добре країна впроваджує цільові фінансові санкції відповідно до (i) Резолюції РБ ООН 1267 та наступних резолюцій, та (ii) Резолюції РБ ООН 1373 (на наднаціональному або національному рівні, за власною ініціативою країни або після перевірки, для виконання запиту іншої країни)?
102. В якій мірі, не порушуючи чи не перешкоджаючи законної діяльності НПО, країна вживала цілеспрямованих та пропорційних заходів до тих НПО, які країна ідентифікувала як такі, яким загрожує ризик бути використаними терористами, відповідно до ризико-орієнтованого підходу?
103. В якій мірі терористи, терористичні організації та ті, що фінансують терористів позбавлені (шляхом кримінального, цивільного або адміністративного процесу) активів та інструментів, що мають відношення до діяльності з ФТ?
104. В якій мірі вищезазначені заходи відповідають загальному профілю ризику ФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Досвід правоохоронних органів, ПФР та антитерористичних органів (наприклад, тенденції, які вказують на те, що ті, що фінансують терористів вивчають альтернативні методи збору/передачі коштів; розвідувальні дані/джерела, які вказують на те, що у терористичних організацій є труднощі щодо збору коштів в країні).
2. Приклади втручання та конфіскації (наприклад, вагомі справи, в яких терористи,

терористичні організації або ті, що фінансують терористів позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати арештовані/конфісковані кошти або їхні активи; розслідування та втручання в неприбуткові організації, якими зловживають терористи).

3. Інформація про цільові фінансові санкції (наприклад, особи та рахунки, які підлягають цільовим фінансовим санкціям, передбаченим Радою Безпеки ООН, чи інші особи, включені до списків; особи, внесені до списків відповідно до Резолюції Ради Безпеки ООН 1373); заморожені активи; відхилені операції; час, витрачений на включення осіб до переліку; час, витрачений на замороження активів після включення до списку).
4. Інформація про постійну інформаційно-роз'яснювальну роботу та цільовий ризико-орієнтований нагляд і моніторинг за НПО, яких країна ідентифікувала як таких, що несуть ризик неправомірного використання для ФТ (наприклад, частота перевірок та моніторингу таких НПО (включаючи оцінку ризиків); частота взаємодії та інформаційно-роз'яснювальної роботи (в тому числі керівництва) для сектору НПО щодо заходів та тенденцій з протидії ФТ; коригувальні заходи та санкції, вжиті відносно НПО).

б) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

5. Яких заходів було вжито в країні, щоб забезпечити належне застосування цільових фінансових санкцій без затримок? Наскільки своєчасно такі включення та обов'язки доводяться до відома фінансових установ, ВНУП, VASPs та громадськості?
6. Як добре впроваджувались процедури та механізми для (i) встановлення цілей щодо визначення/включення до списків, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списків та (iv) надання звільнення? Як вдало збирається відповідна інформація?
7. В якій мірі країна використовує інструменти, передбачені Резолюціями РБ ООН 1267 та 1373 для замороження та запобігання фінансовим потокам терористів?
8. Як вдало система погодження або ліцензування використання активів фізичних та юридичних осіб, включених до списку, відповідає вимогам, викладеним у відповідних Резолюціях РБ ООН (наприклад, Резолюція РБ ООН 1452 та наступні Резолюції) для дозволених цілей?
9. Який підхід застосовується компетентними органами для виявлення активів терористів? В якій мірі відстеження активів, фінансові розслідування та тимчасові заходи (наприклад, замороження та арешт) застосовуються для доповнення підходу?
10. В якій мірі усі наступні чотири елементи використовуються для встановлення, запобігання та боротьби з неправомірним використанням НПО для фінансування тероризму: (а) постійна інформаційно-роз'яснювальна робота, (б) цільовий ризико-орієнтований нагляд та моніторинг (с) ефективне розслідування та збір інформації, та (d) ефективні механізми для міжнародного співробітництва. В якій мірі вживаються цілеспрямовані та пропорційні заходи відповідно до ризико-орієнтованого підходу, з метою захисту НПО від неправомірного їх використання для ФТ та в якій мірі законна благодійна діяльність не порушується чи їй не перешкоджається.
11. В якій мірі застосовуються відповідні слідчі, кримінальні, цивільні чи

адміністративні механізми, а також механізми співпраці та координації до НПО, щодо яких існує підозра, що вони використовуються для фінансування тероризму, чи, які активно сприяють терористичній діяльності чи діяльності терористичних організацій? Чи мають відповідні органи належні ресурси для ефективного здійснення своїх зобов'язань щодо інформаційно-роз'яснювальної роботи/нагляду/моніторингу та розслідування?

12. Як добре неприбуткові організації розуміють свою уразливість і дотримуються заходів, щоб захистити себе від загрози неналежного використання терористами?
13. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального чи судового процесу, які сприяють або перешкоджають виявленню, відстеженню та позбавленню активів та інструментів, що пов'язані з терористами, терористичними організаціями або тими, що фінансують терористів?
14. Чи мають відповідні компетентні органи належні ресурси для виконання своїх функцій або усунення відповідним чином ризиків фінансування тероризму?

Якщо ресурси використовуються спільно, як визначається пріоритетність діяльності, пов'язаної з ФТ?

Особи та установи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення позбавлені можливості щодо збору, переміщення і використання коштів, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.

Ознаки ефективної системи

Особи та установи, визначені Резолюціями РБ ООН щодо розповсюдження зброї масового знищення, ідентифікуються, позбавляються ресурсів, та можливості збору, переміщення і використання коштів та інших активів для фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Цільові фінансові санкції застосовуються у повній мірі і належним чином без затримок; здійснюється моніторинг відповідності та існує відповідне співробітництво та координація між відповідними органами влади щодо запобігання ухиленню від санкцій та розробки і реалізації політики та заходів для боротьби з фінансуванням розповсюдження ЗМЗ.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 11.1. Як добре країна впроваджує, без затримки, цільові фінансові санкції відносно Резолюцій РБ ООН, що стосуються боротьби з фінансуванням розповсюдження?
- 11.2. В якій мірі ідентифікуються кошти та інші активи визначених осіб та установ (та тих, що діють від їх імені або під їх керівництвом) та такі особи і установи позбавляються функціонування чи здійснення фінансових операцій, що стосуються розповсюдження?
- 11.3. В якій мірі фінансові установи, ВНУП та VASPs відповідають, та розуміють їх обов'язки стосовно цільових фінансових санкцій відносно фінансування розповсюдження?
- 11.4. Як вдало відповідні компетентні органи здійснюють моніторинг та забезпечують дотримання фінансовими установами, ВНУП та VASPs своїх обов'язків, що стосуються цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження?

а) Приклади інформації, що можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

1. Приклади розслідувань і оперативних заходів, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження (наприклад, *розслідування порушень режиму санкцій; вагомі справи, в яких країна застосувала примусові дії (наприклад, замороження або арешт) або надала допомогу*).
2. Інформація щодо цільових фінансових санкцій, що стосуються фінансування розповсюдження (наприклад, *рахунки осіб та установ, що підлягають цільовим фінансовим санкціям; вартість заморожених активів та майна; час, витрачений на визначення для включення до списку осіб та установ; час, витрачений на замороження активів та майна осіб та установ відповідно до їх включення в списки РБ ООН*).
3. Моніторинг та інша відповідна інформація, що стосується фінансування розповсюдження (наприклад, *частота аналізу та моніторингу фінансових установ, ВНУП та VASPs на предмет дотримання цільових фінансових санкцій; частота залучень та інформаційно-роз'яснювальної роботи; керівні документи, рівень санкцій, що застосовуються до фінансових установ, ВНУП та VASPs за виявлені порушення*).

в) Приклади Особливих факторів, які можуть підтвердити висновки щодо Основних питань

4. Які невідкладні заходи вживаються країною для забезпечення належної реалізації цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження? Наскільки своєчасно ці включення і зобов'язання повідомляються відповідним секторам?
5. Відповідно, наскільки добре імплементуються процедури для (i) визначення/внесення до списку, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списку, та (iv) дозволів щодо винятків? В якій мірі вони відповідають вимогам Резолюцій РБ ООН?
6. Наскільки вдало системи та механізми управління замороженими активами та ліцензування використання активів, включених до списків осіб та установ для дозволених цілей, захищають права людини і запобігають нецільовому використанню коштів?
7. Які механізми використовувались для запобігання ухиленню від санкцій? Чи надають відповідні компетентні органи фінансовим установам, ВНУП та VASPs інші інструкції чи зворотний зв'язок спеціального характеру?
8. В якій мірі відповідні компетентні органи зможуть отримати точну основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб (наприклад, підставні компанії), коли розслідують злочини чи порушення в контексті виконання Резолюцій РБ ООН, що стосуються фінансування розповсюдження?
9. В якій мірі відповідні компетентні органи обмінюються розвідувальними даними та іншою інформацією для розслідування порушень цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН?
10. Чи мають відповідні компетентні органи адекватні ресурси для виконання своїх функцій або для усунення ризиків фінансування розповсюдження в достатній мірі?

ДОДАТОК І

СУПРАНАЦІОНАЛЬНА ОЦІНКА

[Додаток буде завершено]

ДОДАТОК II

ШАБЛОН ЗВІТУ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ

Примітки для оцінювачів:

Цей шаблон має бути використаний як основа для підготовки Звітів про взаємну оцінку (MERs) для оцінювачів, що здійснюють оцінювання на основі Методології FATF від 2013 року. Він встановлює структуру MER, а також інформацію та висновки, які повинні бути включені в кожен розділ.

Шаблон включає керівництво для оцінювачів щодо того, як MER має бути написаний, зокрема, яка інформація повинна включатись та, яким чином повинні бути представлені аналіз та висновки. Це керівництво чітко зазначено в тексті сірого кольору на затемненому фоні. Він не повинен бути в остаточному MER. Текст, що міститься в незатемненому фоні (включаючи заголовки розділів та пунктів) має бути в остаточному звіті (з будь-якими квадратними дужками, заповненими за необхідності).

Оцінювачі повинні мати на увазі, що повний MER повинен містити 100 сторінок або менше (разом із додатком щодо технічної відповідності на 60 сторінках або менше). Жодних обмежень щодо величини кожної частини MER не існує і оцінювачі можуть вирішити приділити якомусь питанню більше або менше уваги, відповідно до ситуації в країні, що оцінюється. Тим не менше, оцінювачі повинні забезпечити, щоб MER не був надмірно великий і повинні бути готові до редагування власного аналізу, за потреби. Для того, щоб підготувати збалансований повний MER, оцінювачі повинні намагатись коротко сформулювати ступінь технічної відповідності щодо кожної Рекомендації в одному або двох параграфах, що займає в загальному максимум пів сторінки. Оцінювачі повинні бути дуже лаконічні щодо питань, де є мало або взагалі відсутні питання для зазначення (наприклад, буде достатнього одного речення, що описує технічну відповідність для Рекомендацій з рейтингом «відповідає»).

Оглядова записка (Executive Summary) має на меті слугувати базою для обговорення на Пленарному засіданні кожної взаємної оцінки і надати чіткі висновки і рекомендації для міністрів, законодавців, та інших полісімейкерів оцінюваної країни. Тому важливо, щоб вона не перевищувала 5 сторінок і щоб оцінювачі дотримувались керівництва в цьому розділі щодо вибору і представлення питань.

Оцінювачам настійно рекомендується включати статистичні дані та дослідження, де це доречно. Вони повинні надаватися у форматі, наведеному в кінці шаблону.

ДОДАТОК III

КЕРІВНІ ДОКУМЕНТИ FATF

Оцінювачі можуть розглядати керівні документи FATF як довідкову інформацію щодо практичних можливостей країни виконувати конкретні вимоги. Однак експерти повинні пам'ятати, що керівні документи FATF *не є обов'язковими*. Застосування будь-яких керівних документів не повинно становити частину оцінки. Див. п. 29 Методології.

Керівний документ	Відповідні Стандарти/Методологія FATF
Національна оцінка ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму (5 березня 2013 року)	Р. 1 (Оцінювання ризиків та застосування ризико-орієнтованого підходу)
Керівництво щодо оцінки ризику фінансування тероризму (5 липня 2019 року)	
Краща практика щодо Рекомендації 2: обмін інформацією між національними компетентними органами щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення (7 березня 2012 року)	Р. 2 (Національне співробітництво та координація) Р. 7 (Цільові фінансові санкції стосовно розповсюдження зброї масового знищення)
Краща практика щодо конфіскації (Рекомендація 4 та 38) та основа для поточної роботи щодо повернення активів (19 жовтня 2012 року)	Р. 4 (Конфіскація та тимчасові заходи) Р. 38 (Взаємна правова допомога: заморожування та конфіскація)
Керівництво щодо криміналізації фінансування тероризму (21 жовтня 2016 року)	Р. 5 (Злочин фінансування тероризму)
Міжнародні кращі практики: цільові фінансові санкції стосовно тероризму та фінансування тероризму (Рекомендація 6) (28 червня 2013 року)	Р. 6 (Цільові фінансові санкції стосовно тероризму та фінансування тероризму)
Керівництво FATF щодо протидії розповсюдженню зброї масового знищення – імплементація фінансових положень Резолюції РБ ООН щодо протидії розповсюдженню зброї масового знищення (28 лютого 2018 року)	Р. 7 (Цільові фінансові санкції стосовно розповсюдження зброї масового знищення)
Кращі практики щодо боротьби із використанням неприбутковими організаціями (26 червня 2015 року)	Р. 8 (Неприбуткові організації)
Керівництво щодо цифрової ідентифікації (6 березня 2020 року)	Р. 10 (Належна перевірка клієнта (НПК))
Керівництво FATF: Публічні діячі (Рекомендації 12 та 22) (27 червня 2013 року)	Р. 12 (Публічні діячі) Р. 22 (Визначені нефінансові установи та професії (ВНУП): належна перевірка клієнта)

Керівний документ	Відповідні Стандарти/Методологія FATF
Керівництво щодо кореспондентських банківських послуг (21 жовтня 2016 року)	P. 13 (Кореспондентські банківські відносини)
Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу до віртуальних активів та постачальників послуг з переказу віртуальних активів (21 червня 2019 року)	P. 15 (Нові технології)
Керівництво FATF – Поширення інформації приватному сектору (4 листопада 2017 року)	P. 18 (Внутрішній контроль та іноземні відділення і філії) P. 21 (Розголошення та конфіденційність)
Кращі практики щодо бенефіціарної власності юридичних осіб (16 жовтня 2019 року) Керівництво щодо прозорості та бенефіціарної власності (27 жовтня 2014 року)	P. 24 (Прозорість та бенефіціарна власність юридичних осіб) P. 25 (Прозорість та бенефіціарна власність правових утворень) Методологія БР 5 (Юридичні особи та правові утворення захищені від використання для відмивання коштів або фінансування тероризму, а компетентні органи мають безперешкодний доступ до інформації про їх бенефіціарну власність)
Операційні питання – Керівний документ щодо фінансових розслідувань (11 липня 2012 року)	P. 30 (Повноваження правоохоронних та слідчих органів) P. 31 (Повноваження правоохоронних та слідчих органів) Методологія для БР 7 (Проводяться розслідування злочинів та діяльності з відмивання коштів, а правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям)
Керівництво щодо даних та статистики у сфері ПВК/ФТ (27 листопада 2015 року)	P. 33 (Статистика) Методологія <i>Оцінка ефективності</i>
Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: ефективний нагляд та правозастосування наглядовими органами у сфері ПВК/ФТ до фінансового сектору та правоохоронної сфери (23 жовтня 2015 року)	Методологія БР 3 (Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ, ВНУП та VASPs щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків)
Керівництво FATF щодо заходів у сфері ПВК/ФТ та фінансової інклюзії з доповненням щодо належної перевірки клієнта (4 листопада 2017 року)	Методологія БР 4 (Фінансові установи, ВНУП та VASPs належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції)
Документ щодо кращих практик: використання Рекомендацій FATF для боротьби з корупцією (18 жовтня 2013 року)	Методологія <i>Вступ</i> (корупція)

Керівний документ	Відповідні Стандарти/Методологія FATF
<ul style="list-style-type: none"> • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу для юристів (26 червня 2019 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу для бухгалтерів (26 червня 2019 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу для надавачів послуг трастів та компаній (26 червня 2019 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: сектор страхування життя (29 жовтня 2018 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: сектор цінних паперів (29 жовтня 2018 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: послуги з переказу коштів та цінностей (23 лютого 2016 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: ефективний нагляд та правозастосування наглядовими органами у сфері ПВК/ФТ до фінансового сектору та правоохоронної сфери (23 жовтня 2015 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: віртуальні валюти (26 червня 2015 року) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: банківський сектор (27 жовтня 2014) • Керівництво щодо ризико-орієнтованого підходу: передплатні картки, мобільні платіжні послуги та платіжні послуги в мережі Інтернет (26 червня 2013 року) 	<p>Методологія Вступ (ризико-орієнтований підхід)</p>

ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, ВНУП ТА VASPS

1. Усі вимоги до фінансових установ, ВНУП або VASPs повинні бути визначені або (а) у законі (дивіться специфічні вимоги у Рекомендаціях 10, 11 та 20 щодо цього питання) або (б) для усіх інших випадків, можуть бути впроваджені законом чи іншими обов'язковими для виконання заходів (країна має право вибору).
2. У Рекомендаціях 10, 11 та 20 термін «закон» означає будь-які законодавчі акти, що видаються або затверджуються Парламентом або іншим еквівалентним органом, передбаченим Конституцією, які покладають обов'язкові вимоги з санкціями за їх невиконання. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35). Поняття закону також охоплює рішення судових органів, які встановлюють відповідні вимоги, що є обов'язковими до виконання та діють на усій території країни.
3. Термін «обов'язкові для виконання заходи» відноситься до нормативно-правових актів, керівних положень, інструкцій або інших документів чи механізмів, які встановлюють правозастосовні вимоги у сфері ПВК/ФТ з санкціями за невиконання зазначених вимог, та які видаються чи затверджуються компетентним органом. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35).
4. При визначенні, чи документ або механізм містить вимоги, що можуть вважатися «обов'язковими для виконання заходами», повинні братися до уваги такі фактори:
 - (а) це повинен бути документ або механізм, який встановлює або закріплює вимоги стосовно питань, зазначених в Рекомендаціях ФАТФ, та встановлює чітко зазначені вимоги, що розуміються як такі. Наприклад:
 - (i) якщо при визначенні особливих заходів використовуються слова «повинен» або «зобов'язаний», то слід вважати обов'язковими
 - (ii) якщо вживається слово «слід», вони можуть вважатися обов'язковими, якщо і органи регулювання, і установи, що підпадають під регулювання, демонструють, що вжиття заходів прямо або опосередковано передбачено вимогами і вони впроваджуються; такі словосполучення, як «заохочуються», «рекомендовано» або «установам слід розглянути» у меншій мірі розглядаються як обов'язкові. У будь-якому випадку, де використовуються слова з слабшим смисловим навантаженням, можна припустити, що такі заходи не є обов'язковими (якщо країна не демонструє протилежне).
 - (б) документ/механізм повинен бути виданий/затверджений компетентним органом.
 - (с) повинні існувати санкції за невиконання (санкції не обов'язково повинні бути зазначеними у документі, що встановлює вимоги, а можуть міститися в іншому документі за умови, що існує чіткий зв'язок між вимогою та наявними санкціями), які мають бути ефективними, пропорційними та переконливими. Це передбачає розгляд таких питань:
 - (i) повинна бути відповідна низка ефективних, пропорційних та переконливих санкцій у випадку невиконання особами своїх обов'язків;
 - (ii) санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватися за невиконання вимог у сфері ПВК/ФТ. Якщо невиконання вимог у сфері ПВК/ФТ прямо не передбачає застосування санкцій, то їх застосування за порушення ширших вимог, як-от відсутність відповідних систем та заходів контролю або їх неналежне функціонування, є достатнім за умови, що, як мінімум, за

невиконання однієї або більше вимог у сфері ПВК/ФТ можуть бути застосовані (або застосовувалися) відповідним чином санкції без потреби у підтвердженні додаткового пруденційного або іншого порушення, що не стосується ПВК/ФТ; та

(iii) чи існують достатні докази того, що на практиці були застосовані ефективні, пропорційні та переконливі санкції.

5. В усіх випадках повинно бути очевидно, що фінансові установи, ВНУП та VASPs розуміють, що за невиконання будуть застосовуватися санкції і якими можуть бути ці санкції.

ГЛОСАРІЙ

Термін	Значення
Агент (Agent)	Для цілей, зазначених в Рекомендаціях 14 і 16, <i>агентом</i> є будь-яка фізична або юридична особа, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей від імені надавача послуг з переказу коштів або цінностей, за контрактом, або за розпорядженням надавача послуг з переказу коштів або цінностей.
Акції на пред'явника та варанти на пред'явника (Bearer shares and bearer share warrants)	<i>Акції на пред'явника</i> – це оборотні інструменти, які надають особі, яка володіє сертифікатом акцій на пред'явника та будь-яким іншим подібним інструментом, які не мають можливості відстеження, власність на частку в юридичній особі. Це не стосується знеособлених та/або іменних форм сертифікатів акцій, власника яких можна ідентифікувати. <i>Варанти на пред'явника</i> – це оборотні інструменти, які надають право власності на частку в юридичній тому, хто володіє сертифікатом варантом на пред'явника, та будь-яким іншим подібним варантом або інструментами, які не мають можливості відстеження. Це не стосується знеособлених та/або іменних форм варантів або інших інструментів, власника яких можна ідентифікувати. Вони також не відносяться до будь-яких інших інструментів, які надають лише право участі в юридичній особі на певних умовах, але не власності або права власності, якщо і до тих пір, поки інструменти не будуть використані.
Асоційовані неприбуткові організації (Associate NPOs)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Банк-оболонка (Shell bank)	<i>Банк-оболонка</i> означає банк, який не має фізичної присутності в країні, де його зареєстровано та надано йому ліцензію, і який не пов'язаний з регульованою фінансовою групою, яка підпадає під ефективний консолідований нагляд. <i>Фізична присутність</i> означає розміщення в країні працівників, які становлять «мозковий центр» та керівництво банку. Перебування лише місцевих агентів або персоналу низького рівня не є фізичною присутністю.
Бенефіціар (Beneficiary)	Значення терміну <i>бенефіціар</i> у Рекомендаціях FATF залежить від контексту: <ul style="list-style-type: none"> ■ У трастовому законі, бенефіціар - це особа або особи, які мають право на одержання вигоди від будь-яких трастових угод. Бенефіціаром може бути фізична або юридична особа чи правове утворення. Всі трасти (за виключенням благодійних або законодавчо дозволених неблагодійних трастів) повинні мати встановлених бенефіціарів. В той час, коли трасти завжди повинні мати певного кінцевого встановленого бенефіціара, трасти можуть не мати визначених існуючих бенефіціарів, а мати лише

	<p>об'єкти повноважень, доки будь-яка особа не отримає право бенефіціара на прибуток або капітал після завершення визначеного періоду, відомого як акумуляційний період. Цей період зазвичай співпадає з періодом безстрокового довірчого управління, який зазвичай зазначається у довірчому договорі як період довірчого управління.</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ В контексті договору про страхування життя або іншого страхового полісу, пов'язаного з інвестиціями, бенефіціар - фізична або юридична особа, чи правове утворення, або категорія осіб, яким буде виплачено доходи від страхового полісу, коли/якщо настав страховий випадок, який покривається полісом. <p>Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.</p>
Бенефіціари (Beneficiaries)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Бенефіціарний власник (Beneficial owner)	<i>Бенефіціарним власником</i> вважається фізична особа (особи), яка в кінцевому результаті ¹⁰³ володіє або контролює клієнта ¹⁰⁴ та/або фізична особа, від імені якої проводиться операція. Сюди також входять ті фізичні особи, які здійснюють в кінцевому результаті ефективний контроль над юридичною особою або правовим утворенням. Лише фізична особа може бути кінцевим бенефіціарним власником, і більше, ніж одна фізична особа може бути кінцевим бенефіціарним власником даної юридичної особи або правового утворення. ¹⁰⁵
Валюта (Currency)	Під <i>валютою</i> розуміються банкноти та монети, що знаходяться в обігу як засіб обміну.
Визначені нефінансові установи та професії (Designated non-financial businesses and professions)	До <i>визначених нефінансових установ та професій</i> відносяться: <ul style="list-style-type: none"> a) Казино¹⁰⁶ b) Агенти з нерухомості. c) Торговці дорогоцінними металами. d) Торговці дорогоцінним камінням. e) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери – це відноситься до одноосібних практикуючих спеціалістів, партнерів або найманих спеціалістів професійних

¹⁰³ Посилання на “в кінцевому результаті володіє або контролює” та “в кінцевому результаті ефективний контроль” відноситься до ситуацій, в яких власність/контроль здійснюється через ланцюг власності або іншими непрямими способами контролю.

¹⁰⁴ Це визначення також повинно застосовуватися до бенефіціарного власника бенефіціара за полісом страхування життя або іншого страхування, пов'язаного з інвестиціями.

¹⁰⁵ Кінцевим бенефіціарним власником завжди є одна або декілька фізичних осіб. Як зазначено в Р.10, у контексті CDD може бути неможливо перевірити особу таких осіб за допомогою розумних заходів, і, в міру, в якій є сумніви щодо того, чи є особа, яка володіє контрольним пакетом прав власності у юридичній особі, кінцевим бенефіціарним власником, або якщо жодна фізична особа не здійснює контролю через частки власності, слід визначити особу фізичних осіб (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою чи правовим утворенням в інший спосіб. Якщо в цій ролі не визначено жодної фізичної особи, слід встановити фізичну особу, яка обіймає вищу керівну посаду, та записати (zareєструвати) її як таку, що займає цю посаду. Це положення Р.10 не змінює чи не замінює визначення того, хто є бенефіціарним власником, а лише встановлює, як має проводитися CDD у ситуаціях, коли бенефіціарного власника неможливо ідентифікувати.

¹⁰⁶ Посилання на Казино в Стандартах FATF включають в себе інтернет- і корабельні казино.

	<p>фірм. Це не стосується „внутрішніх” спеціалістів, які задіяні в інших сферах діяльності, ані спеціалістів, які працюють в державних установах, що вже можуть підпадати під сферу дії заходів, які спрямовані на боротьбу з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.</p> <p>f) Під надавачами послуг трастів та компаній розуміються всі особи або установи, що не охоплені будь-де в цих Рекомендаціях, і які за своїм родом діяльності надають наступні послуги третім особам, які:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ діють в якості агента щодо створення юридичних осіб; ■ діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) директора чи секретаря компанії, партнера товариства, або на подібній посаді в інших юридичних особах; ■ надають зареєстрований офіс; службову адресу або місце розміщення, адресу для листування або адресу управління для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення; ■ діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) довіреної особи експрес-трасту або виконання еквівалентної функції для іншої форми правового утворення; ■ діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.
<p>Визначена особа або установа (Designated person or entity)</p>	<p>Термін <i>визначена особа або установа</i> відноситься до:</p> <p>(i) осіб, груп, підприємств та установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, створеного відповідно до Резолюції 1267 (1999) (Комітет 1267), як таких, що пов’язані з Аль-Каїдою, чи установ та інших груп та підприємств, пов’язаних з Аль-Каїдою;</p> <p>(ii) осіб, груп, підприємств та установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, створеного відповідно до Резолюції 1988 (2011) (Комітет 1988), як таких, що пов’язані з Талібаном, які несуть загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану, чи установ та інших груп та підприємств, пов’язаних з Талібаном;</p> <p>(iii) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної юрисдикціями або наднаціональною юрисдикцією відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001);</p> <p>(iv) будь-якої особи, фізичної або юридичної особи або установи, визначеної для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та наступних за нею Резолюцій у додатках до відповідних резолюцій, або Комітетом Ради Безпеки, створеного відповідно до Резолюції 1718 (2006) (Комітет із застосування санкцій 1718) відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006); та</p> <p>(v) будь-якої фізичної або юридичної особи чи установи, визначеної для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та наступних за нею Резолюцій.</p>

<p>Визначення (Designation)</p>	<p>Термін <i>визначення</i> стосується встановлення особи¹⁰⁷, фізичної чи юридичної, яка підлягає цільовим фінансовим санкціям відповідно до:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Резолюції Ради Безпеки ООН 1267 (1999) та наступних за нею резолюцій; ■ Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001), включаючи визначення того, що відповідні санкції будуть застосовані до фізичної особи або установи, і публічне повідомлення про це рішення; ■ Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та будь-яких наступних за нею резолюцій; ■ Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та будь-яких наступних за нею резолюцій; та ■ будь-яких майбутніх Резолюції Ради Безпеки, які накладають цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. <p>Що стосується Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та будь-яких наступних за нею резолюцій, посилання на термін «визначення» у рівній мірі застосовується до терміну «включення до переліку».</p>
<p>Визначені категорії злочинів (Designated categories of offences)</p>	<p>До <i>визначених категорій злочинів</i> відноситься:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ участь в організованому злочинному угрупованні та рекеті; ■ тероризм, включаючи фінансування тероризму; ■ торгівля людьми та незаконне ввезення мігрантів; ■ сексуальна експлуатація, у тому числі сексуальна експлуатація дітей; ■ незаконна торгівля наркотиками та психотропними речовинами; ■ незаконна торгівля зброєю; ■ незаконна торгівля викраденими та іншими товарами; ■ корупція та хабарництво; ■ шахрайство; ■ підробка валюти; ■ підробка та піратство товарів; ■ злочини в сфері навколишнього середовища (наприклад, злочинний збір, видобуток або торгівля охоронюваними видами дикої фауни і флори, дорогоцінними металами і камінням, іншими природними ресурсами, або відходами); ■ вбивство, тяжкі тілесні ушкодження; ■ викрадення, незаконне обмеження волі та взяття заручників; ■ грабіж або крадіжка; ■ контрабанда (зокрема щодо митних і акцизних зборів та податків); ■ податкові злочини (пов'язані з прямими та непрямими податками); ■ (злочинне) вимагання;

¹⁰⁷ Фізичної або юридичної.

	<ul style="list-style-type: none"> ■ підробка; ■ піратство; та ■ інсайдерська торгівля та маніпулювання на ринку. <p>Вирішуючи питання щодо кола злочинів, що відносяться до предикатних згідно кожної з вищезазначених категорій, кожна країна, відповідно до свого внутрішнього законодавства, може вирішувати, яким чином вона буде визначати такі злочини та природу кожного окремого елемента тих злочинів, що роблять їх тяжкими злочинами.</p>
Використання для фінансування тероризму (Terrorist financing abuse)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Відповідні органи (Appropriate authorities)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Віртуальний актив (Virtual Asset)	Віртуальний актив - це цифрове представлення вартості, якою можна торгувати, або яку можна переказувати цифровим способом, і може бути використаний для цілей оплати чи інвестиції. Віртуальні активи не включають цифрові представлення фіатних валют, цінних паперів та інших фінансових активів, які вже охоплені Рекомендаціями FATF.
Внутрішній грошовий переказ (Domestic Wire Transfer)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
В односторонньому порядку (Ex Parte)	Термін <i>ex parte</i> означає розгляд справи без попереднього повідомлення та участі потерпілого.
Довірена особа (Trustee)	Терміни <i>траст</i> та <i>довірена особа</i> повинні розумітись як це описано в та відповідно до статті 2 Гаазької Конвенції про право, що застосовується до трастів та їх визнання ¹⁰⁸ . Довірені особи можуть бути професійними (наприклад, залежно від юрисдикції, юристом або трастовою компанією), якщо їм платять за те, щоб діяти як довірена особа під час ведення їх бізнесу, або непрофесійними (наприклад, особа, яка діє без винагороди від імені сім'ї).

¹⁰⁸ Стаття 2 Гаазької Конвенції звучить наступним чином:

Для цілей цієї Конвенції, термін «траст» означає правові відносини, встановлені за життя або у зв'язку зі смертю - особою, засновником, коли активи були передані під контроль довіреної особи на користь бенефіціара або для інших конкретних цілей.

Траст має наступні ознаки:

- a) активи трасту становлять окремий фонд і не є частиною власного майна довіреної особи;
 - b) права на активи трасту оформлені на ім'я довіреної особи або на ім'я іншої особи, що діє від імені довіреної особи;
 - c) довірена особа має повноваження і обов'язки, в межах яких він є відповідальним та може управляти, використовувати або розпоряджатися активами відповідно до умов довірчого договору та спеціальних обов'язків, покладених на нього законодавством відповідної держави.
- Збереження засновником трасту за собою певних прав та обов'язків, а також суміщення в одній особі довіреної особи та бенефіціара, необов'язково несумісні з існуванням трасту.

Довіритель (Settlor)	<i>Довірителі</i> – це фізичні або юридичні особи, які передають право власності на свої активи довіреним особам шляхом трастової угоди або схожої угоди.
Доходи (Proceeds)	<i>Доходами</i> є будь-яке майно, яке походить або яке було одержане, безпосередньо або опосередковано, шляхом вчинення злочину.
Задоволений (Satisfied)	У випадку посилання на те, що фінансова установа, <i>задоволена даним питанням</i> , вона повинна бути спроможною обґрунтувати свою оцінку перед компетентними органами.
Замороження (Freeze)	<p>В контексті конфіскації та тимчасових заходів (Рекомендації 4, 32 та 38), термін <i>замороження</i> означає заборону на здійснення: переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-якого майна, устаткування чи інших засобів на основі, та на строк дії, ініційованої компетентним органом чи судом відповідно до механізму замороження, або до визначення конфіскації компетентним органом.</p> <p>Для цілей Рекомендацій 6 та 7 щодо застосування цільових фінансових санкцій, термін <i>замороження</i> означає заборону на здійснення переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-яких коштів чи інших активів, які є власністю чи контролюються визначеними особами чи установами на основі, та на строк дії, ініційованої Радою Безпеки ООН чи відповідно до резолюцій Ради Безпеки, які застосовуються компетентним органом чи судом.</p> <p>В усіх випадках, заморожене майно, устаткування, засоби, кошти чи інші активи залишаються майном фізичної чи юридичної особи (іб), які мають частку в них на момент замороження та можуть підлягати подальшому управлінню третіми сторонами, або угодам, укладеним такою фізичною чи юридичною особою (ми) заздалегідь до ініціювання дії відповідно до механізму замороження, чи відповідно до інших положень національного законодавства. В частині здійснення замороження, країни можуть прийняти рішення щодо здійснення контролю над майном, устаткуванням, засобами, або коштами чи іншими активами, як засобами захисту від витоку.</p>
Закон (Law)	Див. Примітку щодо правової бази вимог до фінансових установ та ВНУП
Заходи, які підлягають виконанню (Enforceable means)	Див. Примітку щодо правової бази вимог до фінансових установ та ВНУП
Злочин відмивання коштів (Money laundering offence)	Посилання (окрім Рекомендації 3) на <i>злочин відмивання коштів</i> стосується не лише основного злочину або злочинів, а й допоміжних злочинів.
Злочин фінансування тероризму (Terrorist financing offence)	Посилання (окрім Рекомендації 4) на <i>злочин фінансування тероризму</i> стосується не лише основного злочину або злочинів, але і додаткових злочинів.
Ідентифікаційні дані	Термін <i>ідентифікаційні дані</i> відноситься до достовірних,

(Identification data)	незалежних вихідних документів, даних чи інформації.
Ініціатор (Originator)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Компетентні органи іноземних країн (Foreign counterparts)	Виконують подібні зобов'язання та функції щодо співробітництва, яке запитується, навіть, якщо такі компетентні органи мають різний характер та статус (наприклад, залежно від країни, нагляд за певними фінансовими секторами у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму може здійснюватись наглядовим органом, який також має пруденційні наглядові зобов'язання чи відділом з проведення нагляду ПФР).
Кваліфіковані грошові перекази (Qualifying wire transfer)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Компетентні органи (Competent authorities)	Визначення <i>компетентні органи</i> відноситься до всіх державних органів ¹⁰⁹ , з визначеними зобов'язаннями боротися з відмиванням коштів та/або фінансуванням тероризму. Зокрема, до них належить Підрозділ фінансової розвідки (ПФР); органи, які наділені функціями розслідування та/або переслідування за відмивання коштів, пов'язані предикатні злочини та фінансування тероризму, а також арешту/замороження та конфіскації кримінальних активів; органи, що отримують повідомлення про транскордонне перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника; та органи, які мають обов'язки з нагляду та моніторингу в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, спрямовані на забезпечення виконання фінансовими установами та ВНУП вимог в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Саморегулівні органи не слід вважати компетентними органами.
Конфіскація (Confiscation)	Термін <i>конфіскація</i> , яке включає в себе звернення в дохід держави, де застосовно, означає постійне позбавлення коштів або інших активів на підставі рішення уповноваженого органу або рішення суду. Конфіскація відбувається в судовому або адміністративному порядку, який передає право власності визначених коштів або інших активів державі. В такому випадку, особа(и) або юридична особа(и), що мали частку в зазначених коштах або інших активах на момент конфіскації або вилучення, втрачає, в принципі, всі права на конфісковані або вилучені кошти або інші активи. Рішення щодо конфіскації або вилучення, як правило, пов'язані з обвинувальним вироком або рішенням суду, коли конфісковане або вилучене майно визнається як таким, що отримано або було призначено для використання з порушенням закону.
Конфіскація без винесення обвинувального вироку (Non-conviction based confiscation)	<i>Конфіскація без винесення обвинувального вироку</i> , означає конфіскацію через судові процедури, пов'язані з кримінальним злочином, для яких не є обов'язковим обвинувальний вирок за вчинення злочину.

¹⁰⁹ До них належать органи фінансового нагляду, створені як незалежні неурядові органи з законними повноваженнями.

Кореспондентські банківські відносини (Correspondent banking)	<p><i>Кореспондентські банківські відносини</i> – це надання банківських послуг одним банком (“банком-кореспондентом”) іншому банку (“банку-респонденту”). Великі міжнародні банки зазвичай діють як кореспонденти для тисячі інших банків у всьому світі. Банку-респонденту може надаватись великий спектр послуг, включаючи управління готівковими коштами (наприклад, управління рахунками, що приносять процентні прибутки, виражені в різних валютах), міжнародні грошові перекази, чековий кліринг, наскрізні рахунки та послуги обміну іноземних валют.</p>
Кошти (Funds)	<p>Термін <i>кошти</i> відноситься до активів будь-якого виду, речових чи неречових, матеріальних чи нематеріальних, рухомих чи нерухомих, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, в тому числі електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких активах.</p>
Кошти або інші активи (Funds or other assets)	<p>Термін <i>кошти або інші активи</i> означає будь-які активи, які охоплюють, та не обмежуються фінансовими активами, економічними ресурсами (включаючи нафту та інші природні ресурси), майном будь-якого виду, матеріального чи нематеріального, рухомого чи нерухомого, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких коштах чи інших активах, які охоплюють, та не обмежуються банківськими кредитами, дорожніми чеками, банківськими чеками, грошовими переказами, акціями, цінними паперами, облігаціями, траттами, чи акредитивами, та будь-якими відсотковими ставками, дивідендами чи іншим доходом від або вартістю, що походить з або генерується такими коштами чи іншими активами, та будь-які інші активи, які потенційно можуть бути використані для отримання коштів, товарів або послуг.</p>
Країна (Country)	<p>Усі посилання в Рекомендаціях FATF на визначення <i>країна</i> або <i>країни</i> в рівній мірі застосовуються до територій або юрисдикцій.</p>
Кримінальна діяльність (Criminal activity)	<p><i>Кримінальна діяльність</i> означає: (a) всі злочинні діяння, які є предикатними до злочину відмивання коштів в країні, або (b) щонайменше ті злочини, які є предикатними злочинами, як це зазначено в Рекомендації 3.</p>
Майно (Property)	<p><i>Майно</i> означає активи будь-якого виду, речові або неречові, рухомі або нерухомі, матеріальні або нематеріальні, а також правові документи чи інструменти, які засвідчують право на них або частку в таких активах.</p>

Міжнародні організації (International organisations)	<p>Міжнародні організації – це організації, створені на основі офіційних політичних угод між їх країнами-членами, які мають статус міжнародних договорів; їх існування визнається законодавством їх країн-членів; та вони не розглядаються як резиденти країн, в яких вони розташовані. Приклади міжнародних організацій включають ООН та афілійовані міжнародні організації, такі як: Міжнародна морська організація; регіональні міжнародні організації, такі як: Рада Європи, інституції Європейського Союзу, Організація з безпеки та співробітництва в Європі та Організація Американських Штатів; воєнні міжнародні організації, такі як: НАТО, та економічні організації, такі як: Всесвітня торгова організація чи Асоціація країн Південно-Східної Азії тощо.</p>
Наглядові органи (Supervisors)	<p><i>Наглядові органи</i> означають визначені компетентні органи або недержавні органи, відповідальні за забезпечення додержання фінансовими установами («фінансові наглядові органи»¹¹⁰) та/або ВНУП вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Недержавні органи (які можуть включати деякі види саморегулювальних органів) повинні мати повноваження здійснювати нагляд та застосовувати санкції до фінансових установ або ВНУП відповідно до вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі недержавні органи повинні бути уповноважені законом здійснювати функції, покладені на них, та підпадати під нагляд компетентного органу стосовно цих функцій.</p>
Накладання арешту (Seize)	<p>Термін <i>накладання арешту</i> означає заборону здійснювати переказ, перетворення, розпорядження або переміщення майна на основі дій, ініційованих компетентним органом або судом в рамках механізму замороження. Однак, на відміну від заходів замороження, арешт здійснюється в рамках механізму, який дозволяє компетентному органу або суду здійснювати контроль над конкретним майном. Майно, на яке накладено арешт, залишається у власності фізичної або юридичної особи (осіб), які мають частку у певному майні на час арешту, хоча компетентний орган або суд часто здійснює дії щодо володіння, керування або управління арештованим майном.</p>
Наскрізні рахунки (Payable through account)	<p>Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 13.</p>
Наскрізна обробка (Straight-through processing)	<p>Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.</p>
Невідкладно (Without delay)	<p>Слово <i>невідкладно</i> означає, в ідеалі, «протягом декількох годин» після включення Радою Безпеки ООН або її відповідними санкційними Комітетами (наприклад, Комітетом 1267, Комітетом 1988, Комітетом з питань застосування санкцій 1718 або Комітетом</p>

¹¹⁰ Включаючи наглядові органи за додержанням Основних принципів, які здійснюють наглядові функції, пов'язані з застосуванням Рекомендацій FATF.

	з питань застосування санкцій 1737). Для цілей Резолюції Ради Безпеки № 1373 (2001) слово <i>невідкладно</i> означає після отримання обґрунтованих підстав або обґрунтованих причин для того, щоб підозрювати або вважати, що фізична особа або юридична особа є терористом або фінансує тероризм чи терористичну організацію. В обох випадках слово <i>невідкладно</i> має розглядатись в контексті необхідності попередження витоку і розсіюванню коштів або інших активів, пов'язаних з терористами, терористичними організаціями, тими, хто фінансує тероризм, а також тими, хто фінансує розповсюдження зброї масового знищення, а також потреби в глобальних, узгоджених діях для швидкої заборони та руйнування витоку.
Необхідний (Required)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Неправдиве декларування (False declaration)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Неправдиве інформування (False disclosure)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Неприбуткові організації (Non-profit organisations)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Номінатор (Nominator)	<i>Номінатор</i> — це фізична особа (або група осіб) або юридична особа, яка дає інструкції (прямо чи опосередковано) номінанту діяти від його імені як директор або акціонер, також його іноді називають «тіньовим директором» або «мовчазним партнером».
Номінальний акціонер або директор (Nominee shareholder or director)	<i>Номінант</i> – це фізична або юридична особа, якій інша фізична або юридична особа («номінатор») доручила діяти від свого імені в певній якості щодо юридичної особи. <i>Номінальний директор</i> (також відомий як «директор-резидент») – це фізична або юридична особа, яка регулярно виконує функції директора в компанії від імені та відповідно до прямих чи опосередкованих вказівок номінатора. Номінальний директор ніколи не є бенефіціарним власником юридичної особи. <i>Номінальний акціонер</i> користується відповідними правами голосу згідно з інструкціями номінатора та/або отримує дивіденди від імені номінатора. Номінальний акціонер ніколи не є бенефіціарним власником юридичної особи на основі акцій, якими він володіє як номінант.
Обґрунтовані заходи (Reasonable measures)	Термін <i>обґрунтовані заходи</i> означає відповідні заходи, які є пропорційними ризикам відмивання коштів або фінансування тероризму.
Оборотні інструменти на пред'явника (Bearer negotiable)	<i>Оборотні інструменти на пред'явника</i> включають грошові інструменти на пред'явника такі як: чеки подорожуючих; оборотні інструменти (у тому числі чеки, векселі та грошові перекази), які є

instruments)	або у формі на пред'явника, без обмежень, видаються фіктивному одержувачу платежу, або іншим чином у такій формі, що право власності на нього передається при доставці; підписані неповні документи (включаючи чеки, векселі та грошові перекази), але ім'я одержувача не вказано.
Основні принципи (Core Principles)	Під <i>основними принципами</i> розуміються Основні принципи ефективного банківського нагляду, видані Базельським комітетом банківського нагляду, Цілі та принципи регулювання ринку цінних паперів, видані Міжнародною організацією комісій з цінних паперів та Принципи з нагляду за страховою діяльністю, видані Міжнародною асоціацією органів страхового нагляду.
Пакетний переказ (Batch Transfer)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Повинен (Should)	З метою здійснення оцінки додержання вимог Рекомендацій FATF, слово <i>повинен</i> має таке ж значення, що і <i>зобов'язаний</i> .
Пов'язаний з фінансуванням тероризму або відмиванням коштів (Related to terrorist financing or money laundering)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Покритий платіж (Cover Payment)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Послуги з переказу грошей або цінностей (Money or value transfer service)	<i>Послуги з переказу грошей або цінностей</i> стосуються фінансових послуг, які передбачають прийняття готівки, чеків, інших грошових інструментів або інших засобів збереження цінностей та здійснення платежу відповідної суми у готівці або іншій формі одержувачу засобами зв'язку, передачі повідомлень, переказу або через клірингову мережу, до якої належить установа, що надає послуги з переказу грошей або цінностей. Операції, що здійснюються за таких послуг, можуть включати одного або більше посередників та кінцевий платіж третій стороні, а також будь-які нові платіжні методи. Іноді ці послуги мають зв'язки з певними географічними регіонами та описуються з використанням безлічі специфічних термінів, таких як <i>hawala, hundi, fei-chen</i> .
Постачальники послуг віртуальних активів (Virtual Asset Service Providers)	Постачальник послуг віртуальних активів означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка не охоплена іншими Рекомендаціями та як підприємство провадить один або кілька таких видів діяльності або операцій для або від імені іншої фізичної або юридичної особи: <ul style="list-style-type: none"> i. обмін між віртуальними активами та фіатними валютами; ii. обмін між однією або кількома формами віртуальних активів; iii. переказ¹¹¹ віртуальних активів; iv. зберігання та/або адміністрування віртуальних активів або

¹¹¹ У цьому контексті віртуальних активів, переказ означає проведення операції від імені іншої фізичної чи юридичної особи, яка переміщує віртуальний актив з однієї адреси чи рахунку віртуального активу на іншу адресу чи рахунок.

	інструментів, що дозволяють контролювати віртуальні активи; і v. участь та надання фінансових послуг, пов'язаних з пропозицією емітента та/або продажем віртуального активу.
Правові утворення (Legal arrangements)	Термін <i>правові утворення</i> стосується явних трастів або інших подібних правових утворень. Приклади інших подібних утворень (для цілей протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму) включають <i>fiducie</i> (лат. довірче управління), <i>treuhand</i> (нім. управління майном за дорученням довірителя) та <i>fideicomiso</i> (іспан. довірче управління за спадком).
Публічні діячі (Politically Exposed Persons (PEPs))	<i>Іноземними публічними діячами</i> є особи, які наділені чи були наділені значними державними функціями в іноземній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, високопоставлені політики, вищі посадові особи уряду, судових або військових органів, керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій. <i>Національними публічними діячами</i> є особи, які наділені чи були наділені значними державними функціями у власній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, відомі політики, вищі посадові особи уряду, судових або військових органів, вищі керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій. <i>До осіб, які наділені чи були наділені значними функціями міжнародною організацією належать</i> члени вищого керівництва, наприклад, директори, заступники директорів, члени правління або особи, які виконують еквівалентні функції. Визначення публічних діячів не має наміру охоплювати осіб середнього або більш нижчого рангу у зазначених категоріях.
Рахунки (Accounts)	Посилання на рахунки необхідно розуміти як такі, що включають інші подібні ділові відносини між фінансовими установами та їх клієнтами.
Ризик (Risk)	Усі посилання на <i>ризик</i> стосуються ризику відмивання коштів та/або фінансування тероризму. Цей термін слід розглядати разом з текстом Пояснювальної записки до Рекомендації 1.
Саморегулівний орган (CPO) Self-regulatory body (SRB)	<i>Саморегулівний орган</i> – це орган, який представляє певну професію (наприклад, адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань або бухгалтери), утворений з членів – представників такої професії, і який бере участь у регулюванні осіб, які мають кваліфікацію, щоб почати займатися цією професією, і які є практикуючими спеціалістами, а також здійснює певні функції нагляду або моніторингу. Такі органи повинні забезпечувати виконання правил з метою забезпечення додержання високих етичних та моральних стандартів цими практикуючими представниками професій.
Серійний платіж (Serial Payment)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Терорист (Terrorist)	Термін <i>терорист</i> означає будь-яку фізичну особу, яка: (i) вчиняє, здійснює спробу вчинити терористичні акти будь-якими способами, прямо або опосередковано, протиправно та умисно;

	<p>(ii) бере участь в якості співучасника у терористичних актах; (iii) організовує або скеровує інших до вчинення терористичних актів; або (iv) здійснює вклад у вчинення терористичних актів групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.</p>
<p>Терористичний акт (Terrorist act)</p>	<p><i>Терористичний акт включає:</i> (a) діяння, що є злочином в рамках і як визначено в одному з таких договорів:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) Конвенція про боротьбу з актами незаконного захоплення літаків (1970), ii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1971), iii) Конвенція про запобігання та покарання злочинів проти осіб, які користуються міжнародним захистом, у тому числі дипломатичних агентів (1973), iv) Міжнародна конвенція про боротьбу із захопленням заручників (1979), v) Конвенція про фізичний захист ядерного матеріалу (1980), vi) Протокол про боротьбу з незаконними актами насильства в аеропортах, що обслуговують міжнародну цивільну авіацію, який доповнює Конвенцію про боротьбу з незаконними актами, що спрямовані проти безпеки цивільної авіації, (1988), vii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства (2005), viii) Протокол про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки стаціонарних платформ, розташованих на континентальному шельфі (2005), ix) Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом (1997) та x) Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999). <p>(b) будь-яке інше діяння, покликане спричинити смерть або сильні тілесні ушкодження цивільним особам, чи будь-яким іншим особам, які не беруть активну участь у військових діях під час збройного конфлікту, коли таке діяння за своїм характером чи в певному середовищі має за мету залякати населення, або примусити Уряд чи міжнародну організацію вчинити, або відмовитися від вчинення будь-яких діянь.</p>
<p>Терористична організація (Terrorist organisation)</p>	<p>Термін <i>терористична організація</i> – це група терористів, яка:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) вчиняє, або прагне вчинити терористичний акт за допомогою будь-яких засобів, безпосередньо чи опосередковано, протиправно та умисно; (ii) бере участь як співучасник в терористичному акті; (iii) організовує чи іншим чином скеровує інших до вчинення терористичного акту; або

	(iv) здійснює вклад у вчинення терористичного акту групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.
Точний (Accurate)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Треті сторони (Third parties)	Для цілей Рекомендацій 6 та 7 термін <i>треті сторони</i> включає, але на обмежується, фінансовими установами та ВНУП. Див. також Пояснювальну записку до Рекомендації 17.
Транскордонний грошовий переказ (Cross-border Wire Transfer)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Унікальний номер операції (Unique transaction reference number)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа – відправник (Ordering financial institution)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа – одержувач (Beneficiary financial institution)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа-посередник (Intermediary financial institution)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фізичне транскордонне перевезення (Physical cross-border transportation)	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Фінансова група (Financial group)	<i>Фінансова група</i> означає групу, до якої входить материнська компанія чи юридична особа іншого типу, що виконує функцію контролю та координації решти групи, разом з відділеннями та/або філіями, які на груповому рівні підлягають політикам та процедурам у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
Фінансові установи (Financial institutions)	<i>Фінансові установи</i> означають будь-яку фізичну чи юридичну особу, що здійснює один або декілька наступних видів діяльності або операцій на користь чи від імені клієнта:

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Прийняття депозитів та інших коштів, що підлягають поверненню, від клієнтів¹¹². 2. Видача кредитів¹¹³. 3. Фінансовий лізинг¹¹⁴. 4. Послуги з переказу коштів чи цінностей¹¹⁵. 5. Випуск та управління платіжними засобами (наприклад, кредитні та платіжні картки, чеки, дорожні чеки, грошові перекази та банківські тратти, електронні гроші). 6. Фінансові гарантії та зобов'язання. 7. Операції з: <ol style="list-style-type: none"> a) інструментами грошового ринку (чеки, векселі, депозитні сертифікати, деривативи тощо); b) іноземною валютою; c) інструментами, що мають прив'язку до валютного курсу, процентних ставок та індексів; d) переказними цінними паперами; e) біржової торгівлі ф'ючерсами. 8. Участь у випусках цінних паперів та наданні фінансових послуг, пов'язаних з цими випусками. 9. Управління окремим та колективним портфелем цінних паперів. 10. Збереження та управління грошима чи ліквідними цінними паперами від імені інших осіб. 11. Інший вид інвестування, адміністрування та управління коштами від імені інших осіб. 12. Андеррайтинг та розміщення полісів страхування життя та іншого страхування, пов'язаного з інвестуванням¹¹⁶. 13. Обмін грошей та валюти.
Фінансування тероризму (Terrorist financing)	<p><i>Фінансування тероризму</i> – це фінансування терористичних актів, а також терористів та терористичних організацій.</p>
Фундаментальні принципи внутрішнього законодавства (Fundamental principles of domestic law)	<p>Відносяться до базових правових принципів, на яких базуються національні правові системи, та які запроваджують систему, в межах якої створюється внутрішнє законодавство та здійснюються повноваження. Ці фундаментальні принципи зазвичай містяться або виражаються в національній Конституції чи аналогічному документі, чи на основі рішень суду найвищого рівня, що має повноваження на створення обов'язкових тлумачень чи визначень внутрішнього законодавства. Незважаючи на те, що зазначені принципи будуть різнитись в кожній країні, деякі приклади цих фундаментальних принципів включатимуть права на належну правову процедуру, презумпції невинуватості, та право особи на ефективний захист судами.</p>

¹¹² Також охоплює приватну банківську діяльність.

¹¹³ Включає між іншим: споживчий кредит; іпотечний кредит; факторинг, з правом чи без права регресу; та фінансування комерційних операцій (включаючи конфіскацію).

¹¹⁴ Не поширюється на угоди фінансового лізингу відносно споживчих товарів.

¹¹⁵ Не застосовується до фізичної чи юридичної особи, яка забезпечує фінансові установи лише повідомленням чи іншими системами підтримки передачі коштів. Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.

¹¹⁶ Стосується як страхових установ, так і страхових посередників (агенти та брокери).

Цільові санкції (Targeted sanctions)	фінансові financial	Термін <i>цільові фінансові санкції</i> означає замороження активів та заборону надання коштів або інших активів, прямо або опосередковано, на користь визначених фізичних або юридичних осіб.
Юридичні особи (Legal persons)		Термін <i>юридичні особи</i> означає будь-які суб'єкти права, які не є фізичними особами, що можуть встановлювати постійні клієнтські відносини з фінансовою установою або, іншим чином, володіють майном. Вони включають компанії, корпоративні органи, фонди, анштальти, товариства або асоціації та інші відповідні аналогічні установи.
Явний траст (Express trust)		<i>Явний траст</i> відноситься до трасту, чітко створеного довірительом, зазвичай у формі документу, наприклад, письмового правочину трасту. Вони протилежні трастам, які створюються відповідно до законодавства і які не є результатом чіткого наміру або рішення довірителя щодо створення трасту або подібних правових утворень (наприклад, конструктивний траст).

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ЗМІН, ВНЕСЕНИХ ДО МЕТОДОЛОГІЇ FATF

З того часу, як текст був прийнятий у лютому 2013 року, до Методології FATF були внесені наступні зміни.

Дата	Тип змін	Розділи, до яких вносились зміни
Жовтень 2015 року	Додано примітку щодо пояснення критерію 29.3	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 29 – с. 74 Додано примітку щодо застосування методології для критерію 29.3 щодо повноважень ПФР для отримання додаткової інформації
Лютий 2016 року	Перегляд Р.5 та БР.9	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 5 та БР. 9 – с. 30-31 та 112-113 Приведено у відповідність методологію для Р.5 та БР.9 з переглянутою Пояснювальною запискою до Рекомендації 5 щодо Резолюції РБ ООН 2178.
Лютий 2016 року	Додано примітку щодо пояснення вимог критерію 33.1	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 33 – с. 80 Додано примітку щодо застосування методології для критерію 33.1.
Лютий 2016 року	Додано примітку щодо термінології різних видів діяльності ВК до БР. 7	<ul style="list-style-type: none"> • БР. 7 – с. 107-109 Додано примітку для пояснення термінології різних видів діяльності ВК, про що йдеться у Методології для БР.7 (Основне питання 7.3).
Жовтень 2016 року	Перегляд Р.8 та БР.10	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 8 та БР. 10 та Глосарій – с. 39-40 та 114-116 Приведено у відповідність методологію для Р.8 та БР. 10 з переглянутою Р. 8 та ПЗ. до Р. 8.
Жовтень 2016 року	Додано примітку щодо податків та конфіскації до БР. 8	<ul style="list-style-type: none"> • БР. 8 – с. 110-111 Додано примітку щодо того, як звертати уваги на показники податкової конфіскації для оцінки ефективності відповідно до БР. 8 (Основне питання 8.2).
Лютий 2017 року	Перегляд Р.5 та БР.9	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 5 та БР. 9 – с. 30-31 та 112-113 Приведено у відповідність методологію для Р. 5 та БР. 9 з переглянутою ПЗ. до Р. 5 та термін в Глосарії «кошти або інші активи».
Листопад 2017 року	Перегляд Р. 7	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 7 – с. 36-38 Внесено зміни до Р. 7, щоб відобразити зміни до стандартів FATF (ПЗ. до Р. 7 та Глосарій), внесені в червні 2017 року, які відобразили зміни до резолюцій РБ ООН щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення, оскільки стандарти FATF були видані у лютому 2012 року.

Дата	Тип змін	Розділи, до яких вносились зміни
Листопад 2017 року	Перегляд примітки до Р. 25	<ul style="list-style-type: none"> Р. 25 – с. 68-69 Внесено зміни до примітки 73 методології для Р.25, щоб надати вказівки щодо того, як визначити інші правові утворення, які підпадають під сферу дії Р.25 та БР.5 через характеристики та особливості, які подібні до явних трастів та можуть бути особливо вразливими з точки зору ВК/ФТ, і забезпечити послідовний підхід у межах взаємних оцінок.
Лютий 2018 року	Перегляд Р. 18 та 21	<ul style="list-style-type: none"> Р.18 та Р.21 – с. 58 та 61 Внесено зміни до Р.18 та Р.21, щоб відобразити поправки до стандартів FATF, які були внесені в листопаді 2017 року (ПЗ. до Р. 18 та Р.21), які пояснювали вимоги щодо обміну інформацією, пов'язаною з незвичайними або підозрілими операціями в межах фінансових груп, а також взаємодія цих вимог з положеннями про розголошення конфіденційної інформації.
Жовтень 2018 року	Перегляд Р. 2 та БР. 1	<ul style="list-style-type: none"> Р.2 та БР.1 – с. 26 та 90-91 Відображено поправки до стандартів FATF (Р.2), що були внесені в лютому 2018 року, які пояснюють необхідність сумісності вимог щодо ПВК/ФТ та правил захисту даних та конфіденційності, а також спираються на висновки звіту Робочої групи з ризиків, методів, та трендів щодо міжвідомчого обміну інформацією з питань протидії тероризму/фінансуванню тероризму.
Жовтень 2018 року	Перегляд Розділу 1 та додано примітку до Розділу 5 та 6 пов'язаних з БР. 3 та 4	<ul style="list-style-type: none"> Розділ 1 – с. 138 (Методологія англ. мовою) Розділ 5 та Розділ 6 – с. 146-147 (Методологія англ. мовою) <p>Додано примітку для пояснення очікувань при оцінці ефективності відповідно до БР.3 та БР.4, беручи до уваги ризик, контекст та характер оцінюваної країни.</p>
Лютий 2019 року	Перегляд БР. 3 та 4 Додано примітки для оцінювачів та виноски	<ul style="list-style-type: none"> Результат 3 – с. 95-97 Результат 4 – с. 98-101 <p>Додано примітки для оцінювачів та виноски щодо надання додаткових керівництв щодо того, як оцінювати відносну важливість різних секторів фінансових установ та ВНУП.</p>
Жовтень 2019 року	Перегляд Р. 15 та БР. 1-4, та 6 - 11 щоб відобразити поправки до стандартів FATF (Р.15, ПЗ.15 і терміни Глосарію), що включають віртуальні активи та постачальників послуг віртуальних активів	<ul style="list-style-type: none"> Пункт 15 Вступу – с. 10 Новий пункт та примітка для надання вказівок щодо того, як оцінювати вимоги, що стосуються віртуальних активів і постачальників послуг віртуальних активів Пункт 21, 22, 24 Вступу та діаграма в пункті 44 – с. 11, 12 та 16-17 Додано посилання на віртуальні активи та постачальників послуг віртуальних активів Р.15, Примітка для оцінювачів і критерії 15.3 – 15.11 – с. 50-53

		<ul style="list-style-type: none"> • БР. 3 і 4 – с. 95-101 Додано подальші вказівки щодо того, як оцінювати вимоги, що стосуються віртуальних активів і постачальників послуг віртуальних активів, і нові критерії для відображення поправок до Стандартів FATF (Р. 15, ПЗ. 15 і терміни у Глосарії «віртуальні активи» та «постачальник послуг віртуальних активів»). • БР. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10 і 11 – с. 90, 92, 95, 98, 104, 107, 110, 112, 114, 117 Додано посилання на Р.15 або елементи Р.15, як пов'язані з результатом, і посилання на VASP за потреби.
Листопад 2020 року	Пояснення до Р. 17	<ul style="list-style-type: none"> • Р. 17 – с. 57 Додано примітку для роз'яснення того, що Р. 17 не поширюється на аутсорсинг та агентські відносини третіх сторін, як зазначено в ПЗ. 17
Жовтень 2021 року	Перегляд терміну у Глосарії «визначені категорії злочинів»	<ul style="list-style-type: none"> • С. 129-130 Перегляд терміну «визначені категорії злочинів» у Глосарії.